Έτος Η'

Τεῦχος 159ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ — Σελὶς

Σάλπισμα εἰρήνης, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 7711

Ἡ πραγματικὴ εἰρήνη, ὑπὸ κ. Κ. Τσαούση 7717

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ὁ δεκάλογος τοῦ ἀστυνομικοῦ, ὑπὸ κ. Δ.Μ.Κ. 7718

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Δρᾶσις Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων Πατρῶν καὶ Κερκύρας μέχρι λήξεως τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, ὑπὸ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Α' κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 7719

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Νεότης καὶ ἔγκλημα, ὁμιλία γενομένη τὴν 26-11-1954 ἀπὸ τοῦ ἀμφιθεάτρου τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ταύτης Καθηγητοῦ κ. Γ. Σακελλαρίου 7721

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ 7729

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ

Νέοι τρόποι ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Βῆμα» τῆς 12-8-1959 7735

ΨΥΧΟΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τί εἶναι ἡ ὑπεραισθητικὴ διαίσθησις τῶν ζώων; Τὰ ζῶα εἶναι προικισμένα μὲ ἀγνώστους ψυχικὰς ἰδιότητας, ὑπὸ Δαβὶδ Σουητμάν, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Καθημερινὴ» τῆς 2-8-59 7736

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Κομμουνιστικὴ κατασκοπία—Ἕλλην κομμουνιστής, πράκτωρ τοῦ Ἀλβανικοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, φονεύεται σὲ συμπλοκὴ κατὰ ἐνέδρα Χωρ/κῆς καὶ Τ.Ε.Α.—Ἀποκάλυψις τοῦ δικτύου κατασκοπίας στὴν Ἤπειρο, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἀπογευματινὴ» τῆς 5-10-59 7739

ΑΝΤΙΑΛΚΟΟΛΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Εἰς Ἀμερικὴν προτείνεται ἡ ἐθνικοποίησις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Νέα» τῆς 10-10-59 7741

Ἀλκοολισμός, ὑπὸ Α. Ἀλόνζο, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 27-8-59 7742

ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΣ ΤΟ ΕΙΒΛΙΟ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ

Πῦρ... γυνή... καὶ θάλασσα!.., ὑπὸ δοκίμου Ὑπαστυνόμου κ. Χ. Σταμάτη 7743

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἀστυνομικοὶ χωρὶς ὅπλα—Ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ ἀταραξία θαυματουργοῦν, δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἀθηναϊκή» 7748

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράικου (συνέχεια) 7749

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Κλάδος Ὑγείας τῶν μελῶν οἰκογενειῶν Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξιούχων 7751

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 7758

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια τῆς μελέτης «Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

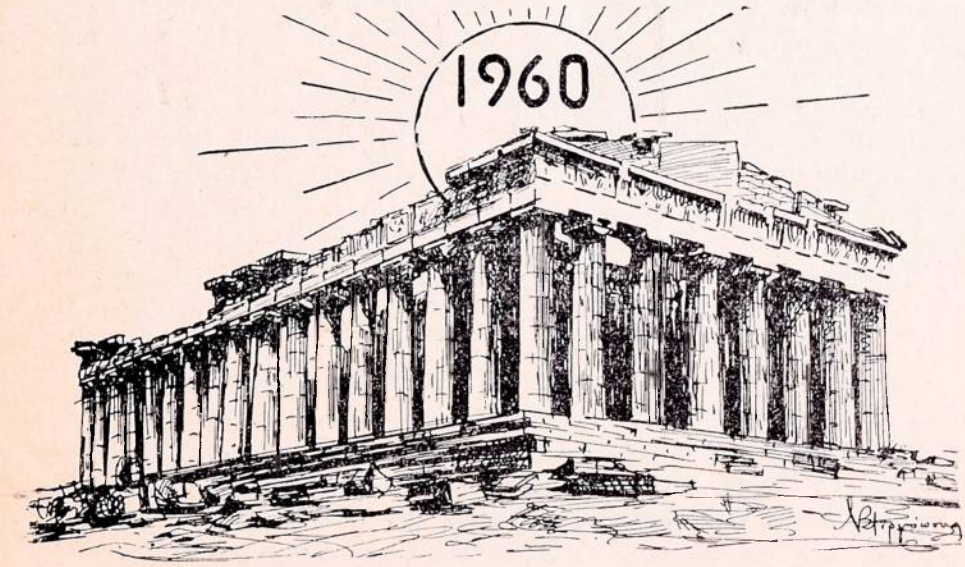
Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΙΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ι ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
Γ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 159ΟΝ

ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Φαίνεται ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἔφθασε. Οἱ ἡγέτες τῶν Λαῶν πίστεψαν ὅτι ἀποτελεῖ αἴτημα τῶν ἁπλοϊκῶν ἀνθρώπων ὅλης τῆς Γῆς ἡ **Εἰρήνη**, συνδυασμένη μὲ εἰλικρινῆ φιλία καὶ μὲ ἐξασφάλισι τῆς Ἐλευθερίας σὲ κάθε Λαὸ καὶ σὲ κάθε ἄνθρωπο.

Αὐτὰ τὰ συνθήματα, αὐτὰ τὰ σαλπίσματα, δόνησαν τὴ Διεθνῆ ἀτμόσφαιρα τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα. Ὁ ἄγγελος τῆς Εἰρήνης ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀϊζενχάουερ ἐξήγγειλε πρὸς ὅλους τοὺς Λαοὺς τῆς Γῆς ὅτι πρέπει στὸν κόσμο νὰ βασιλεύσῃ Εἰρήνη καὶ Φιλία ἐν Ἐλευθερίᾳ.

Ἀλλ' ἂς ἀφίσουμε τὸν ἴδιο νὰ μᾶς ἐπαναλάβῃ ὅσα εἶπε στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1959:

«Κύριε Πρόεδρε, Κύριε Πρωθυπουργέ, Μακαριώτατε, Ἐξοχώτατοι, » Κυρίαι καὶ Κύριοι, Ἀξιότιμοι Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλλήνων.

»Ἀποτελεῖ, δι' ἐμέ, μεγάλην τιμὴν ὅτι προσεκλήθην νὰ ὁμιλήσω » ἐνώπιον τοῦ διακεκριμένου αὐτοῦ Κοινοβουλίου.

» Τὸ μεγαλεῖον μᾶς περιβάλλει ὅλους—μεγαλεῖον ἰδεῶν καὶ ἰδεω-
» δῶν, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν καὶ διετυπώθησαν τὸ πρῶτον, ἐδῶ
» πλησίον, ὑπὸ ἀνδρῶν ἀείποτε ἐπιφανῶν, οἱ ὁποῖοι περιεπάτουν
» καὶ ἔζων ἐδῶ—ὑπὸ ἑνὸς Λαοῦ τοῦ ὁποίου τὸ θάρρος, ἡ ζωτικότης
» καὶ ἡ σωφροσύνη ἔχουν καταγραφῆ μὲ μεγάλα γράμματα, εἰς τὴν
»ἀνθρωπίνην ἱστορίαν.

»Ἡ παροῦσα Κυβέρνησίς σας καὶ ὁ Πρόεδρός της, ὁ διακεκριμένος
» Πρωθυπουργός σας, ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν τοιαῦτα ἐπιτεύγματα,
» ὥστε νὰ καθίστανται ἀντάξιοι διάδοχοι τῶν ἐπιφανῶν προγόνων σας.

»Ἐκπροσωπῶ, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν καὶ εἰς τὸν παρόντα
» τόπον, 180.000.000 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι, μαζὶ μὲ σᾶς
» τοὺς Ἕλληνας, μοιράζονται τὴν χρυσῆν κληρονομίαν τῆς πνευμα-
» τικῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἄφισαν οἱ πρό-
» γονοί σας, εἰς τὸν Δυτικὸν Κόσμον. Ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοί, μαζὶ μὲ
» σᾶς τοὺς Ἕλληνας, μετέχομεν τῆς ἐνδόξου κληρονομίας τῆς Ἑλλάδος.

» Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τῶν Ἀθηνῶν, πρὸ 2.000 ἐτῶν καὶ πλέον,
» ἡ Δημοκρατία κατέκτησε, τὸ πρῶτον, τὰς καρδίας καὶ τὸ πνεῦμα
» τῶν ἀνθρώπων, τόσον ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς της ὅσον καὶ ὡς πρὸς
» τὴν ἐφαρμογήν των.

»Ὁ οἶκος αὐτὸς τοῦ ἐλευθέρου ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος
» διακυβερνήσεως συμβολίζει τὸ σφρῖγος τῆς Δημοκρατίας, εἰς τὴν
» ἀρχαίαν κοιτίδα της, ὡς καὶ ὅτι ἡ βούλησις τῶν ἀνθρώπων νὰ παρα-
» μείνουν ἐλεύθεροι, εἶναι ἄσβεστος.

» Εἰς τὴν κοινὴν ἀφοσίωσίν μας εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς Δημοκρατίας
» καὶ αἱ δύο χῶραι μας αἰσθάνονται θεμελιώδη συγγένειαν. Ἕνας
»Ἀμερικανὸς δύναται νὰ αἰσθάνεται ἐξ ἴσου εἰς οἰκεῖον περιβάλλον
» ἐδῶ, ὅπως εἰς τὴν Οὐάσιγκτων, τὴν Ἀμπιλὴν (τὴν γενέτειράν
» μου) ἢ τὸ Μπροῦκλιν, ἀκριβῶς ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες αἰσθάνονται
» ταχέως ὅτι εὑρίσκονται εἰς οἰκεῖον περιβάλλον εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς πόλεις.

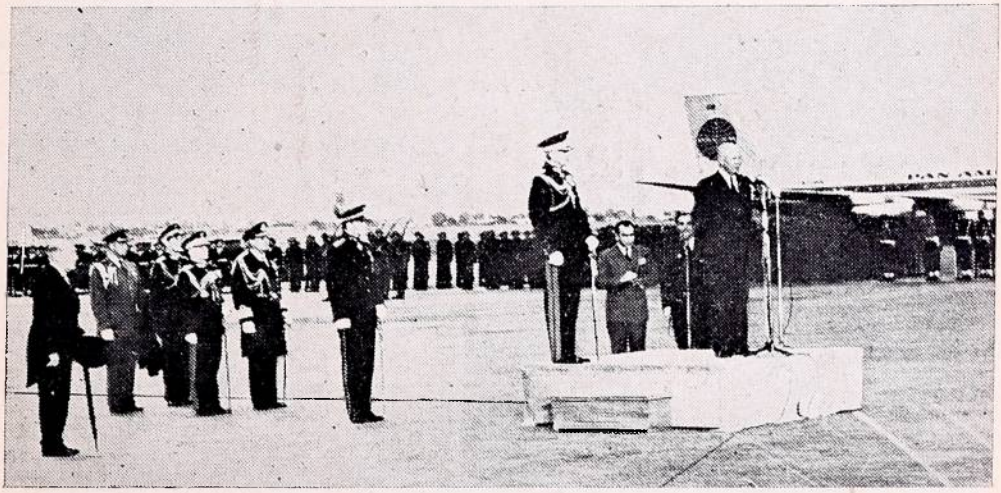
» Πρὸς τὴν Βουλὴν αὐτήν, προσέρχομαι μὲ ἓν μήνυμα θαυμασμοῦ
» καὶ σεβασμοῦ, τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικόν, διὰ
» τὸ φῶς τοῦ ὑποδείγματος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδόθη, κατὰ τὴν σημε-
» ρινήν μας ἐποχήν, εἰς ὅλον τὸν Ἐλεύθερον Κόσμον, ἀπὸ τὴν χώραν
» αὐτὴν καὶ τὰς νήσους της.

»Ἐδείχθητε ἄτρομοι εἰς τὴν προάσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας σας,
» εἰς τὴν ἐπίθεσίν σας κατὰ τῶν μαστίγων τῆς δυστυχίας καὶ ἀνε-
» χείας, ἕτοιμοι διὰ θυσίας, οὕτως ὥστε τὰ τέκνα σας νὰ ἴδουν καλλι-
» τέρας ἡμέρας.

» Παρὰ τὴν δυσπραγίαν καὶ τὰς δυσχερείας σας, εἰς τὴν πατρίδα
» σας, συνεσπειρώθητε εἰς συνεργασίαν, μετ' ἄλλων χωρῶν τῆς Ἀ-
» τλαντικῆς Συμμαχίας, διὰ τὴν κοινὴν ἄμυναν καὶ ἀσφάλειαν. Τὸ
» Ἐκστρατευτικὸν Σῶμα σας εἰς τὴν Κορέαν, μὲ τὴν γενναιότητα καὶ
» τὸν ἡρωϊσμόν του, συνέβαλεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κυριαρχίας

» τοῦ Νόμου καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἰς τὴν διηρη-
» μένην αὐτὴν χώραν.

»Ὁ Ἀμερικανικὸς Λαός, εἶμαι βέβαιος δὲ ὅτι καὶ ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ ἄλλων ἐπισήμων εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ.

» λαοὶ τοῦ κόσμου, χαιρετοῦν, σᾶς τοὺς γενναίους καὶ ἀνταξίους
» συνεχιστὰς τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων.

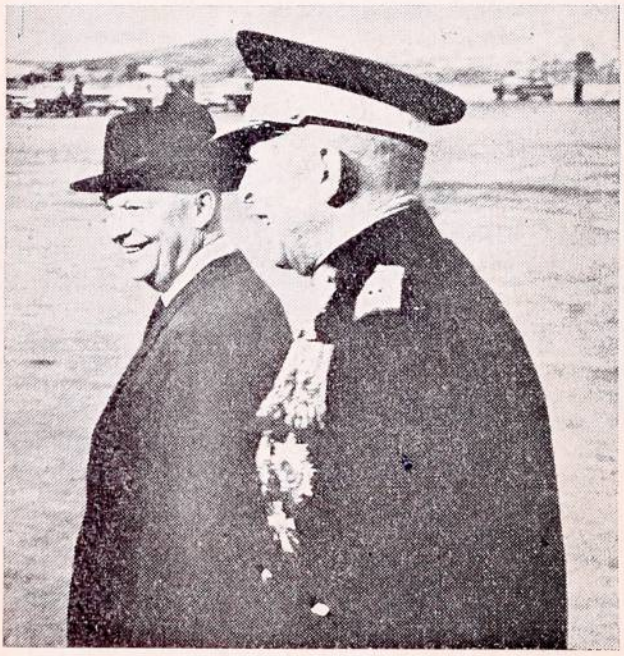
» Καὶ τώρα, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ὁμιλήσω, ἐν συντομίᾳ, δι' ἕνα
» σκοπόν, προσφιλῆ εἰς τὴν καρδίαν μου—προσφιλῆ, ἐλπίζω, εἰς τὰς
» καρδίας ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὴν ἀδελφοσύνην, τὴν
» ἀξιοπρέπειαν, τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ γένεσιν καὶ τὴν μοῖραν τοῦ ἀνθρώπου
» ὡς τέκνου τοῦ Θεοῦ, δημιουργημένου κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν
» Του. Ὁ σκοπὸς εἶναι : **Εἰρήνη—Φιλία—Ἐλευθερία.**

»Ὁ Ἑλληνικὸς καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς Λαὸς ἐμπνέονται ἀπὸ κοινῆν
» καὶ βαθεῖαν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Εἰρήνην. Ἐπίσης, ἔχομεν τὴν αὐτὴν
» πίστιν, ὅτι πρέπει νὰ διατηρήσωμεν τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας
» ὁ σκοπὸς τῆς Εἰρήνης δύναται νὰ ἐπιδιωχθῇ ἀποτελεσματικῶς.

» Πρέπει νὰ εἴμεθα ἰσχυροί, στρατιωτικῶς, οἰκονομικῶς, πνευμα-
» τικῶς. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς διατηρήσεως τοιαύτης ἰσχύος,
» ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀποκηρύξεως, διὰ παντός, τῆς χρησιμοποιήσεως
» ἐπιθετικῶν δυνάμεων, θὰ κερδίσωμεν τὴν Εἰρήνην ἐκείνην τὴν ὁποίαν
» ἐπιθυμοῦμεν, μὲ Φιλίαν, ἐν Ἐλευθερίᾳ.

»Ἐννοῶ **Εἰρήνην** ἐποικοδομητικήν, δυναμικήν, ἡ ὁποία συν-
» τελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν παγκοσμίου κλίματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαλ-
» λάξῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πολιτεύματά των ἀπὸ τὸ ἀνυπόφορον
» βάρος τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ θὰ τοὺς ἀπελευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ἐφιαλ-
» τικὸν φόβον παγκοσμίου πολέμου καὶ ὁλοκληρωτικοῦ θανάτου.

»Ἐννοῶ **Φιλίαν** αὐθόρμητον καὶ θερμήν, πηγάζουσαν ἀπὸ τὴν » βαθεῖαν πίστιν ὅτι ὅλοι μας ἐνδιαφερόμεθα περισσότερον διὰ τὴν » βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας καὶ διὰ νὰ παράσχωμεν εἰς » τὰ παιδιά μας περισ- » σοτέρας εὐκαιρίας καὶ » φωτεινοτέραν προο- » πτικήν, ἀπὸ τοῦ νὰ » καταστρέψωμεν ἀλλή- » λους.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Ἀϊζενχάουερ.

»Ἐννοῶ **Ἐλευθερίαν** » εἰς τὴν ὁποίαν, ὑπὸ » τὴν κυριαρχίαν τοῦ » Νόμου, κάθε ἄνθρωπος » θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα » καὶ λελογισμένην εὐ- » καιρίαν νὰ ζήσῃ ὅπως » θέλει, νὰ διαλέξῃ τὸν ἰ- » δικόν του δρόμον, νὰ » ἀπεργασθῇ τὴν ἰδίαν » του μοῖραν, ὥστε τὰ » Ἔθνη νὰ εἶναι ἀπηλ- » λαγμένα ἀπὸ καχυπο- » ψίας καὶ ἔλλειψιν ἐμπι- » στοσύνης, ἱκανὰ νὰ ἀ- » ναπτύξουν τὰς πλουτοπαραγωγικὰς των πηγὰς καὶ διὰ τὸ καλὸν » τῶν λαῶν των.

» Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς **Εἰρήνης—Φιλίας—Ἐλευθερίας,** » οἱ Ἕλληνες συμβάλλουν μὲ ὅλην τὴν καρδίαν, τὸν νοῦν καὶ τὴν » ἐνεργητικότητά των. Ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων τοῦ » Κόσμου, δύνανται νὰ βοηθήσουν τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἀπολαύσῃ, » ἐπὶ τέλους, τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς, ὡς συνέλαβον ταύτην οἱ » σοφοὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

»Ἀξιότιμοι κύριοι Βουλευταί,

»Ἐπιθυμῶ, ἀκόμη μίαν φοράν, νὰ σᾶς διαβεβαιώσω περὶ τῆς » ἐξόχου τιμῆς, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι σήμερον, διὰ τὴν εὐγενῆ » πρόσκλησιν τὴν ὁποίαν μοὶ ἀπευθύνατε, νὰ σᾶς ὁμιλήσω. Αἰσθά- » νομαι, μεταξύ σας, ὅτι ἀπευθύνομαι πρὸς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι » ἀγαποῦν τὴν Εἰρήνην καὶ οἱ ὁποῖοι σκέπτονται ὅπως σκέπτομαι » ἐγὼ καὶ οἱ συμπατριῶται μου. Σᾶς εὐχαριστῶ».

Καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Παῦλος, ὁ ἄξιος καὶ ἀγα- πητὸς ἡγέτης μιᾶς χώρας εἰρηνικῆς καὶ πιστῆς στὰ αἰώνια ἰδανικὰ καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸ ἔδωσε ἀνάγλυφο τὴν εἰκόνα τῶν αἰσθημάτων

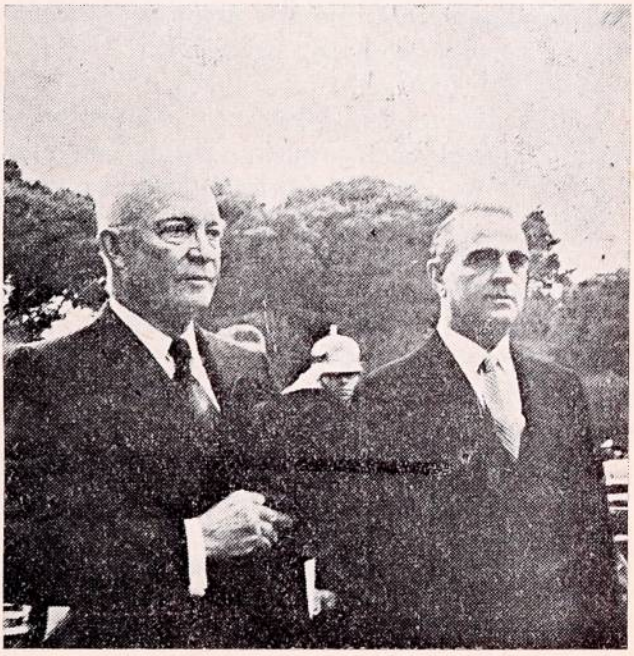
καὶ τῶν σκέψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ προσφωνήσας ὡς ἑξῆς τὸν Πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀϊζενχάουερ :

«Κύριε πρόεδρε,

»Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ σᾶς ἐκφράζω τὴν μεγάλην μου » χαράν, διότι εἶσθε καὶ πάλιν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν. Τὴν τελευταίαν » φοράν, ἤλθατε πρὸς ἡμᾶς ὡς ὁ νικητὴς ἀρχηγὸς ὅλων τῶν ἡνωμέ- » νων ἐνόπλων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀντιμετωπίσει τοὺς ἐπιδρομεῖς.

» Σήμερον ὑποδεχόμεθα τὸν ἡγέτην, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει τὰς ἐλπίδας » καὶ τὰς προσδοκίας τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὴν Εἰρήνην.

» Παρηκολουθήσαμεν ὅλοι μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸν τὰ ταξί- » διόν σας. Αἱ αὐθόρμη- » τοι ἐπευφημίαι τόσων » ἑκατομμυρίων ἀνθρώ- » πων ἀποτελοῦν τὴν ἀ- » πόδειξιν ὅτι κατανο- » οῦμεν ὅλοι καὶ ὑπο- » στηρίζομεν πλήρως καὶ » ἐξ ὅλης τῆς καρδίας » τὴν προσπάθειάν σας » νὰ πείσετε τὸν κόσμον » ὁλόκληρον ὅτι ἡ Εἰρή- » νη εἶναι ὁ πόθος μας. » Γνωρίζω ὅτι ἡ ἐλπὶς » καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τό- » σων ἑκατομμυρίων ἀν- « θρώπων πρὸς σᾶς καὶ » τὴν ἀποστολήν σας ἔ- » χει ρίψει ἐπὶ τῶν ὤμων » σας εὐθύνην βαρυτά- » την. Ἀλλὰ γνωρίζω » ἐπίσης ὅτι ἡ εὐθύνη » αὕτη ἔχει πέσει ἐπὶ τῶν ὤμων μεγάλου ἀνδρός.

Ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ μετὰ τοῦ κ. Καραμανλῆ.

» Μελετῶν τὴν ἀποστολήν σας, διερωτῶμαι πῶς ἡμεῖς, τὰ ὀλι- » γώτερον ἰσχυρὰ Ἔθνη, δυνάμεθα νὰ βοηθήσωμεν κατὰ τὸν καλύ- » τερον δυνατὸν τρόπον τὸ ἔργον σας. Πρῶτον, δυνάμεθα νὰ βοηθή- » σωμεν διακανονίζοντες τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας μεταξὺ τῶν Κρατῶν » τοῦ ἐλευθέρου κόσμου διαφοράς. Εἶμαι ὑπερήφανος σημειῶν ὅτι ἡ »Ἑλλὰς ἔδωσε τὸ παράδειγμα καταλήξασα εἰς συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ » Κυπριακοῦ προβλήματος, τοῦ ὁποίου ἡ λύσις ἐφαίνετο ἀδύνατος.

» Δεύτερον, διὰ νὰ ἀχθῇ ἡ ἀποστολή σας εἰς αἴσιον πέρας, ὀφεί- » νομεν ἡμεῖς αὐτοὶ νὰ προστατεύσωμεν καὶ ἐνισχύσωμεν τὰ ἠθικὰ καὶ » Ἐθνικὰ ἰδεώδη ἐφ' ὧν ἐδράζεται ὁ Δημοκρατικὸς τρόπος τῆς ζωῆς μας.

»Ἐὰν τὴν προσπάθειάν σας, ὅπως ἐξασφαλίσητε τὴν Εἰρήνην ἐπὶ » τοῦ διεθνοῦς πεδίου, χρησιμοποιήσωμεν ὡς πρόφασιν διὰ νὰ χαλα- » ρώσωμεν προοδευτικῶς τὴν ἐπαγρύπνησίν μας ἔναντι τῶν ἀνατρε- » πτικῶν ἐντὸς τοῦ οἴκου μας δυνάμεων καὶ παραδώσωμεν οὕτω » εἰς αὐτὰς ὅ,τι μᾶς εἶναι ἱερόν, τότε θὰ ἔχωμεν γίνει ἔνοχοι ματαιώ- » σεως τοῦ σκοποῦ σας.

» Τρίτον, πιστεύω ὅτι αἱ πράξεις μας δέον νὰ ἐμπνέωνται ἀπὸ » ὑψηλότερον νόημα κοινωνικῆς δικαιοσύνης, βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ » χριστιανικοῦ τρόπου ζωῆς, αὐξανομένης οὕτω τῆς ἐμπιστοσύνης » ἡμῶν εἰς τὸν ἑαυτόν μας.

» Τὰς τρεῖς ταύτας βασικὰς ἀρχὰς ὀφείλομεν ἅπαντες αὐστηρῶς » νὰ ἐφαρμόσωμεν, ὁ καθεὶς ἐντὸς τῆς χώρας του, οὕτως ὥστε τὸ βάθος » τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ δράσητε, νὰ εἶναι ἰσχυρόν, » ὑγιὲς καὶ διαυγές.

» Δὲν δυνάμεθα, ἑπομένως, νὰ ἀποφύγωμεν, κύριε πρόεδρε, νὰ » εἴμεθα μέχρις ἑνὸς σημείου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἢ μὴ τῆς » ἀποστολῆς σας. Μὴ αἰσθάνεσθε, λοιπόν, τὸν ἑαυτόν σας μόνον. »Ἐδῶ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, σᾶς κατενοήσαμεν καὶ εἴμεθα εἰς τὸ πλευρόν σας.

»Ἀκράδαντος εἶναι ἡ πίστις μου, ὅτι, ὅταν αἱ προσπάθειαι πραγ- » ματοποιήσεως τοῦ ἀγαθοῦ εἶναι ὁλόψυχοι, τότε ἔρχεται ἡ Θεία » Πρόνοια καὶ ἄγει αὐτὰς εἰς αἴσιον πέρας. Ἐάν, ἐνισχυόμενος ἀπὸ » τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐξασφαλίσητε τὴν Εἰρήνην εἰς τὴν » ἐποχήν μας, θὰ κληθῇ ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἀναπροσαρμόσῃ ὁλόκλη- » ρον τὴν σκέψιν της.

» Πολὺ μεγαλυτέρα σημασία πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰς ἠθικὰς ἀξίας, » οὕτως ὥστε τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ὑπερβαῖνον τὰ ὑλικὰ αὐτοῦ » ἐπιτεύγματα, νὰ ὑπηρετήσῃ δι' αὐτῶν τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ προσώπῳ » τοῦ πλησίον. Πιστεύω ὅτι ἡ ἀνθρωπότης ἀντιμετωπίζει τὴν μεγί- » στην δοκιμασίαν της. Ἡμεῖς, οἱ ἡγέται τῶν Λαῶν μας, καλούμεθα » νὰ ἐκτελέσωμεν μέγα καθῆκον· καλούμεθα νὰ ἀνυψώσωμεν τὴν συ- » νείδησιν τῶν Ἐθνῶν μας διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ταῦτα ἐπιτυχῶς τὴν » δοκιμασίαν.

»Ἂς καταστῶμεν ἅπαντες ἄξιοι τοῦ προορισμοῦ μας, ὁ ὁποῖος, » ὑψῶν τὸν ἄνθρωπον ὑπεράνω τοῦ ζῴου, καλεῖ τοῦτον νὰ τείνῃ » πρὸς τὸν Θεόν.

» Κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, ἂς νικήσῃ τὸ πνεῦμα τὸν νεκρὸν ὑλι- » σμόν. Διὰ πράξεων ἀνθρωπίνης γενναιοφροσύνης μεταξὺ ἀτόμων, » Ἐθνῶν καὶ ὁμάδων Ἐθνῶν, ἂς θεραπεύσωμεν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ » τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος καὶ ἀπὸ τοὺς φόβους τοῦ μέλλοντος.

» Κύριε πρόεδρε, ἐγείρω τὸ κύπελλον εἰς ὑγείαν ὑμῶν, εὐχόμενος » τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς σας. Ἂς εὐλογῇ ὁ Θεὸς τὰς πράξεις » σας, ὡς ἔχει ἤδη ἐμπνεύσει τὰς σκέψεις σας».

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Ὑπὸ κ. **Κ. Ι. ΤΣΑΟΥΣΗ**

Στὴν ἐποχή μας, πιὸ πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή, ἡ ἐπέτειος τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ φουντώνει τοὺς εἰρηνικοὺς πόθους τοῦ ἀνθρώπου. Πάνω ἀπὸ τὶς λύπες καὶ τὶς μικροχαρές μας, πάνω ἀπὸ τὶς διαφορὲς καὶ τὰ μίση μας· μὲ τὶς προόδους τῆς ἐπιστήμης, καὶ τὶς κατακτήσεις της μὲ τοὺς φόβους γιὰ τὸ μέλλον καὶ τὶς πίκρες μας γιὰ τὸ σήμερα, πανανθρώπινο σύμβολο λατρείας καὶ ἀνακούφισης ὑψώνεται τὸ γεγονὸς τῆς Βηθλεέμ. Ἐκεῖ, στὴν ἀπέριττη φάτνη τῶν ἀλόγων, εἶδε τὸ φῶς τοῦ ἥλιου ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος μαχητὴς τῆς εἰρήνης.

Πολλὲς φορὲς ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, τόσο πολὺ βαρέθηκε νὰ χτυπάει στὸ ρυθμὸ τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀγωνίας καὶ ἐπανεστάτησε. Ζήτησε νὰ βρῇ τὸν ὁμαλὸ ρυθμὸ τῶν χτύπων της σὲ πηγὲς ποὺ τῆς ὑπόσχονταν ἄμεση καὶ διαρκῆ εἰρήνη. Σκίρτησε, μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς προσμονῆς, στὶς ἐπαγγελίες κοινωνικῶν συστημάτων καὶ ἄλλων θεωριῶν. Πῆρε μέρος σὲ ἀγῶνες γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς εἰρήνης της, καί, ἀλλοίμονο, πνίγηκε τὸ εἰρηνικό της «θέλω» στὴν ὀδύνη μιᾶς ἀπάνθρωπης ταπείνωσης. Κι' ἔτσι ἡ καρδιά, κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία τῶν σοφιστειῶν τοῦ νοῦ· ὡδηγημένη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ πιστεύω τῆς στιγμιαίας ἀπόλαυσης, σὰν τέλεια μορφὴ εἰρήνης, παράδερνε στὸ κορμὶ τοῦ ἀνθρώπου, πού, ἄθελά της, τὸ ὁδηγοῦσε στὴ σύγκρουση μὲ τὴ λογικὴ καὶ στὸν ἀφανισμὸ τῆς ἀξιοπρεπείας του.

Ἀλλὰ ἡ καρδιὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ ποθῇ τὴν εἰρήνη της. Κι' ὅταν τὴ νύχτα ἐκείνη τῆς Γέννησης ἀκούστηκε μὲ τὸ ἄγγελμα τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν βοσκῶν τὸ τραγούδι «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη», τὸ δέχτηκε, τὸ πίστεψε, τὸ ἀγάπησε. Καὶ ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ ἡ μορφὴ τοῦ κόσμου ἄλλαξε, ἤ, καλύτερα, ἀπὸ τότε ὁ κόσμος πῆρε τὴ μορφή του. Κι' ἀπὸ τότε ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ νοιώθῃ πὼς εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ κορμί, κι' ὅτι ὑπάρχουν κι' ἄλλοι ὁρίζοντες γιὰ νὰ ζήσῃ.

Τὸ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔνοιωθε σὰν ἄνθρωπος καὶ δὲ γνώριζε τὸν προορισμό του. Τὸ ὅτι ἡ καρδιά του κοιμόταν σ' ἕνα κορμὶ ποὺ εἶχε ὑψωθῇ σὰ μοναδικὸ ἔρεισμα γιὰ τὴν προσπάθεια στὴ ζωή, εἶχε διαπιστωθῇ ἀρκετὰ χρόνια προτοῦ λάμψει τὸ φῶς τῆς Βηθλεέμ! «Καθεύδοντες ἂν διατελοῖτε εἰ μή τινα ἄλλον ὁ Θεὸς ἐπιπέμψειεν κηδόμενος ὑμῶν», εἶχε πεῖ ὁ Σωκράτης στὴν ἀπολογία του. Καὶ τὰ «καινὰ δαιμόνια» τοῦ μεγάλου φιλοσόφου ἦταν πὼς ἔξω ἀπὸ τὴ σάρκα καὶ τὴν ὕλη γενικά, βρίσκεται ἡ εἰρήνη, ἡ ἀνθρωπιὰ τοῦ ἀνθρώπου.

«Ὡς χαρίεν ὁ ἄνθρωπος ὅταν ἄνθρωπος ᾖ» εἶναι ὁ λόγος τοῦ Πρωταγόρα. Πῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος θὰ μπορῇ νὰ εἶναι πραγματικὰ ἄνθρωπος, τὸ εἶπε ὁ Χριστὸς τῆς Φάτνης καὶ τοῦ Γολγοθᾶ μὲ τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης του, τὴν προϋπόθεση τῆς πραγματικῆς εἰρήνης.

Στὴν ἐποχή μας, πιὸ πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχή, ὁ πόθος τῆς εἰρήνης εἶναι πιὸ δυνατός. Ἡ γενιὰ ἡ προηγούμενη καὶ ἡ γενιά μας γνώρισαν καταστροφικοὺς πολέμους. Ἀντίκρυσαν σκηνὲς φρίκης. Ἔζησαν ὧρες ἀγωνίας. Ποτίστηκαν μὲ τὸ φαρμάκι τῆς ἀπογοήτευσης. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας παραδέρνουν μὲ τοῦ αὔριο τὸ ἀβέβαιο ξημέρωμα στὸ νοῦ.

Στὸν καιρό μας τὰ αἰσθήματα δείχνονται πιὸ καθαρὰ ἀπὸ τοὺς περασμένους καιρούς. Οἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης, οἱ καταπληκτικὲς πρόοδοι, κάνουν τὸν ἄνθρωπο

σκεφτικό. Ζωγραφίζεται στὸ πρόσωπό του ἡ ἀνία ἢ ὁ φόβος. Τὸ αἴσθημα τῆς ἐλπίδας εἶναι καταχωνιασμένο στὸ χρυσὸ καλάθι τῶν σύγχρονων κατακτήσεων. Τί νὰ ἐλπίσουμε γιὰ τὸ ἄμεσο ἢ ἀπώτερο μέλλον; Ὅλα ἔχουν συσσωρευτεῖ στὴν ὀθόνη τοῦ σήμερα. Δὲ μένει, γιὰ τὸν ἐρχόμενο καιρό, παρὰ ἡ παγίωση τῆς εἰρήνης ἢ ἡ τέλεια καταστροφὴ μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου.

Αὐτὴ ὅμως τὴν παγίωση τῆς εἰρήνης θὰ πρέπει νὰ τὴν ἀφίσῃ ὁ ἄνθρωπος μόνο στὶς προσπάθειες τῶν σημερινῶν Μεγάλων; Ἀλλὰ οἱ προσπάθειες αὐτὲς μόνο ζιὰ μιὰ ὕφεση γίνονται. Καὶ τὸ χαμήλωμα τῆς φλόγας δὲ σημαίνει τὸ τέλειο σβήσιμο τῆς φωτιᾶς. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ φωτιὰ ποὺ ὠθεῖ στὴν καταστροφικὴ σύγκρουση, μόνο μὲ μιὰ ἄλλη φωτιὰ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπιστῇ. Μὲ τὴ φωτιὰ τῆς ἀγάπης.

Θὰ ἐπαναστατήσει λοιπὸν πάλι ἡ καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, βαρυεστημένη νὰ χτυπάει στὸ ρυθμὸ τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀγωνίας; Θὰ ζητήσῃ νὰ βρῇ τὸν ὁμαλὸ ρυθμὸ τῶν χτύπων της πέρα ἀπὸ πέρα ἀπὸ ὅποια κοινωνικὰ συστήματα καὶ ἄλλες θεωρίες; Θὰ δεχτεῖ τὸ μήνυμα τοῦ Βρέφους τῆς Φάτνης; Ἴσως ναί, γιατὶ μόνο ἔτσι θὰ στερεώσῃ τὴν εἰρήνη του. Πανανθρώπινο σύμβολο λατρείας καὶ ἀνακούφισης τὸ γεγονὸς τῆς Βηθλεέμ, δείχνει τὸν τῆς πραγματικῆς εἰρήνης δρόμο ποὺ χάραξε ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος μαχητής της.

Κ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

Ὁ δεκάλογος τοῦ ἀστυνομικοῦ

1. Ἄκουε μὲ προσοχὴ ὅταν σοῦ ἀπευθύνουν τὸν λόγον οἱ πολῖται, καὶ κάμε μόνον τὰς ἀπολύτως ἀπαραιτήτους ἐρωτήσεις.

2. Νὰ ἐνεργῇς μὲ ταχύτητα, κάνοντας ὅσον τὸ δυνατὸν λιγώτερο θόρυβο γύρω σου.

3. Κύτταζε στὰ μάτια τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀνώτερό σου καὶ νὰ ἐκτελῇς σωστὰ τῆς ἐντολὲς ποὺ πῆρες χωρὶς σχόλια.

4. Εἴτε πρόκειται γιὰ ἐκτέλεσι διαταγῶν, εἴτε πρόκειται γιὰ αὐτεπάγγελτη ἐνέργειά σου, δεῖχνε πάντοτε τὴν καλὴ θέλησί σου στὸν πολίτη.

5. Νὰ ἔχῃς πάντοτε περιποιημένη καὶ καθαρὴ ἐμφάνισι καὶ νὰ εἶσαι τακτικὸς στὶς συναλλαγές σου.

6. Νὰ φέρεσαι εὐγενικὰ καὶ χωρὶς ἐπιτήδευσι. Καὶ ὁ ἔνοχος δικαιοῦται κάποιας συμπόνιας.

7. Νὰ ἐνδιαφέρεσαι φανατικὰ γιὰ τοὺς συναδέλφους σου καὶ γενικώτερα γιὰ τὸ Σῶμα.

8. Νὰ μὴ δυσφορῇς ὅταν σὲ ὥρα ἀνάγκης πρέπει νὰ ἐργασθῇς περισσότερο.

9. Λέγε πάντοτε τὴν ἀλήθεια.

10. Ἀγάπησε τὴ δουλειά σου καὶ τότε δὲν θὰ αἰσθάνεσαι κούρασι. Ἡ ἐργασία τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ἀνώτερο ἐπάγγελμα, εἶναι κοινωνικὸ λειτούργημα.

Δ. Μ. Κ.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1960)

Ὑπὸ Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΘ΄. ΔΡΑΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΜΕΧΡΙ ΛΗΞΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

226. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἀπὸ 13-10-1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

227. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κατὰ τὸν κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμο (1-1-1946) μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1949.

***

226. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας ἀπὸ 13-10-1944 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησι τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, ἐδημιουργήθη διὰ τὴν Ἀστυνομία τὸ δυσχερέστατο πρόβλημα τῆς παγιώσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, διὰ τῆς προλήψεως ἀντεκδικήσεων, αὐτοδικιῶν, προκλήσεων μεταξὺ ἀντιφρονούντων καὶ συγκρούσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὀργανώσεων, ποὺ ἦσαν ἐγκατεστημένες στὸ νησὶ τῆς Κερκύρας.

Ἡ Ἀστυνομία ἐπίστευε ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιήσῃ βίαν ἐναντίον τοῦ λαοῦ ποὺ εἶχεν ἀφάνταστα δεινοπαθήσει ἀπὸ τὴν ξένη δουλεία. Ἐπροτίμησε λοιπὸν νὰ ἐπιτύχῃ ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως μὲ τὴν πειθὼ καὶ μὲ τὴν συνεννόησι τῶν διαφόρων πολιτικῶν ὀργανώσεων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν αὐθόρμητο ἔγκρισι καὶ ὑποστήριξι τοῦ νομιμόφρονος Κερκυραϊκοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ πατριωτικὴ στάσις τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου ἐκτίμησις καὶ ἀγάπη ποὺ ἀπελάμβανε ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῆς νήσου, ἔδωσε σ' αὐτὴ τὴν δυνατότητα νὰ διαδραματίσῃ πρωτεύοντα καὶ σοβαρώτατον ρόλον στὴν ἐπιτυχία γενικῆς συνεννοήσεως.

Ἔτσι σ' ὁλόκληρο τὴ νῆσο τῆς Κερκύρας χάρις στὶς προσπάθειες τῆς Ἀστυνομίας ἐτηρήθη πλήρης καὶ ἀπόλυτος τάξις τόσον εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, ὅσον καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν, ὁπότε σὲ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος ἐξεδηλώθησαν στασιαστικὲς ἐνέργειες τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Κράτους καὶ κατὰ τὸν Δ/βριον τοῦ 1944 τὸ ἐθνοκτόνον κομμουνιστικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖο προεκάλεσε τόσες καταστροφὲς στὸ Λαό.

Ἡ Ἀστυνομία ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση, ἐν συνεννοήσει τοῦ τότε Διευθυντοῦ αὐτῆς μὲ τὸν Στρατιωτικὸ Διοικητὴ τῆς νήσου, ἐμερίμνησε γιὰ τὴν ἔκδοσι διαταγῆς συλλήψεως καὶ συγκεντρώσεως στὶς φυλακὲς καὶ στὸ Π. Φρούριο ὅλων τῶν Ἰταλῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτῶν ποὺ εὑρίσκοντο στὴν Κέρκυρα.

Τοῦτο ἐπέβαλε ἡ τότε δημιουργηθεῖσα κατάστασις, δεδομένου ὅτι ἡ προδοτικὴ στάσις τῆς Ἰταλικῆς μειονότητος στὴν Κέρκυρα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς, εἶχε δημιουργήσει ἔντονο μῖσος τῶν Κερκυραίων ἐναντίον ὅλων τῶν Ἰταλῶν.

Ἡ παραμονὴ πλέον στὴν Κέρκυρα τούτων ἦτο ἀδύνατος γιατὶ διέτρεχε ἄμεσον κίνδυνον ἡ ζωή των. Ἡ σύλληψις λοιπὸν καὶ ἡ συγκέντρωσις ὅλων αὐτῶν ἐπετεύχθη

χάρις στὶς μεγάλες προσπάθειες τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν μὲ σύνεσι καὶ ταχύτητα, χωρὶς νὰ σημειωθοῦν ἔκτροπα εἰς βάρος των. Ἀργότερα ὅλοι οἱ συλληφθέντες μετεφέρθησαν στὴν Ἰταλία καὶ ἔτσι ἡ Κέρκυρα ἀπηλλάγη ἀπὸ ἕνα στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπέσκαπτε συνεχῶς τὸν ἀκραιφνῆ Ἑλληνικὸν πατριωτισμὸν τῆς Νήσου.

227. Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κατὰ τὸν κομμουνιστοσυμμοριτοπόλεμο (1-1-1946 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1949).

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτοπολέμου δὲν ἠμπόρεσαν οἱ κομμουνισταὶ νὰ προκαλέσουν ταραχὲς ἢ ἄλλες ἐκδηλώσεις στὴ Κέρκυρα.

Πάντως ἡ Ἀστυνομία, κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, λόγῳ τῆς γειτνιάσεως τῆς νήσου πρὸς τὴν Ἀλβανία, ἡ ὁποία τότε ἦτο ἡ χώρα τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν συμμοριτῶν καὶ τῆς ἐξορμήσεως αὐτῶν στὴν Ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα, ἐτέλει πάντοτε ἐν ἐπιφυλακῇ. Ἐν συνεννοήσει καὶ συνεργασίᾳ μὲ τὶς Λιμενικὲς Ἀρχὲς καὶ τὴν Χωροφυλακὴ ἐπετήρει τὶς ἀκτὲς τῆς νήσου, ἀφ' ἑνὸς μὲν γιὰ τὴν παρεμπόδισι διαφυγῆς Κερκυραίων κομμουνιστῶν πρὸς ἐνίσχυσι τῶν συμμοριῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιὰ τὴν πρόληψι εἰσόδου στὴν Κέρκυρα κομμουνιστῶν ἀπὸ τὶς ἀπέναντι Ἠπειρωτικὲς ἀκτὲς μὲ σκοπὸ τὴν ἄσκησι σχετικῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ τὴν κατασκοπία εἰς βάρος τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων.

Ἐκτὸς αὐτῶν ἡ Ἀστυνομία κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τοῦ συμμοριτοπολέμου εἶχε ἀναλάβει τὴ φρούρησι τῶν Φυλακῶν Κερκύρας ἀπασχολοῦσα στὴν ὑπηρεσία αὐτὴ πλέον τοῦ τετάρτου τῆς δυνάμεώς της. Τὸ ἔργον αὐτὸ καίτοι δὲν περιελαμβάνετο στὰ εἰδικὰ καθήκοντά της, ἠναγκάσθη νὰ τὸ ἀναλάβῃ γιὰ νὰ ἠμπορέσουν οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς νὰ διατεθοῦν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ μαχομένου Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Ἀξία ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ τότε ἀστυφύλακος καὶ ἤδη ἀρχιφύλακος Τόμπρου Παναγιώτου σύλληψις τοῦ κομμουνιστοσυμμορίτου Κουλούρη Γεωργίου ἢ Μαριδῆ, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 9-12-1949 ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας.

Ὁ Γεώργιος Κουλούρης ἢ Μαρίδης ὁ ὁποῖος ἦταν παλαιὸ καὶ δραστήριο κομμουνιστικὸ στέλεχος ἔφθασε στὴ Κέρκυρα μὲ δύο ἄλλους συντρόφους του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας παρεδόθη καὶ ὁ ἄλλος συνελήφθη, μὲ ἐπίσημο σοβαρὴ ἀποστολὴ ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, ἡ ὁποία, ἂν ἐπετύγχανε θὰ ἐζημίωνε σπουδαίως τὰ Ἐθνικά μας συμφέροντα. Ὁ συμμορίτης ἐφόνευσε στὸ χωριὸ Μπενίτσες στὶς 3-12-1949 τὸ χωροφύλακα Δήμου, ὁ ὁποῖος κατόπιν ὑποδείξεως ἰδιώτου ἐπεχείρησε νὰ ἐλέγξῃ τὴν ταυτότητά του. Τὶς ἑσπερινὲς ὧρες τῆς 9ης Δ/βρίου 1949 ὑπεδείχθη ὑπὸ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου στὸν ἀστυφύλακα Τόμπρο Παναγιώτη ποὺ πέρασε τυχαίως ἀπὸ τὴν ὁδὸ Γεωργίου Θεοτόκη, ὅτι μέσα σὲ πλησίον εὑρισκόμενο καπνοπωλεῖο εὑρίσκετο ἕνα ἄτομο τὸ ὁποῖο ἦταν ὕποπτο γιατὶ ἐνῷ διεπραγματεύετο νὰ τὸ μεταφέρῃ σὲ ἀπομεμακρυσμένο σημεῖο τῆς νήσου ἄλλαξε γνώμη μόλις τοῦ ζήτησε τὸ δελτίο ταυτότητός του. Ὁ ἀστυφύλαξ ὑποπτεύθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συμμορίτου καθόσον μετὰ τὸν φόνο τοῦ χωροφύλακος Δήμου εἶχον ἀναστατωθῆ ὅλες οἱ Ἀρχὲς τῆς νήσου καὶ ἐνήργουν δραστηρίως πρὸς πᾶσαν πλευρὰν γιὰ τὴ σύλληψί του. Ἐπερίμενε λοιπὸν νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο ὁ ὕποπτος λαμβάνων ἐν τῷ μεταξὺ τὶς ἐπιβαλλόμενες προφυλάξεις. Ὅταν βγῆκε ἀπὸ τὸ καπνοπωλεῖο ὁ ἀστυφύλαξ τὸν ἐκάλεσε γιὰ νὰ ἐλέγξῃ τὴν ταυτότητά του ἐκεῖνος ὅμως ἐτράπη εἰς φυγὴν τρέχων πρὸς τὴν Ἑβραϊκὴ συνοικία, ἡ ὁποία λόγῳ τῶν στενῶν δρομίσκων καὶ τοῦ σκότους ποὺ ἐπικρατοῦσε παρεῖχεν εὐκολίες διαφυγῆς. Ὁ ἀστυφύλαξ ὅμως χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμία του τὸν ἐπυροβόλησε δυὸ φορὲς τὴ μιὰ πρὸς ἐκφοβισμὸν καὶ κατόπιν κατ' ἐπάνω του μὲ σκοπὸ νὰ τὸν τραυματίσῃ, συγχρόνως δὲ τὸν κατεδίωκε καὶ ἔκαμνε χρῆσι τῆς σφυρίκτρας του.

Ὅταν ὁ συμμορίτης αὐτός, ποὺ ἐλέγετο Κουλούρης, καταδιωκόμενος συνεχῶς καὶ πυροβολούμενος ἀπὸ τὸν ἀστυφύλακα Τόμπρο ἔφθασε κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ

ΝΕΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ

'Ομιλία γενομένη τὴν 26-11-1954 ἀπὸ τοῦ ἀμφιθεάτρου τῆς Φιλολογικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος ταύτης Καθηγητοῦ κ. **Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ**

'Η Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν αἰσθαμομένη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ εὐρύτερον τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς 'Ελληνικῆς Κοινωνίας ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀπὸ σήμερον κάμῃ ἔναρξιν ἐλευθέρων ὁμιλιῶν ἐπὶ προβλημάτων γενικοῦ διαφέροντος.

Τὸ θέμα τῆς σημερινῆς εἶναι, ὡς γνωστὸν «Ν ε ό τ η ς κ α ὶ ἔ γ κ λ η μ α».

Τὴν ἐκλογὴν τοῦ θέματος αὐτοῦ πᾶς τις θὰ δικαιολογήσῃ, ὑποθέτω, ἂν ἀναλογισθῇ τὴν σημασίαν τῆς νεανικῆς ἡλικίας καὶ τὸ καθῆκον ὅλων μας νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς ἀνάγκας της περισσότερον ἢ δι' οἱανδήποτε ἄλλην ἡλικίαν, ἂν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἡλικία αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ χρυσῆ ἡλικία, ἡ ἐλπὶς καὶ τὸ καμάρι τοῦ "Εθνους, ἡ χαριεστάτη καθ' "Ομηρον ἡλικία, καθ' ἣν τὰ φυσικὰ χαρίσματα τοῦ σώματος ἀμιλῶνται πρὸς τὴν ζωτικήτητα τῆς ἐκδηλώσεως τῶν διανοητικῶν καὶ συναισθηματικῶν, εἶναι ἡ ἡλικία ἡ περιλαμβάνουσα κατὰ τὸν Βύρωνα χρόνια τὰ χρυσᾶ ποὺ νᾶταν παιδὶ κανεὶς νὰ ξαναγίνῃ.

Εἶναι ἡ ἡλικία τῶν ἀκοιμήτων ἀνησυχιῶν καὶ ἀμφιβολιῶν, καθ' ἣν κατὰ τὸν Πρόδινο «οἱ νέοι ἤδη αὐτοκράτορες γιγνόμενοι δηλοῦσιν εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον εἴτε τὴν διὰ κακίας»· εἶναι ἡ ἡλικία τῶν ἀταξιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἡλικία ἡ ὡραία τῆς ζωῆς, ἡ ἐρχομένη ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ κατὰ τὸν Longgellow. Εἶναι ἡ ἡλικία ἀφ' ἧς ὡς ὀρθῶς ὁ Γκαῖτε εἶπεν, ἐξαρτᾶται ἡ τύχη οἱουδήποτε "Εθνους καθ'οἱανδήποτε ἐποχήν· εἶναι ἡ ἡλικία, ἥτις κατὰ τὸν Ξενοφῶντα μάλιστα ἐπιμελείας δεῖται. Εἶναι ἡ ἡλικία τέλος, τὴν ὁποίαν, ὡς ὁ Medonald εἶπεν, ὅταν παύσωμεν νὰ συμπαθῶμεν, τὸ ἔργον ἡμῶν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἔληξεν.

'Αξίζει λοιπόν, ὑποθέτω, νὰ ἐξετάσωμεν εἰς ἓν χρονικὸν διάστημα ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς ὥρας πότε καὶ διά τινα λόγον ἡ νεότης ἁμαρτάνει, παραστρατεῖ ἢ ἐγκληματεῖ, καί, ὅπερ σπουδαιότερον, πῶς τὸ ἔγκλημα καὶ παραστράτημα τοῦτο δύναται νὰ προληφθῇ ἢ ἐλαττωθῇ.

1) 'Αλλὰ τὶς ἡ ἔκτασις τοῦ νεανικοῦ ἐγκλήματος; Αὐξάνει τοῦτο ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος;

2) Ποῖα τὰ εἴδη τοῦ νεανικοῦ ἐγκλήματος;

3) Τίς ἡ ἐκ τοῦ ἐγκλήματος τῶν νέων φθορὰ καὶ ἀπώλεια, οἰκονομική, ἠθική, ψυχική;

4) Ποῖα τὰ αἴτια τοῦ νεανικοῦ ἐγκλήματος;

5) Ποῖα τὰ μέσα τῆς ἀναστολῆς καὶ προλήψεως αὐτοῦ; Ὑπάρχει μέθοδος τοιαύτης προλήψεως; Ποία ἡ μέθοδος αὐτή;

Νέου Φρουρίου (ὅπου εὑρίσκετο ἄλλοτε ἡ 'Αστυνομικὴ Σχολὴ καὶ κατευθύνετο πρὸς τὸ λιμένα, βρέθηκε ἀντιμέτωπος μὲ τὸν ἀστυφύλακα Κοψιᾶ Παναγιώτη, ὁ ὁποῖος στὸ ἄκουσμα τῶν συριγμάτων καὶ τῶν πυροβολισμῶν εἶχε τρέξει μὲ ἄλλους ἀστυνομικοὺς πρὸς βοήθειαν τοῦ συναδέλφου των Τόμπρου. Ὁ ἀστυφύλαξ Κοψιᾶς προετοιμασμένος πλέον καὶ ἀπὸ τὶς φωνὲς τοῦ συναδέλφου του Τόμπρου «πιάστε τον εἶναι συμμορίτης» ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ ἐπιτυχῶς καὶ τὸν ἐτραυμάτισε στὰ πόδια καὶ ἔτσι ἐπέτυχε τὴν σύλληψί του.

Αὐτὴ περιληπτικῶς ὑπῆρξεν ἡ δρᾶσις τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Κερκύρας κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ συμμοριτοπολέμου.

(Συνεχίζεται)

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπῃ νὰ ἐξετασθῶσιν, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος ἐπιτρέπει, τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Πρὶν ἢ ὅμως εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων τούτων ἀναγκαῖον κρίνομεν, διὰ τοὺς μὴ εἰδικοὺς περὶ τὴν ἐγκληματολογίαν, νὰ καθορίσωμεν τίς εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος.

Ἔ γ λ η μ α, νομικῶς ἐξεταζόμενον, εἶναι ἀδίκημα κατὰ τῶν ὑφισταμένων νόμων τῆς χώρας ἢ ἄδικος πρᾶξις ἢ παράλειψις, ἐφ' ἧς ἡ πολιτεία ἐπέβαλε διὰ νόμου ποινήν. Ἡ ἀξιόποινος δ' αὐτὴ πρᾶξις δύναται νὰ τελεσθῇ εἴτε ἐξ ἐχθρικῆς διαθέσεως τοῦ ἐγκληματοῦντος κατὰ τῆς Κοινωνίας εἴτε καὶ ἄνευ ἐχθρικῆς διαθέσεως. Ἀπὸ κ ο ι ν ω ν ι κ ῆ ς ὅμως ἀπόψεως ἔγκλημα εἶναι πρᾶξις ἢ παράλειψις, ἥτις π ι σ τ ε ύ ε τ α ι ὅτι δύναται νὰ εἶναι ἐπιβλαβὴς παρὰ ὁμάδος δυναμένης νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πίστιν της ταύτην. Ὥστε πρᾶξίς τις δύναται νὰ μὴ εἶναι παράνομος, δύναται ὅμως νὰ εἶναι ἀνήθικος καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ διὰ τοῦτο εἶναι κοινωνικῶς ἐγκληματική. Ἀδικημάτων δέ, ὡς γνωστόν, ἔχομεν διαφόρους βαθμίδας ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ πταίσματος τῆς ἀστυνομικῆς παραβάσεως μέχρι τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τιμωρούμενα διὰ ποινῆς τοῦ προστίμου μέχρι καὶ τῆς τοῦ θανάτου.

Ἀ λ λ ὰ π ο ῖ α τ ὰ ε ἴ δ η τ ῶ ν π α ι δ ι κ ῶ ν ἐ γ κ λ η μ ά τ ω ν ἢ π α ρ α σ τ ρ α τ η μ ά τ ω ν; ε ἰ ς τ ὰ ὁ π ο ῖ α σήμερον οἱ νέοι ὑπόκεινται καὶ ἐνίοτε ὑποπίτουσι;

α) Ζῶσιν ἀνήθικον καὶ ἄκοσμον ζωὴν εἰς τὴν κοινωνίαν; β) Ζῶσιν ἀνήθικον ζωὴν εἰς τὸ σχολεῖον; γ) Ἀσχολοῦνται εἰς παρανόμους ἐπιχειρήσεις μόνα ἢ ὁμαδικῶς; δ) Συναναστρέφονται κακοκοιούς καὶ ἀνηθίκους; ε) Ἀναπτύσσονται ἐν ὀκνηρίᾳ καὶ παρανομίᾳ; στ) Ἀποπλανῶσι παιδίσκας μικροτέρας καὶ ἀνηλίκους; ζ) Εἰσέρχονται εἰς δυσωνύμους οἴκους; η) Φοιτῶσιν εἰς χαρτοπαίγνια; θ) Ἀσελγοῦσι παρὰ φύσιν; ι) Φοιτῶσιν εἰς ταβέρνας μετὰ μεθύσων; ια) Περιπλανῶνται τὴν νύκτα εἰς τὰς ὁδοὺς ἄνευ νομίμων λόγων; ιβ) Κλέπτουσι καὶ μάλιστα περισσότερον τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων; ιγ) Περιπλανῶνται καὶ ἀλητεύουσι περὶ τοὺς συδηροδρομικοὺς σταθμοὺς ἢ τοὺς λιμένας; ιδ) Εἰσπηδῶσιν ἄνευ ἀδείας εἰς πλοῖα ἢ τοὺς σιδηροδρόμους; ιε) Ἀπουσιάζουσιν, ἢ ὡς κοινῶς λέγεται, «τὸ σκᾶνε» ἀπὸ τὸ σχολεῖον; ιστ) Εἶναι ἀδιόρθωτα; ιζ) Βλασφημοῦν καὶ χρησιμοποιοῦν ἀπρεπῆ γλῶσσαν; ιη) Ἀπουσιάζουσι ἀπὸ τὸ σπίτι των ἄνευ ἀδείας; ιθ) Ἀλητεύουσι διανυκτερεύοντα εἰς πάρκα; κ) Ἀρνοῦνται ὑπακοὴν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμένας; κα) Χρησιμοποιοῦν οἰνοπνευματώδη ποτά; κβ) Εὑρίσκονται εἰς χώρους ἀπηγορευμένους εἰς ἀνηλίκους; κγ) Καπνίζουν, καὶ δὴ δημοσίᾳ; κδ) Ἀσχολοῦνται εἰς ἐπικίνδυνα δι' ἑαυτοὺς καὶ τὴν κοινωνίαν ἔργα; κε) Ἐπαιτοῦσι καθ' ὁδόν; κστ) Ἐπιτελοῦσιν ἀδικήματα κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως, αὐτοδικίας, ἀδίκους ἐπιθέσεις, τραύματα ἄνευ προμελέτης, ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας; κζ) Συμμετέχουσιν εἰς ὀργανώσεις ὑλιστικάς, ἀθεϊστικὰς ἢ ἀντεθνικὰς καὶ κη) Ἐνεργοῦσιν ἀπαίσια ἐγκλήματα εἰς ἃ παρωθήθησαν ἐσχάτως κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον καὶ τὴν κατοχὴν ἀπὸ ξένης ἐπιβουλῆς;

Ἀ λ λ ὰ τ ὶ ς ἡ ἔ κ τ α σ ι ς τ ο ῦ ν ε α ν ι κ ο ῦ ἐ γ κ λ ή μ α τ ο ς. Αὐξάνει ἀράγε τὸ νεανικὸν ἔγκλημα ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος;

Ἐκ τῆς τελευταίας στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης πληροφορούμεθα ὅτι τὸ ἔγκλημα, καὶ δὴ τὸ ν ε α ν ι κ ό ν, χωρεῖ αὐξανόμενον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος κατὰ 28% περίπου. Οὕτως, ἐν ᾧ οἱ προσαχθέντες ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου νεαροὶ ἐγκληματίαι παντὸς βαθμοῦ τῷ 1951 ἀνήρχοντο εἰς 2796, κατὰ τὸ 1953 ἀνῆλθον εἰς 3432, αὔξησις τοὐτέστι ἐντὸς διετίας εἰς 636. Ὅ,τι δ' ἀκόμη λυπηρόν, εἶναι τοῦτο, ὅτι δηλ., ἐν ᾧ οἱ ἐγκληματήσαντες μ α θ η τ α ὶ τῷ 1951 ἀνήρχοντο εἰς 534, κατὰ τὸ 1953 ἀνῆλθον εἰς 684, αὔξησις τ.ἔ. ἐντὸς διετίας πάλιν εἰς 330 ἢ 62%. Ἐκ στατιστικῆς ὡσαύτως εἰς τὰς Β.Τ.Σ. τῆς Κῶ μαθητῶν, συγκεντρωθέντων ἐκεῖ πρὸς ἀναμόρφωσιν, ἕνεκα ἐγκληματικῆς των πράξεως, συνάγεται ὅτι 18% ἐξ αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς

διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματός των (φθορᾶς ξένης περιουσίας), ἦσαν ἀγράμματοι ἀντιθέτως δὲ 75% διαπράξαντες τὸ αὐτὸ ἁμάρτημα εἶχον φοιτήσει εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ μάλιστα 18%, ἐπίσης ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἀπόφοιτοι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πλέον 6,5% ἦσαν μαθηταὶ Γυμνασίου.

Ἀλλ' εἶναι ἀρά γε ἡ Στατιστικὴ αὕτη ἀκριβής; Εἶναι μόνα αὐτὰ τὰ ἐγκληματοῦντα παιδιὰ ἢ εἶναι περισσότερα; Ἀπάντησις ὁριστικὴ εἰς τὰ ἐρωτήματα: Τί εἴδους διαγωγὴ εἶναι ἐγκληματική, διακρινομένη τῆς «προβληματικῆς» συμπεριφορᾶς ἢ τῆς προεγκληματικῆς βαθμίδος; Ποῖα τὰ παθολογικὰ αἴτια, ἐξ ὧν μία κακὴ δικογωγὴ ἑνὸς νέου προέρχεται, δὲν δύναται νὰ δοθῇ, διότι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποικίλης καὶ ἐλαστικῆς διακρίσεως τῶν παιδικῶν δικαστηρίων.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἂν ἀκόμη τὰς περιπτώσεις τὰς ἐναγομένας εἰς τὸ δικαστήριον λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, πρέπει νὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι αὗται μᾶς παρέχουν μέρος τῶν ἐκτελουμένων παιδικῶν ἐγκλημάτων, διότι πλεῖστα παιδικὰ ἐγκλήματα δὲν φθάνουν μέχρι τῶν δικαστηρίων, ἰδίως τὰ ἀφορῶντα τὴν φθορὰν ξένης περιουσίας. Τὰ πλεῖστα δὲ τῶν συλλαμβανομένων ἁμαρτανόντων παιδιῶν ἀφίνονται ἐλεύθερα εἴτε πρὶν συλληφθῶσιν, εἴτε καὶ ἐνίοτε ὅταν συλληφθῶσιν ἀκόμη παρὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ θεωρήσωμεν πολὺ μεγαλείτερον τὸν ἀριθμὸν τῶν παιδικῶν ἐγκλημάτων ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ Δικαστηρίου προσαγομένων νέων, περὶ ὧν ἡ ἀναφερθεῖσα στατιστική, ἐξικνουμένη εἰς 30% εἰς τὸ διάστημα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν.

Παρὰ ταῦτα ἡ ὑπάρχουσα στατιστική, ἂν μὴ ποσοτικῶς, εἶναι ποιοτικῶς ἐπωφελὴς καὶ σημαντική, καταδεικνύουσα τὸν κίνδυνον τῆς νεότητος καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας αὐτῆς. Καὶ χωρὶς βεβαίως νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνηκούστους θηριωδίας, εἰς τὰ ὁποίας νεανικαὶ χεῖρες κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ μετέσχον ἐνεργῶς καὶ ἠσχρούργησαν, ἂν ἐξετάσωμεν τὴν στατιστικήν, τῶν εἰς τὰς Β.Τ.Σ. Κῶ ἀναμορφουμένων νέων, εἰς ἃς ὑπὲρ τὸν μῆνα, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰργάσθημεν, βλέπομεν ἐνίοτε φρικαλέους τρόπους ἐκτελέσεως ἐγκλήματος καὶ παρὰ 14ετῶν ἀκόμη παιδίων.

Ἀλλὰ ποῖα τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος; Τὸ πρόβλημα τῆς αἰτίας τοῦ ἐγκλήματος εἶναι τὸ δυσχερέστερον εἰς τὴν ἐγκληματολογίαν, διότι καὶ ἡ ἄφθονος ἐγκληματολογικὴ βιβλιογραφία καὶ αἱ πολλαπλαῖ ἐπὶ τῶν αἰτίων τοῦ ἐγκλήματος ἔρευναι ἐρείδονται ἐπὶ μὴ ἐπηληθευμένων πολλάκις καὶ ἐπὶ ἀνακριβῶν παρατηρήσεων. Ἔπειτα ἓν οἱονδήποτε ἔγκλημα δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἓν ὡρισμένον αἴτιον, ἀλλ' ἐκ πολλῶν αἰτίων εἶναι δυνατὸν νὰ προέρχεται, πολλοὶ δ' ἐξ ἄλλου τῶν ἐρευνητῶν ἀποδίδουσι πολλάκις μίαν σύνθετον καὶ πολλαπλῆν διαγωγὴν εἰς ἓν μόνον αἴτιον—ἡ ἑνωτικὴ ἐσφαλμένη φιλοσοφία—ἢ εἰς ὀλίγα ἁπλᾶ αἴτια.

Παρὰ τὰς δυσχερείας ταύτας τῆς ἐξερευνήσεως τῶν διαφόρων αἰτίων τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν ἡ κατάταξις αὐτῶν σπουδῆς χάριν εἶναι δυνατή.

Δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν βεβαίως εἰς τὴν ὀλιγοχρόνιον σήμερον ὁμιλίαν μας εἰς τὴν ἐξαντλητικὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τοῦ νεανικοῦ ἐγκλήματος. Δὰν θὰ ἐξετάσωμεν ἑπομένως οὔτε τὰ ψυχολογικὰ αἴτια, ἐξ ὧν τὰ διάφορα εἴδη τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν, τοῦ νευρωτικοῦ δηλ. τῆς ψυχοπαθητικῆς προσωπικότητος, τοῦ ἡβηφρενικοῦ, τοῦ μανιοκαταθλιπτικοῦ, τοῦ παρανοϊκοῦ, τοῦ ἐστερημένου δηλ. τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν καὶ ἐπιθυμιῶν τῆς ζωῆς.

Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν τοὺς ἐκ βιολογικῶν αἰτίων νεαροὺς ἐγκληματίας, τοὺς πνευματικῶς δηλ. ἀνωμάλους, τοὺς πάσχοντας ἐκ κακῆς λειτουργίας τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων καὶ τοὺς ἔχοντας ὀργανικὰς ψυχώσεις ἢ ἐγκεφαλικὰς βλάβας.

Δὲν θὰ ἀναφέρωμεν τὴν ἐκ τῆς ἐλλιποῦς θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ θρησκευτικῆς δι' ἔργων μορφώσεως τῶν νέων μας ἀδυναμίαν αὐτῶν, ὅπως προφυ-

λαχθῶσιν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα, μήτε θὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἐγκλήματος οἰκονομικῆς ἀπωλείας εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὸ Ἔθνος, ἀνελθούσης κατὰ τὸ 1931 ἐκ τῶν καταδικασθέντων 88.263 ἀτόμων εἰς ὑπὲρ τὸ δισεκατομμύριον χρυσῶν τότε δραχμῶν εἰς ἐθνικὴν καὶ ἀτομικὴν οἰκονομίαν.

Περὶ τούτου καὶ εἰς τὴν κοινωνιολογίαν ἡμῶν καὶ εἰς ἰδιαιτέραν πραγματείαν ἡμῶν «Τὸ ἔγκλημα ἐν Ἑλλάδι» ἐκτενῶς πραγματευόμεθα. Σήμερον εἰς τὰ αἴτια τὰ ἐκ τοῦ σημερινοῦ ἰδίᾳ περιβάλλοντος προερχόμενα δι' ἐλαχίστων θὰ ἐπιμείνωμεν. Καὶ τοιαῦτα εἶναι:

Πρῶτον τὰ ἐκ τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος. Ἡ οἰκογένεια, ὡς γνωστόν, εἶναι τὸ λίκνον τῆς ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως τῆς προσωπικότητος. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ζωῆς ἐμπεδοῦνται οἱ ὀρθοὶ τρόποι συμπεριφορᾶς, σκέψεως καὶ ἐκφράσεως τῶν συναισθημάτων τοῦ παιδός, αἱ ἀξίαι καὶ οἱ γνώμονες καὶ τὰ κριτήρια τὰ διαρκῆ, τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν διαρκῆ ἐπίδρασιν εἰς τὴν μελλοντικὴν ζωήν του καὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς προσωπικότητός του. Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἐκείνη, ποὺ χρωματίζει ζωηρότατα τὴν ὅλην σκέψιν καὶ διαγωγὴν τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ νέου. Ἔντασις εἰς τὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις, διχόνοιαι καὶ συγκρούσεις, μίση μεταξὺ τῶν συζύγων, ζηλοτυπίαι καὶ διαπληκτισμοὶ ἔχουν μεγίστην ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ παιδὸς καὶ δυσπροσαρμοστίαν του· ἐγκληματικότης δὲ τῶν νέων καὶ διαζύγιον εἰς τὴν οἰκογένειαν ἔχουσι κατὰ τὰ πορίσματα πολυαρίθμων ἐρευνῶν μεγάλην συνάφειαν, ὡς καὶ ἡ ἀνώμαλος καὶ ἀνήθικος ζωὴ εἰς αὐτήν. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ παιδὶ προσλαμβάνει καὶ σχηματίζει τὰ κριτήρια τοῦ πράττειν κατὰ κύριον λόγον καὶ πρώτιστον μᾶλλον ἐκ τῶν γονέων του καὶ τῶν στενωτέρων φίλων του καὶ ὀλιγώτερον ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἀγωγῆς γενικώτερον. Τὸ παράδειγμα δηλ. καὶ ἐδῶ τῶν γονέων, αἱ κρίσεις καὶ ἡ διαγωγή των, ὅσον καὶ ἂν εἶναι αὐστηροὶ καὶ σκληροὶ ἐνίοτε οὗτοι, ἔχει τὴν ἄρχουσαν θέσιν εἰς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ παιδιοῦ. Τοὐναντίον τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον στερεῖται τῆς εὐκαιρίας τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θαλπωρῆς τῆς μητρός, ὅσον πτωχὴ καὶ ἂν εἶναι αὕτη, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ὀρφανοτροφεῖα ἢ ἄλλων ἐθνῶν καὶ κοινωνικῶν συστημάτων ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα ἀντικαθιστῶσι τὴν οἰκογένειαν, εἶναι ἐπόμενον νὰ κλίνῃ εἰς τὸ παντὸς εἴδους παράπτωμα καὶ ἔγκλημα.

Δεύτερον αἴτιον, ἐκ τοῦ περιβάλλοντος, τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος εἶναι ἡ πτωχεία καὶ ἡ ἀνεργία, ἀλλ' ὄχι ὅμως πάντοτε, ὡς συνηθίζεται νὰ γράφεται καὶ νὰ τονίζεται. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐγκληματίας τις διέπραξεν ἓν ἔγκλημα ἄεργος ὤν, δὲν σημαίνει ὅτι ἡ ἀργία ὑπῆρξε πάντοτε τὸ αἴτιον. Διότι οἱ κατ' ἐπάγγελμα κλέπται καὶ διαρρῆκται, τὰ ἀνεύθυνα ἐκ διαφόρων αἰτίων πρόσωπα, τὰ ἐστερημένα μορφύσεως, ἀγράμματα ἢ γραμματισμένα πρόσωπα (ὡς ἀτυχῶς εἶναι σήμερον πολλοὶ ἐκ τῶν νέων μας), ἀντικοινωνικὰ κηρύγματα καὶ διδασκαλίαι, δύνανται εἰς τοὺς ἀνέργους τούτους νὰ εἶναι αἱ παρορμήσεις πρὸς τὸ ἔγκλημα, καὶ ὄχι ἡ ἀργία, οὐδὲ ἡ πτωχεία. Διότι σχετίζεται βεβαίως ἡ πτωχεία πρὸς τὸ νεανικὸν ἔγκλημα καὶ μάλιστα ἡ πτωχεία ποὺ ἀμαυρώνει καὶ ἀποπνίγει τὴν νεότητα καὶ σκιάζει μὲ τὰ μαῦρα ἐπακολουθήματά της τὴν ἰσχύν, ἀνύπτυξιν καὶ ἐξέλιξίν της, πλὴν ὅμως μαζὶ μὲ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ ἐλλείψεις συμβαδίζουν ἄλλα στοιχεῖα συναίτια, ἀναφερόμενα εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ πεῖραν τοῦ παιδιοῦ, τὰ ὁποῖα καθορίζουν τὸν χαρακτῆρα, τὰς πράξεις καὶ τὴν ἔναντι τοῦ νόμου συμπεριφοράν του. Καὶ τοιαῦτα στοιχεῖα καὶ συναίτια εἶναι διχόνοια εἰς τὴν οἰκίαν, συμμορίαι παιδικαί, πτωχὴ καὶ εἰς γνώσεις ξηρά, περιοριζομένη ἐκπαίδευσις, ἂν ὑπάρχῃ καὶ τοιαύτη, πτωχὴ καὶ ἀνοργάνωτος ἐλευθέρα ἐνασχόλησις

1. Πλείονα εἰς Γ. Σακελλαρίου, Κοινωνιολογία σ. 341.

τοῦ παιδιοῦ, πάντα ταῦτα εἶναι τὰ ἄμεσα καὶ ἐνεργὰ αἴτια τῆς ἐγκληματικότητος. Ἀναμφιβόλως ἡ πτωχεία καὶ ἡ ἀνεργία δύναται νὰ παρωθῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς ποικίλους τρόπους διαγωγῆς, πλὴν σπανίως ὁ πεινῶν ἢ ὁ κρυώνων κατευθύνεται ἀμέσως πρὸς τὴν κλοπήν. Μηδὲ ἀντιθέτως ὁ ἔχων ἄφθονα ἐν τῷ οἴκῳ θὰ ἀπέχῃ κλοπῆς ἢ ἀδικίας. Νέος ἀρίστης καὶ εὐπόρου οἰκογενείας 18 ἐτῶν εἰς ἓν τῶν καλυτέρων προαστείων μας πρὸ τινων μηνῶν συνελήφθη κλέπτων ραδιόφωνα κατὰ προτίμησιν μάλιστα ἀπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν αὐτοκινήτων.

Ὡς πρὸ τοῦτο βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν δύναται νὰ εἶναι ἓν ἀποτελεσματικὸν προφυλακτικὸν κατὰ τῶν ὡς ἄνω συνθηκῶν, ἐξ ὧν ἡ νεανικὴ ἐγκληματικότης πηγάζει, πλὴν ἂν δὲν ὑπάρχουν ἠθικαὶ ἐπιδράσεις, ὁπλισμὸς ἠθικὸς τῆς νεότητος ἐκ τοῦ οἴκου, τῆς γειτονίας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἁπλῆ παροχὴ τροφῆς, κατοικίας καὶ ἐνδυμασίας μικρὰν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος. Ἀτυχῶς αἱ γενόμεναι ἔρευναι, καὶ δὴ ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐπὶ 23 ἔτη συνεχῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀπέδειξαν ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ νεανικοῦ ἐγκλήματος εἶναι μεγάλη εἰς περιόδους οἰκονομικῆς εὐημερίας καὶ εἰς περιόδους οἰκονομικῆς δυσπραγίας, μικρὰ δὲ τοὐναντίον εἰς περιόδους κανονικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, καθ' ἃς οὔτε εὐημερία μεγάλη ὑπάρχει, οὔτε δυσπραγία.

Κοινωνικαὶ ἀξίαι καὶ κριτήρια θεμελιούμενα ἐπὶ οἰκονομικῶν συστημάτων, ὡς ὁ ὑλισμός, ὁ ὑλικὸς ἀνταγωνισμός, ὁ φθόνος, εἶναι δηλητηριώδεις ἐπιδράσεις πρὸς παράβασιν τοῦ νόμου, ἰδιαιτέρως παρὰ τῆς νεότητος, ἥτις ἐν ἀρχῇ διασκεδάσεως χάριν καὶ ἐξ ἀπερισκεψίας μὴ ἀσκηθεῖσα εἰς τὸ ἠθικῶς πράττειν καὶ ἠθικῶς αὐξάνεσθαι, ὁδηγεῖται καὶ εἰς τὴν κλοπὴν καὶ εἰς τὸ ἠθικὸν κακόν.

Τρίτον αἴτιον νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐκ τοῦ περιβάλλοντος εἶναι αἱ ἐπιδράσεις ἐξ ἀναστροφῆς μετ' ἐγκληματιῶν παντὸς βαθμοῦ, ὡς ἀτυχῶς συμβαίνει παρ' ἡμῖν εἴς τε τὰς φυλακάς, ἀλλὰ καὶ τὰς μὴ ὠργανωμένας ποινικὰς σχολάς, ὅπου μὴ ἐγκληματίαι ἔφηβοι μετ' ἐγκληματιῶν ἀναστρέφονται καὶ συζῶσι, διδασκόμενοι καὶ διαφωτιζόμενοι εἰς τὸ παντοῖον ἔγκλημα· ὡσαύτως ἡ συμμετοχὴ εἰς συμμορίας, ὡς αἱ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἢ μᾶλλον κατὰ τὰς νύκτας τῶν Ἀθηνῶν συμμορίαι τῶν λεγομένων «ὑπαρξιστῶν» καὶ τῶν ἄλλων, τὰς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία γνωρίζει καλύτερον ἡμῶν.

Τέταρτον αἴτιον ἐγκλήματος νεανικοῦ εἶναι ἡ κακὴ χρῆσις τοῦ αὐξηθέντος εἰς ὀκτάωρον, ἤτοι τὸ $^1/_3$ τοῦ εἰκοσιτετραώρου, ἐλευθέρου χρόνου τῆς νεότητος. Ἀδιοργάνωτος, ἀκυβέρνητος, ἀναδήγητος, ἀδιαφώτιστος νεότης κατὰ τὰς ἐλευθέρας της ταύτας ὥρας εἶναι ἑπόμενον εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας εἰς τὰ καφενεῖα νὰ συχνάζῃ, νὰ χαρτοπαίζῃ, νὰ καπνίζῃ, νὰ ἀκούῃ ἀνηθίκους παραινέσεις, εἰς τὰς πόλεις δὲ εἰς ἄλλα ἀνήθικα καὶ ἀκάθαρτα κέντρα νὰ συχνάζῃ ἢ τοὺς κακοὺς κινηματογράφους, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδρασις, παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην ἐνίων ἐπιστημόνων, δὲν εἶναι δυνατὸν ἢ κακῶν παραδειγμάτων καὶ διδασκαλιῶν σύμβουλος καὶ διδάσκαλος νὰ γίνεται. Ὁ κακὸς κινηματογράφος, εἰς τὸν ὁποῖον προσετέθη καὶ τὸ κακὸν ραδιόφωνον μὲ τὰς γνωστὰς ἀπομιμήσεις τῶν ὀργιαστικῶν ᾀσμάτων τῶν «μπουζουκίων», ὁ κακὸς κινηματογράφος, ὡς ἀλλαχοῦ πραγματευόμεθα, εἰς τὸν ὁποῖον παρουσιάζεται ἡ ζωὴ πλήρης βιαιοτήτων καὶ ἐντυπωσιακῶν ἐρωτικῶν σκηνῶν συμβάλλει ἀσφαλῶς εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος κατὰ τρεῖς τρόπους:

α) Μορφώνει τὴν διάθεσιν τῶν ἐνηλίκων πρὸς τὸ ἔγκλημα, ἐπιδρῶν βαθμιαίως ἐπ' αὐτῶν.

β) Διδάκει εἰς αὐτοὺς τὴν τεχνικὴν τοῦ ἐγκλήματος

γ) Ἐπιδρᾷ ἐπ' αὐτοὺς οὕτως ὥστε νὰ ἀποκτῶσιν ἰσχυρὰς ἀντικοινωνικὰς διαθέσεις καὶ ἐχθρότητας.

Πέμπτον αἴτιον νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐκ τοῦ περιβάλλοντος εἶναι ἡ ἀσύδοτος κυκλοφορία παντὸς ρυπαροφύλλου ἢ μυθιστορήματος ἢ περιοδικοῦ πρὸς πᾶσαν ταπεινὴν ὁρμὴν τὴν νεότητα στρέφουσα.

Ἕκτον αἴτιον νεανικοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἡ πλημμελὴς ἐκπαίδευσις. Ἐκ τῆς στατιστικῆς τῶν ἐγκληματιῶν νέων καὶ ἐνηλίκων μαρτυρεῖται:

α) Ὅτι περισσότεροι εἶναι οἱ ἐγκληματίαι οἱ τυχόντες στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἢ οἱ παντελῶς ἀγράμματοι. Ἡ λυπηρὰ αὐτὴ κατάστασις διαπιστοῖ ἢ τὴν ἀνικανότητα καὶ ἀνεπάρκειαν τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἀποβλέποντος μόνον εἰς παροχὴν γνώσεων, πρὸς περιστολὴν ἢ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος ἢ τὴν ὑπερτίμησιν ὑφ' ἡμῶν τῆς ἀξίας τῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς ἕνα τοιοῦτον σκοπόν. Τὸ πρῶτον ἀτυχῶς, θλιβόμενοι ὡς ἐκπαιδευτικοὶ τῆς χώρας ἡγέται, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῶμεν, διότι ἡ σημερινὴ ἐκπαίδευσις δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐκ τῶν μεταβολῶν τῆς ἑλληνικῆς μεταπολεμικῆς κοινωνίας μας προελθούσας ἀνάγκας καὶ δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς, ἐξ ἧς περιστολὴ τοῦ ἐγκλήματος θὰ ἠδύνατο νὰ προέλθῃ.

Ἐκ τῆς αὐτῆς στατιστικῆς βλέπομεν:

α) Ὅτι ἐλάχιστοι εἶναι οἱ ἐγκάθειρκτοι ἐγκληματίαι, οἱ τυχόντες ἀνωτέρας παιδεύσεως. Σημαίει τοῦτο ἀρά γε ὅτι τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα μορφώνει τοὺς ἀνθρώπους ὥστε νὰ μὴ περιπίπτουν εἰς τὸ ἔγκλημα; Σημαίνει ὅτι ὁ γραμματισμένος νέος ἐγκληματίας παραστρατῶν κατορθώνει νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τὰς φυλακάς, ὡς ὁ ἐκ καλῆς οἰκογενείας πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἰς ἓν τῶν προαστείων τῶν Ἀθηνῶν κλέπτων τὰ ραδιόφωνα ἀπὸ τῶν Ἀμερικανικῶν αὐτοκινήτων; Ἢ σημαίνει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοιούτων νεαρῶν ἐγκληματιῶν εἶνα μικρός, διότι μικρὸς εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθόντων περισσότερα γράμματα; Ποῦ ἡ ἀλήθεια; εἶναι ἄγνωστον. Ὅ,τι ὅμως εἶναι ἀληθές, εἶναι ὅτι ἡ ἀγωγὴ καὶ εἰς τὴν Δημοτικὴν καὶ εἰς τὴν Μέσην Ἐκπαίδευσιν, ἵνα μὴ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς Ἀνωτάτης, εἶναι ἀνεπαρκὴς πρὸς μὴ μόρφωσιν νεαρῶν ἐγκληματιῶν. Καὶ ἀληθῶς, ἐφ' ὅσον τὸ σχολεῖον γενικῶς δὲν καλλιεργεῖ εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον κυρίως τὰς ἕξεις καὶ ἀρετάς, εἰς τὸ Γυμνάσιον δὲ γνώσεις μόνον δίδει καὶ δὲν ἀσκεῖ ἀρετάς, δὲν παρέχει ἰδανικά, δὲν παρέχει παρορμήσεις πρὸς ἐνάρετον βίον καὶ διαθέσεις πρὸς ἠθικὴν μόρφωσιν, ἀνικάνους δὲ κατὰ μέγα ποσοστὸν τοὺς νέους διὰ τὴν ζωὴν παρασκευάζει, οὐδὲν τὸ παράδοξον ἄν, οἱ νέοι οὗτοι μὴ κατορθώνοντες νὰ εἰσέλθουν διὰ τῶν γνωστῶν μέσων εἰς τὸν Δημόσιον προϋπολογισμόν, τραπῶσιν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ χαρτοπαιγνίου, τῆς οἰνοποσίας, τῆς φοιτήσεως καὶ ὑπὸ νεροποντὴν ἀκόμη εἰς τὸν Ἱππόδρομον τοῦ Παλ. Φαλήρου ἢ εἰς τὰς χαρτοπαικτικὰς συναναστροφὰς καὶ τὸ παντοῖον νεανικὸν ἔγκλημα.

Ἰδιαιτέρως λυπηρά, ἂν μή, τραγική, εἶναι ἡ κατάστασις διὰ τὰς περισσοτέρας τῶν νεανίδων, αἱ ὁποῖαι, ἀντὶ νὰ μορφώνωνται συγχρόνως διὰ τὸν ἑαυτόν των, διὰ τὸν ἄνδρα των καὶ διὰ τὰ «παιδιά των», ἐξέρχονται τῶν Γυμνασίων πολλάκις μὲ ἀχρήστους δι' αὐτὰς γνώσεις, ἀγνοοῦσαι σχεδὸν ἀπολύτως τὸ μέγα προνομιοῦχον γυναικεῖον ὑπούργημά των, τὴν θέσιν των καὶ τὴν ἀποστολήν των.

Ἄλλο αἴτιον, ἕβδομον, τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῆς κοινωνίας ἐξ ἐλλείψεως ὀργανώσεως αὐτῆς καὶ ἀποκτήσεως κοινῆς συνειδήσεως ἢ ὑπερατομικῆς βουλήσεως πρὸς καταδίκην παντὸς κακοῦ, ἀδιαφορία ἢ ἐγκατάλειψις οἱασδήποτε ὡραίας ἰδέας εἰς ἕνα, τὸν συλλαβόντα αὐτήν, καὶ ἡ μὴ διαμαρτυρία ἢ συνεργασία καὶ καταπολέμησις τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἡ ὀπισθοχώρησις καὶ ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος πρὸ γενομένης εἴτε κατ' αὐτοῦ

τοῦ ἰδίου, εἴτε κατ' ἄλλου, μὲ τὴν ἐπιφώνησιν «ἂς τῶβρῃ ἀπ' τὸ Θεό!». 'Εγὼ θὰ διορθώσω τὸ Ρωμαίϊκο;»

Α ὐ τ ο κ ί ν η τ ο ν κ α ὶ ἔ γ κ λ η μ α. Εἰς τὰς ἀνωτέρω αἰτίας τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τὸ αὐτοκίνητον, καὶ δή, διότι τοῦτο παρέχει μεγαλυτέραν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν νεότητα, ἰδίως, ἀπὸ παλαιῶν ἀνασταλτικῶν καὶ τὴν πειθαρχίαν κρατουσῶν αὐτὴν ἐπιρροῶν, ἔπειτα δὲ διότι περιέπλεξε τὰ μέγιστα προβλήματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν γενετήσιον ὁρμήν, τὴν παντοειδῆ ἀπόλαυσιν, τὴν σπατάλην καὶ τὴν ἀργίαν, ἀκόμη δὲ καὶ διότι δι' αὐτοῦ οἱ κακοποιοί, ἐξασφαλίζοντες διαφυγὴν εὐκολώτερον, εὐκολώτερον καὶ πρὸς τὸ ἔγκλημα παρασύρονται. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω τὸ αὐτοκίνητον κατέστησεν εὔκολον τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ συχνοτέραν, ἐκτὸς ἂν, ὀργανούμενος ὁ κοινωνικὸς βίος, ὡς πρέπει, ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῶν ἄλλων αἰτιῶν μεταβολὰς καὶ προσαρμοσθῇ εἰς αὐτάς.

Πλὴν ὅμως τῶν αἰτίων τούτων, κοινῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς πᾶσαν κοινωνίαν, εἰς τὴν 'Ελληνικὴν κοινωνίαν ἔχομεν καὶ ἄλλα αἴτια, ὡς ὁ πόλεμος, ἡ πατοχή, ὁ συμμοριτοπόλεμος, τὰ ὑλιστικὰ κηρύγματα καὶ ἡ ἔλλειψις ἰδεολογικῆς κατευθύνσεως μικρᾶς καὶ μεγάλης κοινωνίας κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, ἡ μὴ κανονικὴ ἢ μᾶλλον πλημμελὴς ἐκπαίδευσις.

'Εξ ἄλλου ἡ γοργὴ διαμόρφωσις τῆς κοινωνίας μας, κυρίως ἀπὸ τὰς κατὰ γεωμετρικὴν πρόοδον πολλαπλασιαζομένας ἐφευρέσεις, καὶ δὴ τῆς ἐπικοινωνίας τῶν λαῶν μὲ τὸ ραδιόφωνον, τὸ ἀεροπλάνον, τὸ τηλέφωνον κ.λ.π., ἐπέφεραν εἰς τὴν ἄνευ ὁδηγίας, ἄνευ διαφωτισμοῦ, ἄνευ ναυτικῆς πυξίδος, τ.ἔ. ἰ δ α ν ι κ ῶ ν πρὸς ὀρθὴν ἠθικὴν διαβίωσιν, ἐπέφεραν ν έ α ς τ ά σ ε ι ς κ α ὶ δ ι α θ έ σ ε ι ς εἰς τὴν ψυχὴν τῆς νεότητος, τάσεις καὶ διαθέσεις πρὸς κ ρ ι τ ι κ ὴ ν παντὸς θεσμοῦ καὶ ἱδρύματος, τάσεις πρὸς α ἰ τ ι ο λ ο γ ί α ν κ α ὶ δ ι α φ ω τ ι σ μ ὸ ν ἐπὶ τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν κάθε νέον, προβλημάτων ψυχικῆς ἀνεξαρτήσιας καὶ καθορισμοῦ τῆς θέσεώς των εἰς τὸν κόσμον, προβλημάτων γενετησίων, ἐπαγγελματικῆς προσαρμογῆς εἰς τὴν ζωήν, προβλημάτων ἠθικῆς, θρησκευτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς, τῶν ὁποίων ἡ μὴ ἱκανοποιητικὴ ἢ ἡ διεστραμμένη λύσις, γεννᾷ τάσεις διαφυγῆς ἀπὸ τῆς οἰκογενείας, τάσεις πρὸς κ α τ ά λ υ σ ι ν τ ῆ ς τ υ φ λ ῆ ς ὑ π ο τ α γ ῆ ς εἰς τὰς ὡραίας 'Ελληνοχριστιανικὰς παραδόσεις, διαθέσεις πρὸς εὕρεσιν νέων πηγῶν ἱκανοποιήσεως τῶν πόθων, τῶν φιλοδοξιῶν των, μακρὰν τοῦ οἴκου ἢ καὶ τοῦ πλημμελῶς λειτουργοῦντος καὶ μὴ ἱκανοποιοῦντος τὸν νέον ἢ τὴν νέαν μας ἀ σ υ γ χ ρ ο ν ί σ τ ο υ σ χ ο λ ε ί ο υ.

'Αποτέλεσμα τούτων: Τὰ παιδιά μας, ἀγόρια καὶ κορίτσια, ἐξέφυγον ἀπὸ τὰ χέρια τῶν περισσοτέρων γονέων καὶ παραστρατοῦν εὐκόλως, θύματα γινόμενα κακῶν ὁδηγῶν, διεφθαρμένων ἐνηλίκων ἢ ὁμηλίκων ἢ τῶν ἀφθονούντων πρὸ τὸν ὀμμάτων τῆς πολιτείας δηλητηριωδῶν ἀνηθίκων δημοσιευμάτων, τὰ ὁποῖα ρίπτουν τὴν νεότητα εἰς τὸν κατήφορον τῆς ἡδονιστικῆς ζωῆς καὶ ἀπολαύσεως, τῆς ὠργανωμένης ἀθεϊστικῆς πολιτικῆς, μαχητικῆς καὶ ὁλοκληρωτικῆς ἰδεολογίας, ἥτις ἐξαπλωθεῖσα ἤδη εἰς τὸν ἥμισυ κόσμον διαβιβρώσκει ἱδρύματα καὶ ὁμάδας τῶν δημοκρατικῶν ἐθνῶν.

Εἰς ἄλλα ἔθνη ὑπάρχει κάποια ἀντίδρασις, κάποια προφύλαξις, ἕνας πόλεμος ἰδεῶν μὲ μίαν ἀντίθετον ἰδεολογίαν. Ὑπάρχουσιν ἰδεολογίαι καὶ κηρύγματα ἀντιμαχόμενα κατὰ τοῦ ὑλισμοῦ καὶ τῆς καταστρεπτικῆς ταύτης διαβρώσεώς του. Ὑπάρχει ἕνας ἐμφύλιος πόλεμος, ἀφανὴς εἰς τοὺς πολλούς. Πλὴν ὑπάρχει καὶ ἀ ν τ ί θ ε τ ο ς ἰ δ ε ο λ ο γ ί α καὶ συστηματικὸς διαφωτισμὸς ἐνηλίκου καὶ ἀνηλίκου κοινωνίας.

Εἰς τὴν 'Ελλάδα ἀκόμη καὶ μερὶς τοῦ ἐθνικοφρόνου λεγομένου τύπου χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇ ἐργάζεται ἐπ' ὠφελείᾳ μᾶλλον τῆς ὑλιστικῆς ἰδεολογίας μὲ τὰ σεξουαλικὰ λεγόμενα δημοσιεύματα, εἰκόνας καὶ συνθήματα. Ὁμοίως ἀτυχῶς καὶ ὁ κ ι ν η μ α τ ο γ ρ ά φ ο ς καὶ ἕως χθὲς τὸ ραδιόφωνον εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συμβάλλουσι, πᾶσαν εὐπρέπειαν καὶ αἰδῶ καὶ ἠθικὴν ἀξίαν πολλάκις προσβάλλοντα. Εἰς τὴν 'Ελλάδα

τέλος δὲν ὑπάρχει ἀντίθετος ἰδεολογία, ἰδεολογία, ἡ ὁποία νὰ γεννᾷ κάποιαν ἐλπίδα, νὰ ἐμψυχώνῃ ἐργάτας, σπουδαστὰς καὶ διανοουμένους, διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς κόσμου ἀνωτέρου, μιᾶς εὐτυχίας πραγματικῶς ἱκανοποιητικῆς, μιᾶς ἑνότητος καὶ ἰσορροπίας, μιᾶς ἁρμονίας μεταξὺ συνειδήσεως καὶ τῶν πράξεών μας.

Καὶ ταῦτα μὲν εἶναι τὰ σπουδαιότερα τῶν αἰτίων τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος.

Ποῖα ὅμως εἶναι τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι τῆς προλήψεως καὶ ἀναστολῆς τοῦ διαρκῶς αὐξανομένου παντοίου ἐγκλήματος τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος;

Ἄρσις ἢ περιορισμὸς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων αἰτίων τῶν ἐκ τῆς κληρονομικότητος καὶ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ μας προερχομένων, εἶναι ἡ πρώτη μέριμνά μας. Παρὰ ταῦτα, μέτρα προληπτικά, ὡς τὰ διὰ τῆς τελευταίας νομοθεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης μέτρα, εἶναι ἀπωφελῆ ὡς κωλύοντα τὴν νεότητα ἢ ἀπομακρύνοντα αὐτήν, ἂν ἐφαρμόζωνται πάντοτε ἐπαρκῶς.

Μὲ ὅλον ὅμως τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν, ποὺ ἔχομεν πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὴν προσπάθειαν τῶν σήμερον διοικούντων τὴν δικαιοσύνην τῆς Πατρίδος μας, θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐρωτήσωμεν: Εἶναι τὰ μέσα αὐτὰ τὰ τὴν ἀποστροφὴν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην τοῦ ἀγαθοῦ γεννῶντα; Εἶναι δυνατὸν ὁ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τοῦ κακοῦ περισσότερον, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἠθικὴ κρίσις του ἀναπτυχθῇ, νὰ φάρεται ἐναρέτως, ἂν μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀσκηθῇ εἰς τὸν ἐνάρετον βίον; Εἶναι δυνατὸν διὰ τιμωρίας τοῦ κακοῦ νὰ ἐπέλθῃ τὸ μῖσος πρὸς αὐτὸ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ ἀγαθοῦ, ἄνευ ἐλευθέρας ἐκλογῆς τοῦ καλοῦ;

Ἡ πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἔργον κυρίως ἀγωγῆς, ἀγωγῆς ὅμως ἀσκούσης τὴν ἀρετὴν ἐμπράκτως καὶ εἰς τὴν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν ἔξω κοινωνίαν, διαβίωσιν τοῦ παιδοῦ ἢ τοῦ νέου. Εἶναι ἔργον ἠθικοῦ ἐξοπλισμοῦ, διαφωτισμοῦ καὶ διδασκαλίας τῶν νέων περὶ τοῦ τί ἑκάστοτε εἶναι τὸ ὀρθόν, τὸ δίκαιον, τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ ἀνήθικον, τὸ ἐπιτρεπόμενον καὶ ἀποφευκτέον μέσα εἰς τὴν ἐπαναστατικῶς μεταβαλλομένην σήμερον κοινωνίαν μας καὶ τὰς μεταβαλλομένας ἠθικὰς ἀντιλήψεις. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πρόληψις τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἔργον ἠθικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ἐπιμορφώσεως τῆς μεγάλης κοινωνίας, μὲ νέαν ἰδεολογίαν καὶ φιλοσοφίαν τῆς ζωῆς, κεντρίζουσαν τὸν Νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ Ἕλληνος.

Πρὸς δύο ἑπομένως κατευθύνσεις εἶναι ἀνάγκη ἡ προσπάθεια πρὸς ἠθικὸν ἐπανεξοπλισμὸν νὰ στραφῇ, τὸ μὲν πρὸς τὴν ἠθικὴν διάπλασιν τῆς σχολικῆς ἡλικίας, τὸ δὲ τῆς ἐνηλίκου κοινωνίας τὴν ἐπιμόρφωσιν.

Τί χρειάζεται ὅμως καὶ πῶς ἐπιτυγχάνεται ὁ ἠθικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς νεότητος;

Πρὸς ἠθικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς νεότητος χρειάζεται σχολεῖον καὶ ἐκπαίδευσις ὄχι μόνον μεταδόσεως γνώσεων περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ὄχι ἀσκήσεως μόνον τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀλλὰ καὶ χρησιμοποιήσεως τοῦ Νοῦ μας πρὸς γνῶσιν καὶ μόρφωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, χρειάζεται αὐτοέλεγχος καὶ αὐτογνωσία πρὸς διαρκῆ ἄνοδον καὶ πρόοδον εἰς τὴν ἠθικὴν διαβίωσιν.

Παρέχεται ὅμως διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος ἡ τοιαύτη τοῦ Νοῦ μας χρησιμοποίησις;

(Συνεχίζεται)

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ*

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β'
κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Προσδιορισμὸς ἡλικίας λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.
2. Ἐμφάνισις λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ χημικῶν μεθόδων.

***

1. Προσδιορισμὸς ἡλικίας λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων καὶ δὴ τῆς ραγὸς θηλοειδεῖς γραμμαὶ ἀποτελοῦν ὡς γνωστὸν τὴν ἐσχατιὰν τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων, τῆς ἁφῆς, τοῦ πόνου, τοῦ ψύχους καὶ τῆς θερμότητος. Αἱ θηλοειδεῖς αὗται γραμμαὶ σχηματίζουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος προεξοχὰς καὶ αὔλακας, αἵτινες αὔλακες διαχωρίζουν μεταξύ των τὰς θηλοειδεῖς γραμμάς.

Ἂν λοιπὸν χρώσωμεν τὸν δάκτυλον ἡμῶν δι' ἐγχρώμου τινὸς οὐσίας, οἷον μελάνης καὶ κατόπιν ἐναποθέσωμεν τὸ χρωσθὲν τμῆμα τοῦ δακτύλου ἐπὶ χάρτου ἀποτυποῦται ἡ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν εἰκὼν τοῦ ἀποτυπώματος. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἅτινα λαμβάνομεν χρωνύοντες τοὺς δακτύλους ἀποκαλοῦνται εἰς τὴν διάλεκτον τῶν δακτυλοσκόπων ἐμφανῆ. Ἀντιθέτως τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἅτινα καταλείπονται ἕνεκα τῆς ἐφιδρώσεως καὶ ἐξατμίσεως ἐκ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἔχοντος λείαν τὴν ἐπιφάνειαν θιγομένου ὑπὸ τῆς χειρὸς ἀποκαλοῦνται ἀφανῆ ἢ λανθάνοντα, διότι εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων δὲν εἶναι ἀμέσως ὁρατά. Ἡ ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος ἀνεύρεσις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀτόμου τινὸς δὲν εἶναι ἄμεσος ἀπόδειξις ὅτι δηλαδὴ τὸ ἄτομον εἰς ὃ ἀνήκουν εἶναι καὶ ὁ ἔνοχος τοῦ ἀδικήματος, διὸ πρέπει νὰ διερευνηθῇ ἂν καὶ ἡ παρουσία τούτου ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως εἶναι δεδικαιολογημένη ἢ πρόκειται περὶ ἐπισκέψεως ἀλώπεκος ἐν ἀγορᾷ (ὅρα Κ. Γαρδίκα Ἀστυνομικὴ 1958). Ἀλλὰ καὶ ἂν εἶναι ὄντως δεδικαιολογημένη ἡ παρουσία τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ ὅλῳ χώρῳ τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος ἡ ἀνεύρεσις τῶν δακτυλικῶν αὐτοῦ ἀποτυπωμάτων εἰς ὡρισμένον σημεῖον ἢ ἡ ἐγκατάλειψις αὐτῶν εἰς ὡρισμένην ὥραν ἢ ἡμερομηνίαν δυνατὸν νὰ εἶναι ἀδικαιολόγητος. Μία μέθοδος λοιπὸν προσδιορισμοῦ τῆς ἡλικίας τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀναμφισβητήτου ὅμως κύρους σπουδαίως καὶ λυσιτελῶς θὰ συνέβαλε εἰς τὴν διελεύκασιν πολλῶν ἀδικημάτων.

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι : Ἀτόμου τινὸς εἶναι δεδικαιολογημένη ἡ παρουσία εἰς ὡρισμένον κατάστημα ἢ γραφεῖον κ.λ.π. διότι ἐργάζεται ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ τὸ κατάστημα παραμένει κλειστὸν ἀπὸ τὴν μεσημβρίαν τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας, ὁπότε διαπιστοῦται παραβίασις τοῦ ταμείου τοῦ καταστήματος καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῶν ἐντὸς αὐτοῦ χρημάτων. Ἂν ὁ διερευνητὴς—δακτυλοσκόπος ἀποφανθῇ, βάσει ἀσφαλοῦς μεθόδου, ὅτι τὰ ἐπὶ τοῦ συρταρίου ἀνευρεθέντα δακτυλικὰ ἀπυτυπώματα τὰ ἀνήκοντα εἰς ὡρισμένον ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος ἀφέθησαν

Βιβλιογραφία: 1) Κων. Γαρδίκας: Ἐγκληματολογία, «Ἀστυνομικὴ» 1958. 2) Μεν. Κορνηλάκης: Ἐμνφάνισις διὰ νινιδρίνης μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐπὶ χάρτου. Archiv kriminologie 1955. 3) John. Ed. Hoover. The science of the fingerprints 1957. 4) Walter R. Scott. Fingerprint michanics 1951, Illinois. 5) Charles E. O'Hara and James W. Osterdurg. An introduction to criminalistics N.Y. 1949. 6) Paul L. Kirk. Crime investigation. Phucical evidence and the Police laboratory N.Y. 1952. 7) F.B.I. Dulletin Merch 1949.

ἐπὶ τοῦ συρταρίου ὡρισμένην ὥραν, ἤτοι τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ἢ τῆς Κυριακῆς, δηλαδὴ καθ' ὃν χρόνον τὸ κατάστημα ἦτο κλειστὸν τότε ἀποδεικνύεται ἀναμφισβητήτως ἡ ἐνοχὴ τοῦ ὑπαλλήλου. Ἀλλ' ἂν ὁ τεχνικὸς τῆς ἀστυνομίας ἀποφανθῇ ὅτι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ ὑπαλλήλου ἀφέθησαν ἐπὶ τοῦ συρταρίου τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἢ τῆς Παρασκευῆς ἢ πρὸ δέκα ἡμερῶν, τότε διὰ τῆς ἀνευρέσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων οὐδὲν ἀποδεικνύεται διότι ἡ παρουσία τοῦ ὑπαλλήλου εἶναι δεδικαιολογημένη.

Τοιαύτας περιπτώσεις πολλάκις συναντᾷ ἡ ἀστυνομία ἐν τῇ πράξει. Τούτου ἕνεκεν κατεβλήθησαν καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ἀνεύρεσιν μεθόδων ἀσφαλῶν καὶ ἀναμφισβητήτου κύρους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν ἀφανῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἀλλὰ μέχρι σήμερον τοιαῦται μέθοδοι δὲν ἀνευρέθησαν. Ἀλλ' οἱ ἀσχολούμενοι ἐπὶ μακρὸν μὲ τὴν δακτυλοσκοπίαν τεχνικοὶ τῆς ἀστυνομίας ἔχουν καταλήξει εἰς ὡρισμένα συμπεράσματα, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἄξια προσοχῆς, διότι στηρίζονται κυρίως ἐπὶ παρατηρήσεων γενομένων ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν διερευνητῶν—δακτυλοσκόπων κατὰ τὴν ἀναζήτησιν, πρὸς ἀνεύρεσιν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐν τῷ τόπῳ τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. Οὐχ' ἧττον ὅμως ἂν καὶ αἱ παρατηρήσεις αὗται προέρχονται ἐξ ἀτόμων γνωριζόντων πλήρως τὴν τέχνην τῆς δακτυλοσκοπίας καὶ διαθετόντων πεῖραν περὶ τὴν διερεύνησιν τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἐν τούτοις αἱ παρατηρήσεις αὗται δὲν παύουν νὰ ἀποτελοῦν γνώμην καὶ πλέον οὔ. Ὁ κίνδυνος δὲ δὲν ἔγκειται κυρίως καὶ μόνον εἰς τὸ ὅτι πρόκειται περὶ «ἐμπειρικῆς γνώμης», ἀλλ' εἰς τὸ πλῆθος τῶν παραγόντων, οἵτινες παράγοντες καθιστοῦν σχεδὸν ἐπισφαλῆ πᾶσαν γνώμην. Οἱ παράγοντες οὗτοι εἶναι οἱ ἑξῆς : Οἱ πεπειραμένοι δακτυλοσκόποι—διερευνηταὶ—ἔχουν διαπιστώσει ὅτι τὰ πρόσφατα (ὡρῶν ἢ ἡμέρας) λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐπιδέχονται τὴν πρὸς ἐμφάνισιν αὐτῶν ἐπιπασσομένην κόνιν, δηλαδὴ ἐμφανίζονται εὐκόλως καὶ ἀμέσως καὶ ὅτι ἡ ὅλη αὐτῶν ἐμφάνισις εἶναι ζωηρά. Ἀντιθέτως τὰ πρὸ μακροῦ χρόνου (ἄνω τοῦ μηνὸς) ἔχοντα ἀφεθῇ στεροῦνται ζωηρότητος καὶ χρήζουν μεγαλυτέρας προσπαθείας, ἵνα καταστοῦν ὁρατά. Ἐπίσης ἡ παλαιότης τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ἐχόντων καταστῇ ὁρατῶν κατόπιν χρήσεως τῆς καταλλήλου κόνεως διαπιστοῦται κάλλιον καὶ ἀσφαλέστερον ὁσάκις ταῦτα μεταφέρονται ἐκ τοῦ ἀντικειμένου εἰς ὃ ἀνευρέθησαν διὰ τῶν εἰδικῶν φύλλων «ζελατίνης», ἅτινα παρασκευάζονται ἐκ γλυκερίνης μετὰ μελαίνης χρωστικῆς οὐσίας. Ἡ μεταφορὰ—ἀντιγραφὴ—δὲ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ τῆς ζελατίνης συντελεῖται μεθ' ὅλων τῶν λεπτομερειῶν αὐτῶν. Δηλαδὴ ἔχει παρατηρηθῇ ὅτι ὅταν τὸ ἐμφανισθὲν διὰ τῆς εἰδικῆς κόνεως δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἐπικολλᾶται ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τοῦ φύλλου τῆς ζελατίνης καὶ οὐδὲν ἴχνος αὐτοῦ παραμένει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ, τότε τεκμαίρεται ὅτι τὸ ἀποτύπωμα ἔχει ἀφεθῇ πρὸ μικροῦ χρόνου.

Ὅταν τὸ ἀποτύπωμα ἐπικολλᾶται μὲν ἐπὶ τοῦ φύλλου τῆς ζελατίνης, ἀλλὰ τὰ σχήματα τῶν θηλοειδῶν αὐτοῦ γραμμῶν εἶναι λεπτὰ καὶ διακεκομμένα καὶ γενικῶς τὸ ὅλον σχῆμα αὐτοῦ εἶναι ἀμυδρόν, ἔτι δὲ ἡ ὅλη εἰκὼν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος παρέμεινε ἀρκετὰ εὐδιάκριτος εἰσέτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ τότε τεκμαίρεται ὅτι τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ ἔχει ἐγκαταλειφθῇ πρὸ μακροῦ χρόνου.

Ἂν καὶ αἱ παρατηρήσεις αὗται διὰ τοὺς διερευνητὰς—δακτυλοσκόπους—ἀποτελοῦν κανόνα, ἐν τούτοις ἔχει διαπιστωθῇ, ἐν τῇ πράξει ἐπίσης, ὅτι δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐγκαταλειφθέντα ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ καὶ πολλάκις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, δυνατὸν τὰ μὲν νὰ ἐπικολλῶνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ φύλλου τῆς ζελατίνης, τὰ δὲ μερικῶς, δηλαδὴ τινὰ ἐξ αὐτῶν νὰ δεικνύουν σημεῖα προσφάτου ἐγκαταλείψεως, τὰ δὲ ἀπωτέρου χρόνου. Τοῦτο δύναται

νὰ συμβῇ ἂν λ.χ. τὸ ἐπὶ τοῦ ὑαλοπίνακος ἀφεθὲν λανθάνον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα προσβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἐνῷ τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐγκαταλειφθὲν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δωματίου δὲν προσβάλλεται ἢ ἡ μία πλευρὰ αὐτοκινήτου προσβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἡ ἑτέρα δὲ παραμένει ὑπὸ τὴν σκιάν. Τοῦτο παρετήρησεν καὶ ὁ ὑποφαινόμενος κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος κατὰ τὴν διερεύνησιν αὐτοκινήτου ἐγκαταλελειμμένου εἰς τινα πάροδον τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ. Τὰ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου δεξιοῦ ὑαλοπίνακος ἐμφανισθέντα διὰ τῆς καταλλήλου κόνεως δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν ἐπεκολλῶντο πλήρως ἐπὶ τοῦ φύλλου τῆς ζελατίνης διότι ὁ ὑαλοπίναξ προσεβάλετο ὑπὸ τοῦ θερινοῦ ἡλίου, ἀντιθέτως τὰ ἐπὶ τοῦ ὑαλοπίνακος τῆς ἐμπροσθίας ἀριστερᾶς θύρας ἀντεγράφησαν πλήρως διότι ὁ ὑαλοπίναξ οὗτος εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν σκιάν. Ἀλλ' οὐ μόνον ὁ ἥλιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ὅλη ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις—ρεύματα ἀέρος, ὑγρασία—τοῦ χώρου εἰς ὃν ἐγκαταλείφθησαν τὰ μὴ ὁρατὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀσκοῦν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἀλλ' ἔτι περαιτέρω ἡ φύσις τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ ἀφέθησαν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἤτοι ἂν τὸ ἀντικείμενον ἔχῃ ἀπορροφητικὴν μικρὰν ἢ μεγάλην ἱκανότητα, δηλαδὴ εἶναι πορρῶδες ὡς τὸ ξύλον, ὁ χάρτης ἢ οὐ ὡς τὰ μέταλλα, ἡ ὕαλος κ.λ.π. Ἅπαντες οἱ ἀναφερθέντες παράγοντες ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς ἐξατμίσεως τῶν φυσικῶν ἐκκρήσεων τοῦ σώματος, δηλαδὴ τοῦ ὕδατος—ἱδρῶτος—κ.λ.π. οὐσιῶν τῶν ἐκβαλλομένων μέσῳ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν, συνεπείᾳ καὶ τῶν ὁποίων ὡς εἴπομεν δημιουργοῦνται τὰ ἀφανῆ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Αἱ φυσιολογικαὶ ἐκκρήσεις ἐκ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῶν δακτύλων τῆς χειρός, τῆς παλάμης, τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν καὶ τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν, περιέχουν ἐλαχίστας ἢ παντάπασιν ἐλαιώδεις οὐσίας. Αἱ ἐλαιώδεις οὐσίαι αἵτινες τυχὸν ἀνευρίσκονται ἐπὶ τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὀφείλονται, ὡς καὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν ἐπαφὴν τῶν δακτύλων τῶν χειρῶν μετὰ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἢ ἄλλων σημείων τοῦ σώματος.

Τὰ 98.5 ἕως 99.5% τῶν ἐκ τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν ἐκκρίσεων ἀποτελοῦνται ἐξ ὕδατος καὶ 0,5 ἕως 1,5% ἐκ στερεῶν οὐσιῶν. Ἐκ τῶν στερεῶν αὐτῶν οὐσιῶν τὸ $^1/_3$ συνίσταται ἐξ ἀνοργάνων οὐσιῶν, εἶναι δὲ αὗται συνήθως ἅλατα τοῦ νατρίου χλωριοῦχα, φωσφορικὰ καὶ ἀνθρακικά, θειϊκὸν ἅλας καὶ τὰ δύο τρίτα ἐξ ὀργανικῶν οὐσιῶν, δηλαδὴ οὐρία, πτητικὰ λιπαρὰ ὀξέα (μυρμηγκικὸν ὀξύ, βουτυρικὸν ὀξὺ) καὶ ἐνίοτε ἐκ λευκωμάτων, ἐν ἐλαχιστοτάτῃ ὅμως ἀναλογίᾳ, ἤτοι 0.045%.

Εἴπομεν ὅτι ὁσάκις διὰ τῶν δακτύλων ἡμῶν τῶν μὴ ἐχόντων χρωσθῇ ἅπτωμεν λείαν ἐπιφάνειαν παντὸς ἀντικειμένου τὰ σχήματα τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῶν δακτύλων καταλείπονται ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου, λόγῳ τῶν πόρων τῆς ἐφιδρώσεως καὶ ἐξατμίσεως. Ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκκατάλειψιν τῶν ἀφανῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἄρχεται καὶ ἡ ἐξάτμισις.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ κατ' ἀναλογίαν μεῖζον στοιχεῖον ὅπερ ἀποχωρίζεται συνεπείᾳ τῆς ἐξατμίσεως εἶναι φυσικὰ τὸ ὕδωρ. Ἡ ταχύτης ὅμως τῆς ἐξατμίσεως τοῦ ὕδατος ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, δηλαδὴ τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς θερμοκρασίας, ὑγρασίας κ.λ.π. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅταν περατωθῇ ἡ ὅλη ἐξάτμισις τοῦ ὕδατος τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, αἱ ἐναπομείνασαι στερεαὶ οὐσίαι ἀντιπροσωπεύουν ὡς εἴπομεν ἐλάχιστον ποσοστὸν, ὅπερ οὐδέποτε ὑπερβαίνει τὸ 2%. Οἱ πόροι τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἂν διαφαίνωνται εἰσέτι, εἶναι ἀμυδρότατοι ἐν συγκρίσει μετὰ τῶν πόρων τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν καταστάντων ἐμφανῶν διὰ τῆς καταλλήλου κόνεως ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, ἀφ' ἧς ἀφέθησαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου.

Διὰ νὰ καταστῶσι ὁρατὰ τὰ ἀφανῆ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἡ πρὸς τοῦτο ἁπλουστέρα καὶ εὐχερεστέρα μέθοδος, ἐπιτυγχάνουσα εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων, συνίσταται εἰς τὴν χρῆσιν ὡρισμένων κόνεων διαφόρων ἀποχρώσεων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποκλειστικῶς κατασκευαζομένων. Ἀναλόγως λοιπὸν τῆς ἀποχρώσεως τοῦ ἀντικειμένου ὅπερ ὑπάρχει πιθανότης ὅτι ὁ δράστης ἤγγισε διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἑπομένως ἐγκατέλειψε τὰ δακτυλικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα, ὁ διερευνητὴς—δακτυλοσκόπος ρίπτει ἐπιτηδείως ἐπὶ τῆς ἐρευνωμένης ἐπιφανείας τοῦ ἀντικειμένου δι' εἰδικῆς ψήκτρας ἐκ τριχῶν καμήλου κόνιν ἀποχρώσεως ἀντιθέτου τῆς ἀποχρώσεως τοῦ ἀντικειμένου. Μετὰ ταῦτα, διὰ λίαν ἁπαλῶν καὶ ὁμοιομόρφων κινήσεων διὰ τῆς εἰδικῆς ψήκτρας, ὁ διερευνητὴς ἀπομακρύνει τὴν πλεονάζουσαν κόνιν, ἧς τὰ λεπτότατα μόρια ἔχουσι πλέον ἐπικολληθῆ ἐπὶ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ οὕτω τὰ ἀφανῆ ἢ λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἰς ὁρατὰ μετατρέπονται.

Ἡ κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταλληλοτέρα κόνις εἶναι ἡ ἐξ ἀργυλίου, (ἀλουμινίου). Ἂν ὁ διευρευνητὴς δὲν ἐνεργήσῃ μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὴν ἐπίπασιν τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ διερευνωμένου ἀντικειμένου διὰ τῆς εἰδικῆς ψήκτρας καὶ τῆς καταλλήλου κόνεως ὑφίσταται μέγιστος ὁ κίνδυνος τῆς πλήρους καταστροφῆς τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἐπ' αὐτοῦ μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὅλως ἰδιαιτέρως δὲ ἂν ταῦτα ἔχουσιν ἀφεθῆ πρὸ μικροῦ χρόνου.

Ἡ καταστροφὴ δύναται νὰ συντελεσθῇ κυρίως: α) ἂν ἡ ποσότης τῆς χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἐμφάνισιν κόνεως εἶναι ὑπερβολικὰ μεγάλη, β) ἂν ἡ ποσότης τῆς κόνεως εἶναι ὑπερβολικὰ μικρά, γ) ἂν ὁ διερευνητὴς ἐνεργήσῃ βεβιασμένα, δηλαδὴ κατευθύνει διὰ ταχέων καὶ ἀκανονίστων κινήσεων, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὴν ψήκτραν ἢ ἀσκεῖ ὑπερβολικὴν δι' αὐτῆς πίεσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ διερευνωμένου ἀντικειμένου. Ἂν τὸ λανθάνον ἀποτύπωμα ἔχει ἐγκαταλειφθῆ πρὸ μακροῦ χρόνου ἡ κόνις δὲν ἐπικολλᾶται παντάπασιν εἰς τὰ μεταξὺ τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν κενά. Ἂν τὸ κύριον στοιχεῖον τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, δηλαδὴ τὸ ὕδωρ ἔχει τὸ πλεῖστον ἐξατμισθῆ αἱ θηλοειδεῖς γραμμαὶ αὐτῶν ἔχουσι λεπτὸν τὸ σχῆμα, ἐνῷ αἱ τῶν προσφάτως ἀφεθέντων ἐμφανίζονται εὔρωστοι καὶ παχεῖαι. Ἡ ἰδιότης αὕτη τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι γνωστὴ εἰς ἅπαντας τοὺς πεπειραμένους διερευνητὰς—δακτυλοσκόπους.—Ἀλλ' ὡς καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἀνέφερον ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡλικίας τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καθίσταται ἔτι δυσκολώτερος, ὁσάκις πρόκειται ν' ἀποφανθῶμεν ἂν ταῦτα ἀφέθησαν ὡρισμένην ὥραν ἢ ἡμέραν ἢ πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις κατ' ἀρχὴν δέον νὰ ἐξετασθοῦν οἱ προαναφερθέντες διάφοροι παράγοντες ἤγουν: ἡ θερμοκρασία, ἡ ὑγρασία, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ θερμοκρασία τοῦ δωματίου, εἰς ὃ ἀνευρέθησαν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἡ ἀπορροφητικὴ ἢ μὴ ἱκανότης τοῦ ἀντικειμένου ἐφ' οὗ ἀφέθησαν κ.λ.π. Βάσει ὅλων αὐτῶν τῶν δεδομένων ὁ διερευνητὴς—δακτυλοσκόπος δύναται νὰ μορφώσῃ γνώμην περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀφέσεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἂν καὶ ἡ γνώμη αὕτη θεμελιοῦται ἐπὶ ἐμπειρικῶν μόνον παρατηρήσεων ἐν τούτοις ἐν τῇ πράξει πλειστάκις ἔχει ἀποδειχθῆ ἀλάνθαστος. Μήπως ἄλλωστε ἡ δακτυλοσκοπία δὲν εἶχε τεθῆ ἐν χρήσει αἰῶνας πρὶν ἢ ἡ ἐπιστήμη τὴν ἀνακαλύψῃ καὶ ἐπιβεβαιώσῃ τὰς τῆς ἐμπειρίας παρατηρήσεις; Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ συμπίπτουν ἀπολύτως αἱ γνῶμαι ὅλων τῶν διερευνητῶν—δακτυλοσκόπων τῶν μεγαλυτέρων τεχνικῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς σήμερον. Ἀλλ' ὡς γνωστὸν ὁ κακοποιὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος εὑρίσκεται ὑπὸ τὸ κράτος νευρικῆς ταραχῆς τούτου δὲ ἕνεκεν αὐξάνει καὶ ἡ ἐφίδρωσις. Ἀλλὰ ἡ ἐφίδρωσις εἰς ἄλλα μὲν ἄτομα εἶναι μεγάλη εἰς ἕτερα μικρά. Ἀλλ' οὐ μόνον ἡ ἐφίδρωσις ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιδερμὶς ὡρισμένων ἀτόμων εἶναι περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον λιπαρά, ἄλλων δὲ παντάπασιν ξηρά. Ἀλλ' ἡ ζωηρότης

ἢ μὴ τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν κ.λ.π. ἀποτυπωμάτων δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς χρονικῆς διαρκείας, ἥτις διέρρευσεν ἀφ' ἧς ἀφέθησαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὅπερ ἔθιξεν τὸ ἄτομον, οὐδὲ ἐκ τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς θερμοκρασίας ἢ τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς ἀφιδρώσεως τοῦ ἀτόμου ἐξ οὗ παρήχθησαν, ἢ τὴν λιπαρὰν ἢ ξηράν ἐπιδερμίδα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐντάσεως μεθ' ἧς ἤγγισεν τὸ ἄτομον τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἀφέθησαν τὰ λανθάνοντα αὐτοῦ ἀποτυπώματα. Πολλάκις τὰ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐγκλήματος ἀνευρισκόμενα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀπτυπώματα, συγκρινόμενα μετὰ τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ φυλασσομένων, εἶναι μεγαλύτερα εἰς μέγεθος. Ἡ διαφορὰ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι συχνάκις οἱ κακοποιοὶ καταλείπουσι τὰ δακτυλικὰ αὐτῶν ἀποτυπώματα εἰς σημεῖα ἐξ ὧν ἐκρατήθησαν διὰ νὰ ἀναρριχηθῶσι κ.λ.π. ἢ διὰ νὰ ἐξέλθωσι τοῦ χώρου εἰς ὃν ἔδρασαν, οἷον παραστάται παραθύρων κ.λ.π. Ἐντεῦθεν τὰ ἀνευρισκόμενα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, συνεπείᾳ ἀφ' ἑνὸς τῆς προσπαθείας πρὸς παραβίασιν λ.χ. κεκλεισμένου συρταρίου ἢ πρὸς ἀναρρίχησιν κ.λ.π. καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ βάρους τοῦ σώματος ἐμφανίζονται εἰς μέγεθος μεγαλύτερα συγκρινόμενα μετὰ τῶν κατόπιν χρώσεως τοῦ δακτύλου διὰ τῆς μελάνης φυσιολογικῶς ληφθέντων. Τὸ ἀντίθετον δύναται νὰ συμβῇ ὅμως ἂν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀφεθῶσι ἐπὶ ἀντικειμένων ὅπερ ἐλαφρῶς ἤγγισεν ὁ δράστης, οἷον φύλλον χάρτου. Ὥστε ἡ ἔλλειψις ζωηρότητος καὶ σαφηνείας δυνατὸν νὰ μὴν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι, ἀφ' ἧς ἀφέθησαν, διέρρευσεν μακρὸν χρονικὸν διάστημα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἐντάσεως μεθ' ἧς ἤγγισεν ὁ δράστης τὸ ἀντικείμενον ἐφ' οὗ ἀφέθησαν τὰ δακτυλικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα. Ἀλλὰ καὶ ἡ χρησιμοποιηθεῖσα διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κόνις δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἔντονον—ζωηρὰν—ἢ μὴ ἐμφάνισιν τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἐξ ἁπασῶν τῶν ἀναφερθεισῶν περιπτώσεων κατάδηλον γίνεται νομίζομεν ὅτι : ὁ ἔμπειρος διερευνητὴς—δακτυλοσκόπος, δύναται νὰ σχηματίσῃ γνώμην τινὰ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀφέσεως τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ ἡ γνώμη αὕτη νὰ εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐπιτυχὴς καὶ ἀσφαλής, ἂν γνωρίζῃ καὶ ὅλους τοὺς ἀναφερθέντας παράγοντας. Ἡ μέθοδος αὕτη καθ' ἡμᾶς δὲν ἀφίσταται μεγάλως τῆς γνώμης τοῦ ἰατροδικαστοῦ, ὅστις ὡς γνωστὸν προσδιορίζει τὴν ἐπέλευσιν τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου πτώματος ἀγνώστου ταυτότητος ἐκ διαφόρων φυσικῶν φαινομένων, οἷον πτωματικὴ ἀκαμψία κ.λ.π. ἢ χημικῶν, οἷον βαθμὸς σήψεως κ.λ.π. Ἀλλ' ἡ ἐπέλευσις καὶ ἡ διάρκεια τῆς πτωματικῆς ἀκαμψίας ἐπιβραδύνεται καὶ διαρκεῖ ἐλάχιστον δὲ κατὰ τὸ θέρος. Ἡ σῆψις ἐπέρχεται ταχέως τὸ θέρος ἐνῷ τὸν χειμῶνα ἐπιβραδύνεται κατὰ πολύ.

Τὰ ἐπὶ ὑάλου καὶ εἰς χῶρον κλειστὸν δακτυλικὰ ἀποτυπώματα διατηροῦνται πλέον τῶν 6 μηνῶν, ἐν ὑπαίθρῳ δὲ ἐπὶ ἕνα ἢ καὶ δύο μῆνας. Ἀντιθέτως πρὸς ὅτι ἡ κοινὴ δοξασία πρεσβεύει ἡ ὑγρασία, ἡ βροχὴ καὶ αὐτὴ εἰσέτι ἡ καταβύθισις τοῦ ἀντικειμένου ἐν ὕδατι δὲν συντελοῦν πάντοτε εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Ἡ πιθανότης αὕτη βεβαίως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς συστάσεως τῶν οὐσιῶν, αἵτινες ἐδημιούργησαν τὰ λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Δηλαδὴ ἂν αἱ οὐσίαι εἶναι λιπαραὶ ἢ ἐλαιώδεις ἔστω καὶ ἂν τὸ ἀντικείμενον παρέμεινεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα δὲν καταστρέφονται. Εὐνόητον εἶναι ὅτι τὸ ἀντικείμενον δέον νὰ ἀποξηρανθῇ πρὶν ἢ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διερεύνησιν.

Ἀλλὰ μὴ ἐμφανῆ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καταλείπονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χάρτου, χαρτονίου κ.λ.π. Ἀλλὰ τὰ λανθάνοντα δακτ. ἀποτυπώματα τὰ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου ἀφεθέντα καθίστανται ὁρατὰ οὐχὶ καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν μέσων τὰ λανθάνοντα ἐπὶ ὑάλου, ξύλου, μετάλλου κ.λ.π. ἀντικειμένων ἀφεθέντων ἀφανῶν δακτ. ἀποτυπωμάτων. Τὰ ἐπὶ χάρτου λανθάνοντα δακτ. ἀποτυπώματα τὰ

δημιουργούμενα ὑφ' ὡρισμένων στερεῶν οὐσιῶν ἐκβαλλομένων, μετὰ τοῦ ὕδατος μέσω τῶν πόρων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν διατηροῦνται ἐπὶ μακρότερον καὶ δύνανται νὰ καταστῶσι ὁρατὰ καὶ μετὰ ἔτη. Ἀλλ' αἱ δυσκολίαι προσδιορισμοῦ τῆς ἡλικίας αὐτῶν εἶναι ἐπίσης μεγάλαι καὶ ἐνίοτε ἐξικνοῦνται μέχρι πλήρους ἀδυναμίας ἐκφράσεως ἔστω καὶ ἁπλῆς μόνον γνώμης. Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦτο χρήζει εὐρυτέρας ἐπισκοπήσεως, ἵνα οὕτω τὸ διεξέλθωμεν ἐν πάσει λεπτομερείᾳ καὶ ἐξετάσωμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν διδαγμάτων καὶ τῆς ἀστυνομικῆς πείρας: α) τὴν αἰτίαν τῆς δημιουργίας ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, β) τὰς χρησιμοποιουμένας μεθόδους διὰ νὰ καταστῶσι ταῦτα ὁρατὰ καὶ γ) τὰς χημικὰς οὐσίας, ἃς χρησιμοποιοῦμε διὰ νὰ καταστήσωμεν ταῦτα ὁρατά.

2. Ἐμφάνισις λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ χημικῶν μεθόδων.

Αἱ μέθοδοι ἐμφανίσεως διὰ φυσικῶν καὶ χημικῶν οὐσιῶν τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ἐχόντων ἀφεθῇ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χάρτου, χαρτονίου ἢ προσφάτως λειανθέντος—πλανισθέντος—ἀχρωματίστου ξύλου διαφέρουν ὡς εἴπομεν τῶν μεθόδων ἐμφανίσεως τῶν λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐγκαταλειφθέντων ἐπὶ ἄλλων ἀντικειμένων λείαν ἐχόντων τὴν ἐπιφάνειαν.

Ἅπαντες οἱ τεχνικοὶ τῆς Ἀστυνομίας γνωρίζουν ὅτι αἱ χρησιμοποιούμενοι διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν μὴ ὁρατῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, εἰδικαὶ κόνεις δὲν δύνανται νὰ καταστήσουν εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων ὁρατὰ τὰ ἐπὶ τοῦ χάρτου τυχὸν ἀφεθέντα λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἰ μὴ μόνον ἐπὶ ἐλαχίστων περιπτώσεων, δηλαδὴ ὁσάκις ἡ ἀπόχρωσις τοῦ χάρτου εἶναι βαθεῖα, σκοτεινή. Ἀλλὰ καὶ ἂν μὲν ταῦτα καταστῶσι ἐμφανῆ διὰ τῆς χρήσεως τῆς καταλλήλου εἰδικῆς κόνεως ἡ ἐμφάνισις δὲν θὰ εἶναι τόσον τελεία ὅσον ἂν αὕτη εἶχεν γίνει διὰ τῆς χημικῆς μεθόδου. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἂν κατ' ἀρχὴν χρησιμοποιήσωμεν διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν τυχὸν ἐπὶ χάρτου ἀφεθέντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τὴν κατάλληλον εἰδικὴν κόνιν καὶ μετὰ ταῦτα χημικὴν οὐσίαν, τὰ λανθάνοντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα θὰ καταστῶσι μὲν ὁρατά, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ καθαριότης αὐτῶν θὰ εἶναι μειωμένη.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐπὶ χάρτου τυχὸν ὑπαρχόντων ἀφανῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων διὰ χημικῶν οὐσιῶν δὲν προϋποθέτει φυσικὰ ἐπιστημονικὰς χημικὰς γνώσεις.

Αἱ οὐσίαι αἵτινες συνήθως χρησιμοποιοῦνται εἶναι αἱ ἑξῆς : α) Οἱ κρύσταλλοι τοῦ ἰωδίου, β) ὁ νιτρικὸς ἄργυρος καὶ γ) ἡ νινιδρίνη, ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῆς ἤρχισε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ εἶναι εἰσέτι περιωρισμένη. Ἡ τιμὴ τῶν κρυστάλλων τοῦ ἰωδίου καὶ τοῦ νιτρικοῦ ἀργύρου εἶναι μᾶλλον μικρά, τῆς νινιδρίνης σχετικῶς μεγάλη.

(Συνεχίζεται)

ΝΕΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΕΞΙΧΝΙΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Δημοσίευμα ἐφημερίδος
«Βῆμα» τῆς 12-8-1959

Σοβαραὶ ἀστυνομικαὶ ὑποθέσεις ἐπέσυρον τελευταίως τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐγκληματολογίας. Αἱ ἐπιτυχίαι της εἶναι πολλαὶ καὶ γνωσταί : Ἰδοὺ δύο παραδείγματα εἰς τὴν τύχην :

Εἷς ἕν ἕλος ἀνακαλύπτεται τὸ πτῶμα μιᾶς νέας. Αἱ ὑπόνοιαι στρέφονται πρὸς ἕνα νέον εἰς τὸ σπίτι τοῦ ὁποίου ἀνευρέθη ἕνα βρεμένο πανταλόνι. Ὁ ὕποπτος ἀρνεῖται. Τὸ πανταλόνι του—εἶπε—ἦταν βρεμένο διότι εἶχε ὁδηγήσει τὰ ἄλογά του εἰς τὸ ποτάμι διὰ νὰ τὰ ποτίσῃ. Ἡ Ἀστυνομία καλεῖ τὸν μικροβιολόγον της, ὁ ὁποῖος ἀνακαλύπτει εἰς τὸ πανταλόνι ἀπειροελάχιστα τεμάχια ὑδροβίων φυτῶν. Ἀλλὰ τὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα φύονται εἰς τὸν ποταμὸ δὲν εἶναι ὅμοια μὲ ἐκεῖνα ποὺ φύονται εἰς τὸ ἕλος. Τὸ μικροσκόπιον ἀνακαλύπτει τὸ εἶδος τῶν φυτῶν καὶ διαπιστώνει ὅτι τὰ τετεμάχια φυτῶν τὰ ὁποῖα ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὸ πανταλόνι ἦσαν τεμάχια φυτῶν φυομένων εἰς τὸ ἕλος. Ὁ δολοφόνος περιπίπτει εἰς σύγχυσιν.

Ἄλλη περίπτωσις. Πρόκειται καὶ πάλιν περὶ φόνου ὁ ὁποῖος διεπράχθη πλησίον μιᾶς λίμνης. Συλλαμβάνεται ἕνας ὕποπτος, ὁ ὁποῖος προβάλλει ἄλλοθι. Εἰς τὸ σακάκκι του ἀνακαλύπτονται ἴχνη τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν προσοχήν. Πρόκειται —ὅπως ἀνακαλύπτει τὸ μικροσκόπιον—περὶ ἰχνῶν ἀπὸ φύκη, τὰ ὁποῖα παραβαλλόμενα μὲ τὰ φύκη τῆς γειτονικῆς λίμνης, δὲν ἀφίνουν ἀμφιβολίαν. Ὁ συλληφθεὶς ἐπέρασε ἀπὸ τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζετο ὅτι οὐδέποτε μετέβη. Ἡ ἀπόδειξις αὐτὴ κλονίζει τὴν κατάθεσίν του καὶ τελικῶς ὁμολογεῖ.

Οἱ δολοφόνοι ρίπτουν συχνὰ τὸ πτῶμα τοῦ θύματός των εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἄλλα ὕδατα διὰ νὰ δώσουν τὴν ἐντύπωσιν δυστυχήματος ἢ αὐτοκτονίας. Ὡρισμένοι ἐπιστήμονες τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελβέργης ἔχουν εἰδικευθῆ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Μέθοδοι ἐξαιρετικῶς ἀσφαλεῖς ἔχουν ἀνακαλυφθῆ ἀπὸ τὸν δρ Βίερλιγκ διὰ τῶν ὁποίων ἐξακριβοῦται ἐὰν ὁ θάνατος προῆλθε ἀπὸ πνιγμὸν ἢ ὄχι.

Εἰς ὅλα τὰ ὕδατα, ὑπάρχουν φύκη τῆς οἰκογενείας τῶν «διατόμων», τὰ ὁποῖα διακρίνονται ἀπὸ τὰ ἄλλα διότι περιβάλλονται ἀπὸ ἕνα περίβλημα πυριτικῆς συστάσεως τὸ ὁποῖον ἀντέχει εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὀξέων. Ἡ μέθοδος τῆς Χαϊδελβέργης στηρίζεται εἰς αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἰδιότητα.

Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος πνίγεται καταπίνει νερό. Συνεπεία τοῦ γεγονότος αὐτοῦ «διάτομα» φύκη εἰσχωροῦν εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ κατόπιν εἰς ὁλόκληρον τὸν ὀργανισμόν. Εἰς περιπτώσεις ὑπονοιῶν, οἱ εἰδικοὶ ἐνεργοῦν νεκροψίαν καὶ δύνανται νὰ διαπιστώσουν τὴν ὕπαρξιν τῶν εἰδικῶν αὐτῶν φυκῶν ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀντέχουν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὀξέων. Ἡ ἀνεύρεσίς των ἐντὸς τοῦ πτώματος εἶναι ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπνίγη.

Ἰδοὺ μία ἄλλη περίπτωσις τῆς χρησιμότητος τοῦ μικροσκοπίου εἰς τὰς ἐγκληματολογικὰς ἐρεύνας :

Ἕνας μεθυσμένος αὐτοκινητιστὴς προκαλεῖ ἕνα μεγάλο αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα. Ἐξαφανίζεται ὅμως καὶ ἡ Ἀστυνομία τὸν ἀνακαλύπτει μετὰ δίωρον, εἰς τὸ σπίτι του. Εἶναι καταφανῶς μεθυσμένος. Ἐν τούτοις ἰσχυρίζεται ὅτι δὲν ἦταν μεθυσμένος ὅταν ἔγινε τὸ δυστύχημα. Λέγει δὲ ὅτι, ὅταν ἐπέστρεψε εἰς τὸ σπίτι του ἤπιε δύο ποτηράκια κονιάκ. Δείχνει τὸ μπουκάλι καθὼς καὶ τὸ ποτηράκι.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὅμως ἀποφασίζουν νὰ ἐξετάσουν τὸ ποτηράκι μικροσκοπικῶς. Μέσα εἰς ἕνα ἀδιόρατον σχεδὸν ράγισμα τοῦ μικροῦ ποτηριοῦ ἀνεκαλύφθη μούχλα σχεδὸν ἀόρατη καὶ αὐτή. Ἡ μούχλα καλλιεργεῖται εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ ἀναπτύσ-

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΥΠΕΡΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΣΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ;

—ΤΑ ΖΩΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΙΚΙΣΜΕΝΑ ΜΕ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ ΨΥΧΙΚΑΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ—

(Δημοσίευμα ἐφημερίδος «Καθημερινή» 2-8-59)

Ὑπὸ κ. ΔΑΒΙΔ ΣΟΥΗΤΜΑΝ

Οἱ ἐπιστήμονες ποὺ μελετοῦν τὴν ὕπαρξιν μιᾶς «ὑπεραισθητικῆς διαισθήσεως», ἢ κοινότερον «ἕκτης αἰσθήσεως» εἰς τὰ κατοικίδια ἰδίως ζῷα, βεβαιοῦν ὅτι οἱ γάτες καὶ οἱ σκύλοι εἶναι κυρίως προικισμένοι μὲ τὴν αἴσθησιν αὐτήν.

Ἰδοὺ τὸ παράδειγμα τῆς Σάλλυ, τῆς γάτας ἑνὸς δικηγόρου ἀπὸ τὴν Βεργινίαν.

Ἡ Σάλλυ εἶχε... προσληφθῆ στὸ σπίτι τοῦ δικηγόρου διὰ νὰ τὸ καθαρίσῃ ἀπὸ τὰ ποντίκια. Ἦτο πολὺ εὐσυνείδητη στὴν ἐργασία της, ἦτο καλομαθημένη, ἀξιοπρεπής, καὶ δὲν ἔδιδε λαβὴν σὲ καμμίαν ἐνόχλησιν ἢ παράπονον. Τὰ δυὸ παιδιὰ τοῦ δικηγόρου ἐτρελλαίνοντο μὲ τὴν Σάλλυ καὶ ἐκείνη ἔπαιζε μαζί των σὰν σκύλος.

Ἕνα βράδυ καλοκαιριοῦ, τὰ δυὸ παιδιὰ εἶχαν πάει ἐκδρομὴ σ' ἕνα γειτονικὸ δάσος, ὅπου θὰ κατεσκήνωναν διὰ νὰ περάσουν τὴν νύκτα. Τὸ δάσος εὑρίσκετο εἰς ἀπόστασιν δέκα χιλιομέτρων περίπου ἀπὸ τὸ σπίτι.

«Κατὰ τὰς 2 τὴν νύκτα, διηγεῖτο ὁ δικηγόρος, ἡ Σάλλυ ἤρχισε νὰ νιαουρίζῃ λυπητερά. Ποτὲ πρὶν δὲν εἶχε ξανακάνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἦτο ἀνήσυχη καὶ ἔκαμνε μεγάλη «φασαρία», χωρὶς νὰ κατορθώσωμε νὰ τὴν καθησυχάσωμε».

Ἡ σύζυγος τοῦ δικηγόρου εἶχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ γάτα ἤθελε νὰ τοὺς εἴπῃ κάτι, ποὺ ἴσως νὰ ἐσχετίζετο μὲ τὰ ἀπουσιάζοντα παιδιά. Ἐπέμεινε καὶ ἠνάγκασε τὸν ἄνδρα της νὰ πάρῃ τὸ αὐτοκίνητο καὶ νὰ ἰδῇ τί κάνουν τὰ παιδιὰ στὸ δάσος. Ὅταν ἔφθασε ἐκεῖ ὁ δικηγόρος εὑρῆκε τὸ δάσος καιόμενον! Εὐτυχῶς τὰ παιδιὰ εἶχαν σωθῆ.

Ἠμποροῦν ἄραγε τὰ ζῷα νὰ μεταδώσουν τὰς σκέψεις των εἰς τοὺς ἀνθρώπους; Τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπασχολεῖ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ αἰώνων. Ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι τοῦτο γίνεται καὶ αἱ σχετικαὶ δοξασίαι θεωροῦνται ὡς «δεισιδαιμονίαι». Κανεὶς δὲν ἀκούει μὲ εὐχαρίστησιν ἕνα σκύλον νὰ οὐρλιάζῃ, αὐτὸ προκαλεῖ στὸν ἄνθρωπον τοὺς φόβους τῶν πρωτογόνων. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ γάτες ἀνησυχοῦν ὅταν πλησιάζῃ καταιγίς. Τὰ ἄλογα τρομάζουν, προτοῦ ὁ ἀναβάτης ἢ ἁμαξηλάτης ἀντιληφθῇ τὴν ὕπαρξιν κινδύνου.

Τὴν μετάδοσιν σκέψεως ἀπὸ τὰ ζῷα εἰς τοὺς ἀνθρώπους παραδέχονται σήμερον οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες.

Μία γυναῖκα εἰς τὸ Ἰλλινόϊς εἶχε χάσει ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες τὴν γάτα της καὶ ἔψαχνε εἰς μάτην διὰ νὰ τὴν εὕρῃ. Τὴν τρίτην νύκτα εἶδεν ὄνειρον, ὅτι ἡ γάτα εἶχε παγιδευθῆ μέσα εἰς ἕνα σιδηροῦν σωλῆνα γειτονικοῦ ὑπογείου. Ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶχεν «ἴδει» εἰς τὸ ὄνειρον καὶ πράγματι εὑρῆκε τὴν γάτα παγιδευμένην καὶ ἐξηντλημένην μέσα εἰς τὸ σωλῆνα.

Ὁ Δαβὶδ Κάν, τοῦ Παραψυχολογικοῦ Ἱδρύματος τῆς Νέας Ὑόρκης λέγει ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν 40ετίας ποὺ μελετᾷ τὰ φαινόμενα τῆς «ἕκτης αἰσθήσεως» τῶν ζῴων, συνήντησε πολυπληθῆ παρόμοια παραδείγματα.

σεται. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ἦταν ζωντανή. Ἀλλ' ἐὰν ὁ αὐτοκινητιστὴς εἶχε βάλει κονιὰκ μέσα εἰς τὸ ποτηράκι, ἡ μούχλα θὰ εἶχε φονευθῆ. Οἱ ἀστυνομικοὶ κάνουν μίαν ἀκόμη ἐξέτασιν. Γεμίζουν τὸ ποτηράκι μὲ κονιάκ, τὸ ἀδειάζουν, τὸ πλένουν μὲ νερό. Ἐξετάζουν καὶ πάλιν τὴν μούχλα. Εἶναι νεκρή.

Ὁ ἔνοχος δὲν ἠμπορεῖ πλέον νὰ ἀρνηθῇ. Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ δυστυχήματος ἦταν πράγματι μεθυσμένος.

Τὰ πορίσματα αὐτὰ ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ἀπὸ τὸν Δρα Ράϊν, τὸν «πατέρα» τῆς συγχρόνου παραψυχολογίας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν παρακολουθεῖ τὰ πειράματα τῆς «ἔκτης αἰσθήσεως» εἰς τὸ παραψυχολογικὸν ἐργαστήριον τοῦ Πανεπιστημίου Ντιούκ, τῆς Βορείου Καρολίνας.

Τί εἶναι ὅμως αὐτὴ ἡ «ὑπεραισθητικὴ διαίσθησις» ἢ ἔκτη αἴσθησις ;

Εἶναι ἡ ἐπικοινωνία ἢ ἀντίληψις ποὺ γίνεται χωρὶς τὴν βοήθειαν τῶν πέντε γνωστῶν αἰσθήσεων, δηλ. τῆς ὁράσεως, ἀκοῆς, ἀφῆς, γεύσεως καὶ ὀσφρήσεως.

Ἕνας κάτοικος τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ ἔχει μίαν γάταν ὀνόματι Νταίζυ, ἀναφέρει σχετικῶς τὰ ἑξῆς :

«Τὴν Νταίζυ, τὴν γνωρίσαμε γιὰ πρώτη φορὰ ὅταν ἐγκατασταθήκαμε στὸ ἐξοχικὸ σπίτι, ποὺ ἐνοικιάσαμε γιὰ τὸ καλοκαίρι. Ἦτο ἀξιαγάπητο ζωάκι καὶ ὅλοι μας τὸ ἀγαπήσαμε πολύ. Ὅταν ἐπρόκειτο νὰ φύγωμε ἀπὸ τὴν ἐξοχήν, ἠθέλαμε νὰ τὴν πάρωμε μαζί μας. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπρόκειτο νὰ γεννήσῃ, τὴν ἐμπιστευθήκαμε σὲ μιὰ γειτόνισσα ποὺ ὑπεσχέθη νὰ τὴν φροντίζῃ».

Ἡ Νταίζυ εἶχεν ὅμως διαφορετικὰ σχέδια. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα παρουσιάσθηκε στὸ διαμέρισμα τῆς οἰκογενείας, στὴν Νέα Ὑόρκη, σὲ ἀπόστασι 45 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ ἐξοχικὸ σπίτι. Ἔφερε μαζί της καὶ τὰ γατάκια της, ἀπὸ ἕνα κάθε φορά, δηλ. ἔκανε πέντε φορὲς—τὸ σημαντικὸ αὐτὸ γιὰ ἕνα μικρὸ ζῷο—ταξίδι.

Τὸ καταπληκτικὸν αἴσθημα προσανατολισμοῦ ποὺ ἔχουν τὰ ζῷα γενικῶς, εἶναι ἕνα φαινόμενον ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀπασχολῇ τοὺς μελετητὰς τῆς «παραψυχολογίας».

Μία ἐξημερωμένη ἀλεποῦ εἰς τὴν Πενσυλβανίαν εὑρῆκε τὸν δρόμον της πρὸς τὸ σπίτι τῶν κυρίων της, ποὺ τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει εἰς ἀπόστασιν 60 χιλιομέτρων μακρυά. Μία γάτα εἰς τὸν Τούλσα τῆς Ὀκλαχόμα εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ ἐκεῖ, ὅταν ἡ οἰκογένεια μετῴκησεν εἰς τὴν πόλιν Μέμφιδα τῆς Τέννεση, εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδων μιλίων ἀπὸ τὴν πρώτην διαμονήν. Μετὰ ἕνα ὁλόκληρον ἔτος ἡ γάτα παρουσιάσθη εἰς τὸ νέον σπίτι τῶν κυρίων της.

Ἄλλο ἕνα καταπληκτικὸν παράδειγμα εἶναι ἑνὸς ποιμενικοῦ σκύλου ράτσας «Κόλλη», ποὺ εἶχεν ἀφίσει ὁ κύριός του εἰς τὴν πολιτείαν Ἰνδιάνα καὶ παρουσιάσθη μετὰ 6 μῆνας εἰς τὴν νέαν του διαμονὴν εἰς τὴν πολιτείαν Ὄρεγκον, ἀπέχουσαν 2.000 μίλια ἀπὸ τὴν πρώτην. Ὁ σκύλος εἶχε διανύσει αὐτὴν τὴν ἀπόστασιν ὅταν ἔφθασεν ὅμως, ἦτο τόσον ἐξηντλημένος, ὥστε ἐκοιμήθη ἐπὶ τρία συνεχῆ εἰκοσιτετράωρα καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ σταθῇ στὰ πόδια του ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

Ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τὰς ἔχει ἐξακριβώσει τὸ Πανεπιστήμιον Ντιούκ. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅμως εὑρίσκει κανεὶς ἀφθόνους ἀφηγήσεις παρομοίων κατορθωμάτων ζώων, ποὺ φαίνονται ἀνεξήγητα. Δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀμφιβολία περὶ τῆς αὐθεντικότητος παρομοίων περιστατικῶν. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι πῶς ἐξηγοῦνται αὐτά.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν «παραψυχολόγων» ἡ «ἔκτη αἴσθησις» φαίνεται νὰ εἶναι ἰδιαιτέρως ἀνεπτυγμένη εἰς τὰ ζῷα ἐκεῖνα ποὺ ζοῦν πλησίον τῶν ἀνθρώπων. Ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ σχέσιν μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ζῷα δὲν ἠμποροῦν νὰ μεταδώσουν τὴν σκέψιν των διὰ τοῦ ἐνάρθρου λόγου. Ἕνας ἐκ τῶν κορυφαίων εἰδημόνων εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ λέγει : «Τοῦτο ἐνισχύει τὴν μεγάλην ἀνάπτυξιν φυσικῶν ἱκανοτήτων, κάτι ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς ἐπικοινωνίαν».

Ἄλλος εἰδήμων προσθέτει τὴν ἑξῆς προειδοποίησιν : «Πολλὰ παραδείγματα τῆς ὑπάρξεως «ἔκτης αἰσθήσεως» εἰς ζῷα εἶναι ὄντως συγκινητικά, ὅταν τὰ βλέπῃ κανεὶς ὡς παραδείγματα ἀφοσιώσεως. Πρέπει ὅμως νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει καὶ ἄλλην ὄψιν: Ἡ δεισιδαιμονία ἰσχυρίζεται ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ὅτι τὸ βλέμμα τῆς γάτας ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ βασκάνῃ.

Ἐὰν πιστεύετε ὅτι τὰ ζῷα ἔχουν ψυχικὰς ἱκανότητας ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένας

ὥστε νὰ προειδοποιήσουν μίαν οἰκογένειαν περὶ ἐπικειμένου κινδύνου ἢ ἠμποροῦν νὰ διασχίσουν τεραστίας ἀποστάσεις διὰ νὰ ἐπανεύρουν τὸν κύριόν των, ἀσφαλῶς πρέπει νὰ πιστεύσετε καὶ εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι ἡ γάτα ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ὄργανον κακοῦ.

Τὸ δίδαγμα ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶναι τὸ ἑξῆς : Περιποιῆσθε καὶ σέβεσθε τὰ ἀγαπημένα σας ζῷα, ὅσον τοὺς ἀξίζει, ἄλλως μὴ διατηρῆτε αὐτὰ πλησίον σας».

Ἄλλη καταπληκτικὴ περίπτωσις εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ σκύλου Φλάκ, ποὺ τὸν εἶχεν ὡς «μασκὼτ» τὸ ὁμελὲς πλήρωμα ἑνὸς Ἀμερικανικοῦ βομβαρδιστικοῦ ποὺ ἐστάθμευεν εἰς μίαν βάσιν τῆς Τυνησίας, κατὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον. Ὁ Φλάκ, ἦτο τόσον ἀφωσιωμένος εἰς τοὺς ἓξ κυρίους του, ὥστε ἔτρεχεν εἰς τὸν διάδρομον προσγειώσεως νὰ τοὺς ὑποδεχθῇ, ὅταν τὸ ἀεροπλάνον των ἤρχετο νὰ προσγειωθῇ εἰς τὴν βάσιν του. Κανεὶς δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ κατὰ ποῖον τρόπον ὁ σκύλος κατώρθωνε νὰ ξεχωρίζῃ τὸ ἀεροπλάνον τῶν φίλων του ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ἄλλα ἀεροσκάφη ποὺ προσγειοῦντο εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ἐκεῖνο.

Ἕνα μεσημέρι, ὁ Φλὰκ ἠκούσθη νὰ οὐρλιάζῃ σπαρακτικὰ καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν καὶ ὅλο τὸ ἀπόγευμα ἔμεινε κρυμμένος, χωρὶς νὰ σπεύσῃ εἰς τὸ πεδίον προσγειώσεως, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἀεροπλάνον τῶν φίλων του. Ἐγνώριζε κατὰ κάποιον μυστηριώδη τρόπον, ὅτι οἱ φίλοι του δὲν θὰ ἐπέστρεφαν πλέον. Τὸ βομβαρδιστικόν των εἶχε καταρριφθῇ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο ἀπόγευμα ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν.

Ἄλλο παρόμοιον γεγονὸς ἀναφέρει ἕνας Βαπτιστὴς ἱερεύς : Ὅταν ἦτο παιδὶ εἶχεν ἕνα ἀγαπημένον σκύλο τῆς ράτσας τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου, μεγαλόσωμον καὶ μαλλιαρόν. Ὁ πατέρας τοῦ νέου ἦτο μηχανικὸς καὶ ἐκεῖνος μὲ τὴν μητέρα του ἔζουσαν μοναχικὴν ζωὴν εἰς μίαν μικρὰν πόλιν, πλησίον τοῦ μέρους ὅπου εἶχεν ὁ πατέρας τὴν ἐργασίαν του. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ τηλέφωνον καὶ ὁ τηλέγραφος δὲν ἦσαν τόσον διαδεδομένα, ὅπως εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καὶ ὁ πατέρας ἐπεσκέπτετο τὴν οἰκογένειάν του ὅποτε ἠμποροῦσε, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προαναγγείλῃ τὴν ἐπίσκεψίν του.

Αὐτὸ ὅμως ἀνελάμβανε πάντοτε νὰ τὸ κάνῃ ἡ σκύλα Τζοῦνο : Προειδοποιημένη ἀπὸ ἕνα μυστηριῶδες αἰσθητήριον ἔσπευδε τρέχοντας πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν κάθε φορὰν ποὺ ὁ μηχανικὸς ἤρχετο νὰ ἰδῇ τοὺς δικούς του. Ἡ μητέρα τοῦ νέου εἶχε τόσην ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἀλάνθαστον ἔνστικτον τοῦ ζώου, ὥστε εὐθὺς ὡς τὸ ἔβλεπε νὰ ὁρμᾷ πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, ἤρχιζε νὰ ἑτοιμάζῃ τὸ δεῖπνον διὰ τὸν σύζυγόν της!

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΑ

—ΕΛΛΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ, ΠΡΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΓΕΝ. ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΦΟΝΕΥΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΚΑΤΑ ΕΝΕΔΡΑ ΧΩΡ/ΚΗΣ ΚΑΙ Τ.Ε.Α.—ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΑΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ—

Δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Ἀπογευματινή» τῆς 5-10-59

Τερματισθείσης τῆς προανακρίσεως ἐπὶ τῆς ἀνακαλυφθείσης τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, πλησίον τῶν ἀλβανικῶν συνόρων σημαντικωτάτης ὑποθέσεως κατασκοπίας, ἡ ὁποία διενηργεῖτο εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ πράκτορος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ἀλβανικοῦ στρατοῦ Βασ. Κατσουλίδη, διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀργανωθέντος κατασκοπευτικοῦ δικτύου εἰς Ἤπειρον, ἡ σχετικὴ δικογραφία παρεδόθη εἰς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον τοῦ Στρατοδικείου, προκειμένου νὰ ἐπιληφθῇ ἡ δικαιοσύνη.

Ἡ συνταρακτικὴ αὐτὴ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς : Τὴν νύκτα τῆς 8ης πρὸς τὴν 9ην τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, ἕνα ἄτομον, ὁ Βασ. Κατσουλίδης, ἐπιχειρῶν νὰ διαφύγῃ εἰς Ἀλβανίαν, ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐγκαταστήσει εἰς τὴν θέσιν Γέφυρα Ράϊκου, τοῦ ποταμοῦ Καλαμᾶ, εἰς ἀπόστασιν $1\,^1/_2$ ὥρας ἐκ τοῦ χωρίου Κληματιά, ὁ χωροφύλαξ Σταῦρος Γεωργίου καὶ οἱ πολῖται τῶν ΤΕΑ Θεόδ. Κίτσος καὶ Γεώργ. Μόσχος. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν μέσα εἰς τὸ σκότος δραματικὴν συμπλοκήν, ἡ ὁποία ἐξετυλίχθη μὲ ἀληθῶς κινηματογραφικὴν ταχύτητα, ὁ Κατσουλίδης ἐφονεύθη ἐπὶ τόπου ἀφοῦ, ὅμως, ἐτραυμάτισε θανασίμως τὸν χωροφύλακα καὶ ἐλαφρῶς τὸν Μόσχον. Ὁ ἀτυχὴς χωροφύλαξ ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του μετ' ὀλίγας ἡμέρας.

Ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ πτώματος ἔρευνα καὶ τὸ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον αὕτη ἀπέδωσεν, ἀπεκάλυψαν ὅτι ὁ φονευθεὶς ἦτο ἕνας ἐπικίνδυνος κατάσκοπος, κάτοχος σοβαρωτάτων πληροφοριῶν ἀφορωσῶν τὰς Ἑλληνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς περιοχῆς Ἠπείρου.

Συγκεκριμένως ἐπὶ τοῦ φονευθέντος ἀνευρέθησαν πλαστὸν δελτίον ταυτότητος καὶ πλαστὸν εἰδικὸν δελτίον κυκλοφορίας—ἀπαραίτητον εἰς πάντα κινούμενον ἐντὸς τῆς παραμεθορίου ζώνης—καὶ πολλὰ φύλλα χάρτου ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦσαν ἀναγεγραμμέναι διὰ κρυπτογραφικοῦ καὶ συνθηματικοῦ τρόπου αἱ κινήσεις του, αἱ ἐπαφαί του. καὶ πλῆθος σημαντικωτάτων καὶ λεπτομερειακῶν πληροφοριῶν κατὰ τὸ πλεῖστον στρατιωτικῆς φύσεως. Ἐπίσης εἰς τὰ θυλάκιά του εὑρέθησαν καὶ 18 φωτογραφίαι, εἰς τὰς ὁποίας μεταξὺ ἄλλων εἰκονίζοντο καὶ διάφορα πρόσωπα.

Ὡς ἦτο φυσικόν, ἐκ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν εἰς τὰς ὁποίας προέβησαν αἱ ἁρμόδιαι καταδιωκτικαὶ ἀρχαί, ἦτο ἡ ἀναζήτησις καὶ ἡ σύλληψις τῶν εἰκονιζομένων εἰς τὰς ἀνευρεθείσας φωτογραφίας. Παραλλήλως, διὰ τῆς καταλλήλου ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν ἀποκρυπτογράφησιν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν περιελθόντων εἰς χεῖρας των σημειωμάτων. Πάντα ταῦτα ἐγένοντο ἐντελῶς ἀθορύβως καὶ ὑπὸ ἀπόλυτον πέπλον μυστικότητος, οὐδὲν δὲ ἀνεκοινώθη ἢ ἐλέχθη περὶ τοῦ φόνου τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τὴν ἐνέδραν κατασκόπου.

Ἐκ τῶν συλληφθέντων—20 περίπου ἐν συνόλῳ—ἐκρατήθησαν τελικῶς 5, οἱ Ἀπόστ. Μπαϊραμπᾶς, οἱ υἱοί του Βασίλειος καὶ Μιχαήλ, ὁ Γεώργ. Σιῶζος καὶ ὁ Κωνστ. Καρακατσάνης. Οὗτοι, ὅταν ἤρχισαν ἀνακρινόμενοι, ἀντιληφθέντες ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἦσαν ἀπολύτως κατατοπισμέναι ἐπὶ τῶν κινήσεων, τῶν ἐπαφῶν κλπ. τοῦ

ἀρχηγοῦ των Κατσουλίδη, αἰφνιδιάσθησαν καὶ κατέρρευσαν. Ἐπίστευσαν—καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ τέχνασμα τῆς ἀποκρύψεως τοῦ φόνου τοῦ Κατσουλίδη—ὅτι ὁ κατάσκοπος τῶν Ἀλβανῶν εἶχε συλληφθῆ καὶ εἶχεν ὁμολογήσει. Κατόπιν αὐτοῦ, θεωρήσαντες ὅτι πᾶσα ἄρνησίς των θὰ ἦτο ματαία, ὡμολόγησαν τὰ πάντα.

Ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν συλληφθέντων ἀπεκαλύφθη ἡ πραγματικὴ ταυτότης τοῦ φονευθέντος καὶ κατέστη δυνατὴ καὶ ἡ ἀποκρυπτογράφησις τῶν σημείων ἐκείνων τῶν σημειωμάτων τὰ ὁποῖα αἱ ἀρχαὶ δὲν εἶχον δυνηθῆ νὰ «σπάσουν».

Οὕτω ὡλοκληρώθη τὸ ἔργον τῆς προανακρίσεως καὶ προέκυψαν τὰ ἀκόλουθα: Ὁ Βασ. Κατσουλίδης, γνωστὸς κομμουνιστής, υἱὸς κομμουνιστοσυμμορίτου φονευθέντος τὸ 1949 εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ὑψώματος Κλέφτης, κατέφυγε τὸ 1954 εἰς Ἀλβανίαν. Ἐκεῖ παρελήφθη ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ἀλβανικοῦ στρατοῦ καὶ ἐξεπαιδεύθη ὡς κατάσκοπος εἰς τὸ Βεράτιον μὲ τὸν προοπτικὴν νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν ἀφορωσῶν τὰς Ἑλληνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς περιοχῆς Ἠπείρου. Πράγματι τὸ 1958 ὁ Κατσουλίδης ἐπέτυχε νὰ εἰσέλθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος τρεῖς φορὰς καὶ νὰ ὀργανώση ἕνα ἀξιόλογον δίκτυον κατασκοπίας. Συνεχίζων τὴν προδοτικήν του καρριέραν οὗτος εἰσῆλθεν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν 31ην τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου διὰ τοῦ ὄρους Μουργκάνα. Πεζοπορῶν τὴν νύκτα καὶ κρυπτόμενος τὴν ἡμέραν ἔφθασε τὴν νύκτα τῆς 3ης Αὐγούστου ἔξωθι τοῦ χωρίου Βουνοπλαγιὰ καὶ ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ πατρὸς Μπαϊραμπᾶ εἰς τὸ ἀλώνι τοῦ τελευταίου. Ἐν συνεχείᾳ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Μπαϊραμπᾶ, ἐπεκοινώνησε καὶ συνηντήθη καὶ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου του, ἤτοι τῶν Μιχαὴλ καὶ Βασιλείου Μπαϊραμπᾶ, τοῦ Γεωργ. Σιώζου καὶ τοῦ Κωνστ. Καρακατσάνη.

Μετὰ τοῦ Σιώζου εἰδικώτερον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός του, συνηντήθη τὴν 7.30′μ.μ. τῆς 3ης Αὐγούστου ἔξωθι τῆς Βουνοπλαγιᾶς καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ τοῦ φέρῃ διαφόρους πληροφορίας κυρίως στρατιωτικῆς φύσεως, τοῦ ἔδωσε καὶ καὶ ἔγγραφον ἐρωτηματολόγιον πρὸς σύνταξιν δελτίου.

Μετὰ τριήμερον συνηντήθη ἐκ νέου μὲ τὸν Σιῶζον, ὁ ὁποῖος καὶ τοῦ παρέδωσε τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας. Τὸ σημείωμα τοῦτο τοῦ Σιώζου, γραφὲν ἰδιοχείρως ὑπ' αὐτοῦ καὶ εὑρεθὲν ἐπὶ τοῦ φονευθέντος κατασκόπου περιέχει λίαν σοβαρὰς καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας. Συγκεκριμένως, περιλαμβάνει πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν, τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὁποίου αὗται φυλάσσονται, τὸν ὁπλισμόν, τὴν δύναμιν, ἔδραν καὶ διάταξιν διαφόρων στρατιωτικῶν μονάδων τῆς Ἠπείρου, ὀνόματα ἀξιωματικῶν καὶ χαρακτηρισμὸν αὐτῶν, πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοκινήτων κλπ.

Ἐπίσης τοιαύτας πληροφορίας ὡς καὶ σχεδιαγράμματα καὶ φωτογραφίας στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων κλπ.παρέδωσεν εἰς τὸν Κατσουλίδη καὶ ὁ ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Μπαϊραμπᾶ, Βασίλειος. Οὗτος εἶναι γνωστὸς κομμουνιστής, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ Σιῶζος οὐδέποτε εἶχεν ἀπασχολήσει τὰς ἀρχὰς δι' ὁ,τιδήποτε καὶ εἰδικώτερον διὰ τὰ φρονήματά του, θεωρούμενος ὑπὸ πάντων ὡς ἥσυχος καὶ φιλόνομος πολίτης.

Ὁ Κατσουλίδης, ἀφοῦ συνέλεξε τὰς πληροφορίας ποὺ ἀνεφέραμεν ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ κρησφύγετόν του ἔξωθι τῆς Βουνοπλαγιᾶς τὴν νύκτα τῆς 8ης Αὐγούστου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Καθ' ὁδὸν ὅμως ἐνέπεσεν εἰς τὴν ἐνέδραν, ἐφονεύθη καὶ οὕτω ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρος ἡ σημαντικὴ αὐτὴ ὑπόθεσις κατασκοπίας.

ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΕΘΝΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Δημοσίευμα ἐφημερίδος
«Νέα» τῆς 10-10-1959

Ἐθνικοποίησιν τῆς βιομηχανίας οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν κερδῶν της γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ ἀλκοολισμοῦ προτείνει ἡ Ἐκκλησία τῶν Μεθοδιστῶν στὴν Ἀμερικανικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησι γιὰ τὴν καταπολέμησι μιᾶς ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες κακοδαιμονίες τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας.

Τὸ σύνθημα αὐτὸ ρίχνεται γιὰ πρώτη φορὰ ὑπὸ αὐτὴν τὴν μορφή, μολονότι πολλοὶ ἔχουν προτείνει κατὰ καιροὺς διάφορα μέτρα γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ ἀλκοολισμοῦ ποὺ μαστίζει τὴν Ἀμερικανικὴ συμπολιτεία.

Ὁ ἐπίσκοπος Τζὼν Γουέλσεϋ, σ' ἕνα λόγο του, εἶπε ὅτι εἶναι ἀκατανόητος ἡ τακτικὴ τῆς πολιτείας, ἀδιαφορούσης γιὰ τὸ κατάντημα 5.000.000 Ἀμερικανῶν ἀλκοολικῶν καὶ διὰ τὴν αὔξησι αὐτῆς τῆς γιγαντιαίας στρατιᾶς μὲ 200.000 ἄτομα τὸ χρόνο.

«Τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιο, εἶπε, ἔχομε τὸ συνέδριο τῶν 9.000.000 Μεθοδιστῶν τῆς Ἀμερικῆς στὸ Ντένβερ. Στὸ συνέδριο αὐτὸ θὰ παρουσιάσουμε ἕνα μελετημένο καὶ θετικὸ πρόγραμμα καταπολεμήσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ προβλέπῃ ἐθνικοποίησιν τῆς βιομηχανίας οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ ὀργάνωσιν τῆς διαθέσεώς των μόνο ἀπὸ τὸ κράτος. Τὸ πρόγραμμά μας αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ ἰδῇ κανένας σὰν ἕνα «νιοῦ ντὴλ» τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι μιᾶς καταστάσεως ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνης. Ἐπὶ 150 χρόνια ἡ Ἐκκλησία τῶν Μεθοδιστῶν ἀγωνίζεται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κήρυξι τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐκτὸς νόμου. Τώρα ὁ πόλεμός μας ἐναντίον τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἶναι ρεαλιστικώτερος. Πρὶν ἀπὸ μερικὲς γενεὲς ἡ Ἐκκλησία ἐχαρακτήριζε τοὺς μεθύσους «δαιμονικοὺς» καὶ τοὺς ἔκλεινε τὶς πόρτες, αὐτὸ ὅμως δὲν ἦταν ἡ καλύτερη μέθοδος ἀγῶνος, δὲν συνιστοῦμε τὴν κήρυξι τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐκτὸς νόμου γιατὶ εἶναι ἀνέφικτο καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ εἶχε ἀμφίβολα ἀποτελέσματα. Σήμερα βλέπουμε τὸν ἀλκοολισμὸ σὰν πρόβλημα πολυσύνθετο. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ μέτρα ποὺ προτείνουμε εἶναι ἡ κρατικοποίησις τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ κρατικοποίησις τῆς διαθέσεως καὶ πωλήσεως οἰνοπνευματωδῶν. Ἕνα ἄλλο μέτρο εἶναι ἡ εἰσαγωγὴ στὰ σχολεῖα εἰδικοῦ μαθήματος, ποὺ νὰ διαφωτίζῃ τὰ παιδιὰ ἐπὶ τῶν κινδύνων τοῦ ἀλκοολισμοῦ».

Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἐκστρατεία αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας πολλοὶ εἶναι οἱ παράγοντες ἐκεῖνοι ποὺ ἀγωνίζονται τὸν ἴδιον ἀγῶνα. Ἡ Ἀμερικανικὴ τηλεόρασις μεταδίδει συνεχῶς προγράμματα ἀποβλέποντα στὴν καταπολέμησι τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ στὴ διαφώτισι τῶν νέων ἐπὶ τῶν πολλαπλῶν κινδύνων ποὺ δημιουργεῖ ἡ κατάχρησις. Καὶ οἱ στατιστικὲς ὑπηρεσίες ἀνακοινώνουν κάθε τόσο στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς γύρω ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀλκοολισμοῦ : Πόσοι γάμοι διαλύονται λόγῳ συστηματικῆς μέθης, πόσα αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα γίνονται γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους, πόσες ἀρρώστειες προκαλοῦνται κλπ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ὑπενθυμίζεται ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς 7.500 ἀνηλίκους γκάγκστερς ποὺ τροφοδοτοῦν τὴν ἀναταραχὴ στὴν Ν. Ὑόρκη εἶναι δημιουργήματα τῆς δηλητηριώδους ἀτμοσφαίρας ποὺ δημιουργεῖ σὲ πολλὰ σπίτια ὁ ἀλκοολισμός.

Οἱ Ἀμερικανοὶ συγγραφεῖς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπῆραν καὶ παίρνουν μέρος σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη ἐκστρατεία γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Τὸ περίφημο μυθιστόρημα «Τὸ χαμένο Σαββατοκύριακο», ποὺ ὑπῆρξε μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες ταινίες τοῦ κινηματογράφου, ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἐκυκλοφόρησεν εὐρύτερα. Αὐτὸ τὸ ἔργο ἔδινε σ' ὅλο τὸ ἀνατριχιαστικὸ βάθος του τὴν πτῶσι τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ ἀνέβαζε τὸ δρᾶμα του στὴν κορυφὴ τῆς δραματικῆς κλίμακος.

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

(Δημοσίευμα ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 27-8-59)

Ὑπὸ Δρος κ. **Α. ΑΛΟΝΖΟ**

Ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ποσοστὸν 3—6 % τῶν ἀνθρώπων ποὺ πίνουν καθίστανται μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, καθ' ἕξιν ἀλκοολικοί, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας ἢ φύλου. Πρόσφατος μελέτη ἀπέδειξεν ὅτι 80 % τῶν ἀλκοολικῶν εἶναι ἡλικίας μικροτέρας τῶν 50 ἐτῶν καὶ 25 % κάτω τῶν 35 ἐτῶν. Ἀλλ' ἀλκοολικοὶ ὑπάρχουν καὶ μεταξὺ τῶν νέων, εἰς τὴν Γαλλίαν δὲ ὁ ἀλκοολισμὸς τῶν νέων εἶναι τὸ σοβαρώτερον πρόβλημα. Ἡ διαπίστωσις ὅτι εἶναι κάποιος ἀλκοολικός, εἶναι δυσχερής, διότι μπορεῖ νὰ κρύπτεται, εἰς αὐτὸ δὲ τὸν βοηθοῦν καὶ οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς του ἐνῷ θὰ ἦτο προτιμότερον ν' ἀντιδράσουν. Ἡ πρόληψις εἶναι πάντοτε πλέον ἀποτελεσματικὴ ἀπὸ τὴν καταστολὴν τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

Πολλοὶ πίνουν οἰνοπνευματώδη ποτὰ ὡς ἀπὸ κοινωνικὴν ἀνάγκην. Ἡ φάσις αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν περίοδον τῆς μυήσεως εἰς τὸν ἀλκοολισμόν, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ κανεὶς ἀμέσως ἀλκοολικός. Βεβαίως οἱ περισσότεροι παραμένουν εἰς τὸ στάδιον αὐτό, ἐνῷ οἱ ἔχοντες προδιάθεσιν ἀλκοολικοὶ φροντίζουν νὰ πίνουν περισσότερον καὶ νὰ εὑρίσκωνται συχνότερον εἰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις, ποὺ νὰ δικαιολογοῦν τὴν κοινωνικὴν αὐτὴν ἀνάγκην. Ἡ ἀνακάλυψις ἑνὸς ἀλκοολικοῦ εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ εἶναι δυσχερεστάτη.

Ἐν τούτοις, ὁ ἐπίδοξος ἀλκοολικὸς ἀνακαλύπτει ὅτι τὸ ποτὸν τὸν κάνει νὰ λησμονῇ τὰ βάσανα καὶ τὴν ἀγωνίαν τῆς ζωῆς, καὶ τὸ ἀναζητεῖ. Αὐτὸ εἶναι τὸ προειδοποιητικὸν σύνθημα. Διότι τὸ ποσὸν ἔχει γίνει δι' αὐτὸν φάρμακον καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἔχῃ κάτι ποὺ νὰ τὸν ἀπασχολῇ, δημιουργεῖ μὲ τὴν φαντασίαν του διὰ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀνακουφίσεως—τῆς λήθης. Τὸ ἑπόμενον στάδιον εἶναι ὅταν ὁ ὀργανισμὸς ἀρχίζῃ νὰ ἀναπτύσσῃ ἕνα ἐθισμόν, ὁπότε, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς τὴν ψευδαίσθησιν τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς ψυχικῆς εὐφορίας, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πίνῃ περισσότερον καὶ συχνότερον. Εὑρίσκεται πλέον εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν καμπήν, ὄχι μόνον διὰ τὸ ἐὰν θὰ γίνῃ ἀλκοολικός, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πόσον θὰ ζήσῃ, διότι δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερος ἐχθρὸς διὰ τὴν μακροζωΐαν ἀπὸ τὸ ἀλκοόλ.

Κατὰ τὸ τέταρτον στάδιον τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ὁ ἀλκοολικὸς διαπιστώνει ὅτι ἔχει ἐξαντλήσει καὶ τὰ τελευταῖα ἴχνη τῆς θελήσεώς του. Δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸν πειρασμὸν τοῦ ἀλκοόλ, ἔχει ἀνάγκην καθημερινῆς καὶ μεγαλυτέρας δόσεως καὶ παύει νὰ κρύβεται. Δὲν τὸν ἐνδιαφέρει παρὰ μόνον ἡ ἱκανοποίησις τοῦ πάθους του. Εἶναι ἡ κατάλληλος στιγμὴ διὰ τὴν ἐπέμβασιν τῶν συγγενῶν του. Τὸ κατρακύλισμα πρὸς τὸ ἑπόμενον στάδιον εἶναι εὔκολον. Ὁ ἀλκοολικὸς ἀντιλαμβάνεται ὅτι «δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ μὲ τὸ ἀλκοόλ, ἀλλ' οὔτε χωρὶς αὐτό». Ἔχει ἐγκαταλειφθῇ ἀπὸ τοὺς φίλους του, εἶναι μόνος, ἀπογοητευμένος καὶ ἀποθαρρημένος. Ἡ ἀδυναμία του αὐτὴ τὸν στενοχωρεῖ καὶ προσπαθεῖ, ἐνίοτε, νὰ ἀντιδράσῃ, ἀλλὰ σπανίως τὸ κατορθώνει μόνος του. Τώρα πίνει, πλέον, συνεχῶς καὶ ἀρχίζουν αἱ πρῶται σοβαραὶ συνέπειαι τοῦ πάθους του. Εὑρίσκεται εἰς τὸ προτελευταῖον σκαλοπάτι ἀπὸ τὴν ἐσχάτην κατάπτωσιν. Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, δὲν ἔχει παρὰ δύο μόνον λύσεις : ἢ νὰ συνεχίσῃ νὰ πίνῃ μέχρι νὰ πεθάνῃ ἢ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐντατικὴν καὶ μακροχρόνιον θεραπείαν διὰ νὰ ἀποτοξινωθῇ. Τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι ἀλκοολικοὶ πρέπει νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἔσχατον αὐτὸ στάδιον τῆς καταπτώσεως, πρὶν ἐπιχειρήσουν τὴν ἀποτοξίνωσιν καὶ τὴν θεραπείαν των.

Πῦρ... γυνὴ... καὶ θάλασσα!...

§ 16
Ἀνεύρεσις ἀτόμου ἐν ἀφασίᾳ. Παροχὴ πρώτων βοηθειῶν.
Ὥρα 21η

«Ἀναφέρω ὅτι ὑπὸ τοῦ ἀστυφύλακος ΑΛ' 41 ΑΝΟΙΧΤΟΜΑΤΗ ΚΑΕΟΜΒΡΟΤΟΥ, τὴν 20ην ὥραν τῆς σήμερον, 21-7-57, ἀνευρέθη ἐν ἀφασίᾳ ἔξωθι τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοπάνου ἀριθ. 38, μοναχικοῦ οἰκίσκου του, ὁ ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Καλλιόπης, ἐτῶν 29, ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος, καταγόμενος ἐκ Τρικόρφου Δωρίδος, κάτοικος ὁδοῦ Κοπάνου 38, ἡμετέρας περιφερείας. Οὗτος ἔφερε πολλαπλᾶς ἀμυχὰς εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας. Εἰδοποιήθη πάραυτα ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν, ἀσθενοφόρον ὄχημα τοῦ ὁποίου παρέλαβε τοῦτον περὶ ὥραν 20,30' καὶ τὸν μετέφερεν εἰς κλινικὴν «Κυανοῦς Σταυρός». Αἴτια καὶ δρᾶσται δὲν ἐγνώσθησαν μέχρι στιγμῆς. Ἐπελήφθην προανακρίσεως καὶ συμπληρωματικῶς θέλω ἀναφέρει διὰ τοῦ παρόντος βιβλίου».

Εὔρ. *Χαρ. Σταμάτης Δόκ. Ὑπαστυνόμος*

***

Πυκνὸ τὸ μυστήριο. Χάος ἀνείπωτο. Πῶς; Πόθεν; Διὰ τίνα λόγον; Βρὲ τὸν καϋμένο τὸν Μπερμπάντη!... Καὶ χθὲς γιόρταζε!..

Τὸ σπίτι τοῦ θύματος βρέθηκε ἔρημο. Κανείς, οὔτε μιὰ ψυχή, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὸ παραμικρὸ στοιχεῖο! Γείτονες δὲν ὑπῆρχαν. Μάρτυρες πουθενά. Πειστήρια ἐγκλήματος; Μόνον μία ἀνθοδέσμη κατακερματισμένη! Λοιπόν; Ὁ μόνος ποὺ θὰ διαλευκάνῃ τὸ μυστήριο εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ θῦμα.

Βάζω κάτω τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἀνακριτική. «Κερασυνοβόλος Δρᾶσις» τὸ συμπέρασμα!

Ὥρα 22.10' ἀφίνω τὸ γραφεῖο μου. Ὥρα 22.30' εὑρίσκομαι στὸν «Κυανοῦ Σταυρό». (Ἄργησε τὸ λεωφορεῖο βλέπετε ὡς που νὰ περάσῃ). Ἀνοίγω τὶς πόρτες, ἀνεβαίνω τὰ σκαλιὰ μὲ ὕφος σερλοκχόλμικο, εἰσβάλω στὴ Κλινική. Ἀργὰ εἶναι, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. «Οἱ προανακριτικοὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ ἐνεργοῦν κερασυνοβόλα ἂν θέλουν νὰ ἐπιτύχουν κάτι. Ἄψυχα καὶ ἔμψυχα ἀντικείμενα μιλοῦν τὴ γλῶσσα τῆς ἀληθείας, μόνον στὴν ἀρχή... Τὰ πάντα τότε...».

Ἔτσι μοῦ εἶχαν πῆ στὴ Σχολή. Καὶ γώ, πιστὸς στὴ σερλοκχόλμικη διδαχὴ ποὺ διδάχθηκα ἀπ' τὸ σεβαστό μου Καθηγητὴ τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἀνακριτικῆς, βαδίζω γρήγορα, ὅσο πιὸ γρήγορα γίνεται, γιὰ τὴν ἀνακάλυψη τῶν ἰχνῶν τοῦ δράστου. «Ἀργότερα...» σκέφτομαι, «ἡ δύνη τῶν συμπτώσεων» μπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃ ἄλλον δρόμο καὶ νὰ παραπλανηθῶ... νὰ περιπλακῶ...Τώρα λοιπόν, ὅσο γίνεται πιὸ νωρίς!!...».

—Θέλω τὸν Μπερμπάντη Ἠλία, αὐτὸν ποὺ ἔφερε τὸ αὐτοκίνητο τῶν πρώτων βοηθειῶν πρὸ μιᾶς ὥρας περίπου. Ποὺ τὸν ἔχετε;

—Στὸ θάλαμο ὀκτώ, ἀριστερὰ ὅπως πᾶτε, μοῦ λέει χαμογελῶντας μου γλυκὰ μιὰ νοσοκόμος...

Εἰσβάλω στὸν θάλαμο. Νάτος! Ἐκεῖ στὴ γωνιά. Μά, Παναγία μου! Πῶς τὸν ἔχουν ἔτσι;

Κεφάλι κουκουλωμένο ἀπὸ ἐπιδέσμους καὶ βαμπάκια. Χέρια τυλιγμένα, θαρρεῖς κι' εἶναι μωρὰ μὲ φασκιές!. Ἀπὸ πάνω του, μιὰ σαρανταπεντάρα χοντρογυναίκα μὲ κάτι μπράτσα Θανάση Καμπαφλῆ. Ψηλὴ καὶ φοβερή. Μὲ κυττάζει ἄγρια μόλις μπαίνω καὶ σταυρώνει τὰ χέρια της. Ἐγὼ ὅμως δὲν τὰ λογαριάζω κάτι τέτοια

1. Μὲ τὸν γενικὸ τίτλο: «Ἀ ν ο ί γ ο ν τ α ς τ ὸ β ι β λ ί ο σ υ μ β ά ν τ ω ν» θὰ δίνω στοὺς ἀναγνῶστες μιὰ φορὰ τὸν μῆνα τὰ σοβαρὰ καὶ τὰ εὔθυμα ποὺ περικλείονται στὶς λίγες λακωνικὲς γραμμὲς τῶν διαφόρων γεγονότων. Ἔτσι θὰ ἀνταποκριθῶ στὶς ἀπαιτήσεις πολλῶν ἀναγνωστῶν μας ποὺ μοῦ παραπονοῦνται ἀφ' ὅτου ἐγκατέλειψα τὴ στήλη «Ἀ π' τ ὴ ζ ω ή μ α ς».

καὶ προχωρῶ ἀκάθεκτος πρὸς τὸ μέρος του. «Αὐτὸς εἶναι ὁ δράστης!» σκέφτομαι...

Ἄμ δέ! Ἡ χοντρογυναίκα ἀφίνει τὸ ἀγριοκύταγμα καὶ πιάνει στοργικὰ τοὺς ἐπιδέσμους καὶ τὰ βαμβάκια ποὺ καλύπτουν τὸ κεφάλι τοῦ θύματος. Τοῦ χαμογελᾷ.

—Χρυσό μου, τοῦ λέει. Μὴ βογγᾷς. Ὅλα θὰ πᾶνε καλά, θὰ γίνῃς γρήγορα πολὺ καλά...

Τὸ θῦμα μὲ κυττάζει μὲ βλέμμα ἀνάλατο. Κυττάζει καὶ τὸν—Καμπαφλῆ—συγγνώμην τὴ γυναίκα καὶ τῆς χαμογελᾷ μελιστάλακτα...

—Ναί,... μωρό μου. Δὲν ἔχω τίποτα!... Θὰ γίνω καλά...

Τὰ λόγια του βγαίνουν θαρρεῖς ἀπ' τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Μόλις ποὺ ἀκούγουνται. «Λάθος ἔκανα!...» σκέφτομαι. «Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι αὐτὴ ὁ δράστης...».

Ξαφνικὰ ὁ ἄνθρωπος τοῦ κρεβατιοῦ ἀγριεύει.

—Πήγαινε ἔξω τώρα! λέει ἐπιτακτικὰ στὴ γυναίκα. Ἦρθε ἡ «Ἀρχὴ»!!!

Ἡ γυναίκα ὀπισθοχωρεῖ, κυττάζοντας ἐμένα μὲ τρόμο. Ρίχνει καὶ στὸ θῦμα μιὰ ματιὰ γεμάτη στοργὴ καὶ καλωσύνη καὶ φεύγει. Κλίνει μάλιστα καὶ τὴν πόρτα πίσω της.

Κάθομαι στὸ κρεβάτι καὶ πιάνω στοργικὰ τὸ χέρι τοῦ θύματος. (Ἐλλείψει σάρκας πιάνω ἐπιδέσμους μὲ βαμβάκια δηλαδή). Τὸν κυττάζω ἀναλόγως καὶ τὸν ρωτῶ αἰφνιδιαστικά :

—Τὶ ἔγινε; Τὶ ἔπαθες; Ποιός...

—Μικροπράματα κύριε... Ἀστυνόμε... Τίποτα...

«Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὑπὲρ-ὑπὲρ προαγωγή», λέω ἐνδομύχως. Ἀλήθεια! Ἤθελα νἄξερα γιατὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμφιθέας μὲ ἀποκαλοῦν, «Ἀστυνόμο»! Περίεργοι ἄνθρωποι μὰ τὴν ἀλήθεια!

—Δηλαδή; Πῶς τίποτα; Ἔχεις χτυπήσει πολύ;

—Ὄχι...ψιλοπράματα...

—Καὶ ποιὸς σὲ κτύπησε;

—Τὶ τὰ θὲς τώρα καὶ τὰ ἀνασκαλεύεις κύριε... Ἀστυνόμε μου. Ἄς τα νὰ πᾶν στὸν τρίβολο ὅπως ἦρθαν...

«Δὲν πρέπει νὰ χάνω καιρό, σκέφτομαι. Μπορεῖ τοῦτος νὰ θέλῃ νὰ μὲ καθυστερήσῃ, γιὰ νὰ συγκαλύψῃ τὶς οἶδε ποιὰ συνταρακτικὴ ὑπόθεση... Ἂν ἀργήσω, μπορεῖ νὰ μοῦ ξεφύγουν οἱ πραγματικοὶ δρᾶστες...». Τοῦ λέγω αὐστηρά :

—Κύριε! Ποιὸς σᾶς ἐκακοποίησε;

Ἡ ἀπάντηση ἔρχεται αὐστηρὴ ἐπίσης.

—Κανείς!

Μαλακώνω καὶ κουνῶ κάπως τὴν «Ἔκθεση ἐξετάσεως μάρτυρος» ποὺ κρατῶ, ἔτσι γιὰ νὰ τὴν δῇ...

—Κύριε, ἦρθα γιὰ νὰ σᾶς πάρω κατάθεση. Ἀφίστε λοιπὸν τ' ἀστεῖα καὶ πές τε μου τὶ ἔγινε. Καὶ γρήγορα γιατί.. (!!!!).

—Καλὰ κύριε Ἀστυνόμε. Θὰ σᾶς πῶ τὶ ἔγινε. Ἀλλά... δὲν θέλω νὰ γίνῃ λόγος... Νὰ μείνῃ μεταξύ μας, ἔ;

—Καλά...Θὰ δῶ καὶ ἀναλόγως θὰ πράξω!

Παίρνει ὕφος σοβαρὸ—ἀπ' ὅτι βλέπω σ' ἕνα ἑκατοστὸ προσώπου ἀνάμεσα στοὺς ἐπιδέσμους—καὶ καρφώνει τὸ βλέμμα στὸ ταβάνι. Ὕστερα παίρνει βαθειὰ εἰσπνοὴ καὶ τὸ στόμα του ἀνοίγει. «Ἐπὶ τέλους!» σκέφτομαι «Τώρα θὰ μάθω...».

—Ἔχετε ἀκούσει κύριε Ἀστυνόμε, ὅτι τὰ τρία κακὰ ποὺ φοβήθηκε ὁ ἄνδρας ἀπὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι **«Πῦρ... γυνὴ... καὶ θάλασσα»**;;;

—Ναί. Καί λοιπόν;

—Ἐ! Ἐγὼ κάηκα!...

—Πῶς!!! Ἀπὸ τί; Ἀπὸ γκαζιέρα μήπως;

Χαμογελᾷ πικραμένος γιὰ τὴ στενοκεφαλιά μου.

—Ὄχι ἀγαπητέ μου... Τὶ λέτε τώρα!.. Κι' ἀπὸ τὰ τρία κάηκα!...

Προαισθάνομαι ἱλαροτραγωδία καὶ τὸν πλησιάζω πιὸ κοντά. Ἑτοιμάζομαι ν' ἀπολαύσω...πανηγύρι.

—Τὶ λέτε κύριε!.. Κι' ἀπὸ τὰ τρία!.. Πῶς ἔγινε τὸ δυστύχημα;

—Πῶς νὰ γίνῃ κυρ-'Αστυνόμε μου... Νά, ὅπως γίνονται πολλὰ ἀπίθανα πράγματα σὲ τοῦτον τὸ μάταιο κόσμο...

Κάνει ν' ἀνασηκωθῇ. 'Αφίνει ἕνα σπαρακτικὸ «Ἴ Ω χ!..» καὶ ξαναπέφτει φαρδὺς πλατύς.

—Ἴ Ω χ! Ἴ Ω χ! Ἴ Ω χ!

—Προχώρα!

—Ἴ Ω χ! Ἴ Α χ! Ἴ Α χ!

—Κι' ὕστερα;

(Σωπαίνει τὰ βογγητά).

—Βγαίνω ἀπ' τὴν Ἑταιρία ὥρα ἔντεκα κυρ-'Αστυνόμε μου, γιὰ νὰ πάω ἀλλοῦ, νὰ πάρω κι' ἄλλες παραγγελίες... Κατάλαβες; Προχωρῶ λίγο καὶ... νὰ τὸ π ῦ ρ, νὰ μοῦ ψήνῃ τὸ κεφάλι, νὰ μὲ ξηροτηγανίζῃ, νὰ μὲ κάνῃ νὰ γίνομαι μουσκίδι στὸν ἱδρώτα... Προχωρῶ λίγο καὶ νοιώθω ζάλη, κάτι σὰν ἡλίαση... Κάθομαι τότε κάτω ἀπ' τὴν Εὐκάλυπτο, ἐκεῖ στοὺς 'Αγίους Θεοδώρους τῆς Πλατείας Κλαυθμῶνος—Ἴ Ω χ! Ἴ Ω χ! Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ κλαίω κυρ-'Αστυνόμε μου ἀλλὰ πονάω πολύ... Ἴ Ω χ!!!—καὶ παραγγέλνω ποὺ λὲς μιὰ γκαζόζα γιὰ νὰ δροσιστῶ... Ἴ Α χ!... Τὶ συβλιὲς εἶν' αὐτὲς Θεέ μου!!!

—Λοιπόν;

—Πίνω τὴ γκαζόζα μου κυρ-'Αστυνόμε μου κι' ἑτοιμάζομαι νὰ σηκωθῶ γιὰ νὰ πάω νὰ πάρω παραγγελίες. Γυναίκα ἔχω κυρ-'Αστυνόμε μου, πεθερὰ ἔχω, πρέπει νὰ τὶς ζήσω!.. Ἔτσι δὲν εἶναι;

—Ἔτσι καὶ παραέτσι. Πρέπει!!! Λοιπόν;

—Κάνω νὰ σηκωθῶ, ὅταν φρενάρῃ δίπλα μου μιὰ «Μπουΐκ» δέκα μέτρα! 'Ανοίγει ἡ πόρτα καὶ βγαίνει τὶ νομίζεις; Βγαίνει τὸ δεύτερο συνθετικὸ τῆς παροιμίας ποὺ σοῦ εἶπα: 'Η γ υ ν ή!! Καὶ τὶ «γυνὴ» κυρ-'Αστυνόμε μου!

Ἴιιιι!!! Ἕνας κόματος! Ἕνας πασᾶς!...

Αἰσθάνομαι πανικό.

—Σούτ! Σςςςτ!!! τοῦ κάνω. Μᾶς ἀκοῦνε κι' ἄλλοι καὶ δὲν πρέπει νὰ γράψω τέτοια πράγματα!...

—Ποῦ θὰ τὰ γράψῃς; μὲ ρωτᾷ πανικόβλητος.

—Πουθενά... Θέλω νὰ πῶ... ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκφράζεσαι ἔτσι ἐδῶ μέσα... Γι' αὐτὸν ὅμως πέρα βρέχει.

—Ἕνας κόμματος ποὺ λὲς κυρ-'Αστυνόμε μου!.. Ἕνας Γενίτσαρος... ἕνας Πασᾶς!... Μοῦφυγε τὸ καφάσι!...

—Καλά-καλά. Κατάλαβα! Λοιπόν;

—Σηκώνομαι καὶ τῆς κάνω ὑπόκλιση μέχρι τοῦ ἐδάφους. Τῆς χαμογελάω... Μοῦ ρίχνει μιὰ ματιὰ καὶ τινάζει ναζιάρικα τὸ μαλλάκι της. Χτυπάει δυνατὰ τὰ τακουνάκια της στὴν ἄσφαλατο κι' ἀνεβαίνει στὴ πολυκατοικία, ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὰ δικηγορικὰ γραφεῖα... Ξέρεις;

—Ξέρω. Λοιπόν;

—Τὸ στήνω ἐκεῖ ἐγώ. Στὸν τρίβολο οἱ παραγγελίες καὶ τὰ σοῦπα μοῦπες. Τὸ στήνω καὶ περιμένω μισὴ ὥρα, μιὰ ὥρα... Νάτην ποὺ λὲς ὕστερα! Κατεβαίνει καὶ πάει στὴ «Μπουΐκ»!!! Τῆς κάνω ἄλλη μιὰ ὑπόκλιση μέχρι τῆς ἀσφάλτου, τῆς χαμογελάω καὶ τότε—Ἴ Ω χ! Ἴ Ω χ! Ἴ Ω χ! πάλι ἄρχισαν οἱ συβλιὲς—τότε λοιπὸν ἐκείνη τὶ κάνει;; 'Ανοίγει τὴ πόρτα καὶ μοῦ κάνει νόημα μὲ τὸ χεράκι της νὰ πάω κοντά της!!! Τρίβω τὰ μάτια μου! 'Εμένα κάνει νόημα; 'Εμένα;!! Κυττάζω γύρω μου, ὅλοι οἱ ἄλλοι πίνουν τὶς γκαζόζες τους καὶ σκουπίζονται μὲ τὰ μαντήλια... 'Εμένα λοιπὸν καλοῦσε!!! Τρέχω καὶ μπαίνω μέσα στὴ «Μπουΐκ» ποὺ λές!..

Στρογγυλοκάθομαι, στρογγυλοκάθεται καὶ κείνη στὸ βολὰν δίπλα μου καὶ βάζει ἐμπρός, ἐνῶ μὲ ρωτάει μὲ μοιραῖο χαμόγελο:

—Γουστάρεις θάλασσα ρέ;

—Ψυχή μου, λέω! Ντερβίση μου! Ἂν γουστάρω θάλασσα μὲ ρωτᾶς; Ὅπου θὲς πηγαίνω ἐγὼ μπαρμπουνάρα μου!!! Καὶ στὴ θάλασσα, καὶ στὰ ὄρη, καὶ στὰ βουνά... Ὅπου θὲς κούκλα μου!!!

Βάζει μπροστὰ πού λές. Φτάνει στὴ Συγγροῦ καὶ ἀνοίγει μιὰ ταχύτητα!.. μιὰ ταχύτητα!.. Φαντάσου με γιὰ μιὰ στιγμὴ κυρ-Ἀστυνόμε μου! Ἀνοιχτὴ ἡ «Μπουΐκ», ἕνας θεοκόμματος στὸ βολὰν καὶ γὼ δίπλα της... Τὶ εὐτυχία Θεέ μου! Τὶ εὐτυχία ἦταν ἐκείνη! —Ὤωωχ!! Ὤχ! Ὤχ! Ὤχ! Νά, πάλι οἱ πόνοι.

Φτάνουμε στὸ Ἔδεμ, περνοῦμε τὸ Καλαμάκι, Γλυφάδα, καὶ κείνη ποῦ νὰ σταματήσῃ!.. Τρέχει σὰν παλαβή! Φτάνουμε στὴ Βουλιαγμένη καὶ στρίβει δεξιά, πρὸς τὸ Λαιμό... Φρενάρει κι' ἀρχίζει νὰ γδύνεται... Παναγιά μου! Νὰ γδύνεται σᾶς λέω κυρ-Ἀστυνόμε!..

Αἰσθάνομαι σὲ δύσκολη θέση. Τὸ παρατραβᾶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

—Ἔλα, τοῦ λέω: προχώρα γρήγορα τώρα. Ἄσε τὰ πολλὰ λόγια καὶ πές μου τὴν οὐσία...

Καλὰ κυρ-Ἀστυνόμε μου... Γδύνεται λοιπὸν καὶ μοῦ πετᾷ στὰ μοῦτρα ἕνα μαγιὸ ἀνδρικό. Γδύνομαι καὶ γὼ καὶ πᾶμε στὴν ἀκτή, ἐκεῖ στὸ κῦμα τὸ παμφλάζον... Χίλια μελῳδικὰ πτηνὰ συνέθεταν ὕμνους γιὰ μᾶς κυρ-Ἀστυνόμε κείνη τὴ στιγμή...Βουτᾶμε, ξαναβουτᾶμε, πιάνω τὸ χέρι τῆς Ἀσπασίας,—Ἀσπασία τὴ λέγανε, σημείωσέ το κι' αὐτὸ— τὴν ἀγκαλιάζω καὶ ὅλα πᾶνε κατ' εὐχὴν τοῦ μεγάλου Θεοῦ...

«Π ῦ ρ» λοιπὸν κυρ-Ἀστυνόμε μου, «γ υ ν ή»... «καὶ θ ά λ α σ σ α»!!! Νά! Τρία καλὰ γιὰ τὰ ὁποῖα ἐμεῖς οἱ ἄνδρες πρέπει νὰ εἴμαστε εὐτυχεῖς ὅταν ὑπάρχουν ὅλα μαζί...

—Δηλαδή, δὲν εἶναι κακὰ αὐτὰ τὰ τρία, ὅπως εἶπες προηγουμένως!!! Ἔτσι δὲν εἶναι;...

—Χμμμ!!. Κάτσε νὰ δῆς ἐσύ! Τσιλιμπουρδίσαμε λοιπὸν στὴ θάλασσα καὶ στὴν ἄμμο, παίξαμε, καὶ ὕστερα πήγαμε σὲ κεῖνο τὸ κέντρο ἐκεῖ δεξιά, νὰ φᾶμε. Μεσημέρι ἦτανε κυρ-Ἀστυνόμε μου!! Νὰ μὴ φᾶμε; Ὤχ! Ὤχ!...

Τρῶμε λοιπόν. Συζητᾶμε καὶ κλείνουμε ραντεβοῦ γιὰ αὔριο τὸ ἀπόγευμα στὸ σπίτι της, γιατὶ σήμερα τὸ ἀπόγευμα δὲν εὐκαιροῦσε, λέει. Σηκωνόμαστε πανευτυχεῖς καὶ πᾶμε γιὰ τὴ «Μπουΐκ», νὰ γυρίσουμε στὴν Ἀθήνα...

Ὅμως, καμμία εὐτυχία κυρ-Ἀστυνόμε μου δὲν διαρκεῖ πολύ... Καμμία! Κάνουμε δυὸ βήματα ποὺ λές ἀγκαζέ, καὶ νὰ πιὸ κάτω τὸ Κατινάκι...

—Τὶ εἶναι τὸ Κατινάκι;

—Μωρό... Ἡ μικρὴ ποὺ ἔχω στὸ σπίτι γιὰ νὰ βοηθάῃ τὴν Ἑλενάρα. Ἡ ὑπηρέτρια!.. «Κάηκα Παναγία μου» σκέφτομαι τότε. «Ἀφοῦ εἶναι δῶ τὸ Κατινάκι, ὁπωσδήποτε θὰ εἶναι καὶ ἡ Ἑλενάρα...».

Καὶ δὲν γελάστηκα. Πίσω ἀπ' τὸ Κατινάκι ἐρχόταν κι' ἡ Ἑλενάρα!!! Τοὺς βλέπω καὶ κάνω νὰ κρυφτῶ, ἀλλὰ πίποτα. Ἀκούω τὴ φωνὴ τῆς Ἑλενάρας νὰ μοῦ φωνάζει:

—Ἠλίαααα!!! Ἠλία!!. Στάσου μιὰ στιγμή!..

Ποῦ νὰ σταθῶ ὅμως ἐγώ. Ἔκανα πῶς δὲν ἄκουσα καὶ τρέχω μὲ τὴν Ἀσπασία στὴ «Μπουΐκ». Τῆς λέω νὰ βάλῃ γρήγορα τὴ μηχανὴ μπροστὰ καὶ γινόμαστε καπνός!! Κυττάζω ἀπ' τὸ πίσω τζάμι καὶ βλέπω τὴν Ἑλενάρα νὰ μοῦ κουνάῃ ἀπειλητικὰ τὰ χέρια καὶ νὰ φωνάζῃ...

Τὴν πάτησα τὴ πεπονόφλουδα κυρ-Ἀστυνόμε. Φτάνουμε στὴν Ἀθήνα, μ' ἀφήνει ἡ Ἀσπασία καὶ μοῦ ἐπαναλαμβάνει ὅτι αὔριο θὰ μὲ περιμένῃ στὶς ἑφτὰ στὸ δωμάτιό της, κάπου στὴ Κηφισιά. Τὴ διεύθυνθη δὲν σοῦ τὴ λέω. Μένω μονάχος...

Ἡ ὥρα εἶναι τέσσερις σχεδόν. Ποῦ νὰ πάω τώρα;; Στὸ σπίτι; Στὴν Ἑλενάρα; «Θὰ μὲ ρέψῃ στὸ ξύλο» σκέφτομαι. «Τὴν ξέρω πολὺ καλὰ ἐγώ...». Πάω λοιπὸν καὶ παίρνω παραγγελίες πολλές, μαζεύω παραδάκι ἀπὸ κάτι βερεσέδια, ἀγοράζω κι' ἕνα μπουκέτο λουλούδια καί, κατὰ τὶς ἑπτάμισι, ἀριβάρω στὸ σπίτι μου. Ἀνοίγω τὴν πόρτα, βάζω τὰ λουλούδια στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἑλενάρας καὶ τῆς δείχνω τὰ λεπτὰ ποὺ μάζεψα ἀπ' τὶς παραγγελίες. Ἕνα μάτσο λεπτά!!! Ἐκείνη μ' ἀφίνει νὰ μπῶ μέσα καὶ τότε... Ὤχ! Ὤχ! Ὤχ...

—Κατάλαβα, κατάλαβα, τοῦ λέω. Ἡσύχασε τώρα καὶ μὴ φωνάζῃς ἔτσι...

—Μά, πονάω κυρ-Ἀστυνόμε μου! Πονάω πολύ! Ὤχ! Ὤχ!

—Τὸ ξέρω ὅτι πονᾶς. Δὲν μοῦ λές : Σ' ἔκανε τ' ἀλατιοῦ καὶ σὲ παράτησε ὕστερα;

—Ποῦ νὰ ξέρω κυρ-Ἀστυνόμε μου! Ἐγώ, ὕστερα ἀπὸ τὰ λουλούδια καὶ τὸ μάτσο μὲ τὰ λεπτά, δὲν θυμᾶμαι τίποτα... Ἐδῶ ξύπνησα!!!

—Μὲ τὶ σὲ χτύπησε;

—Μὲ τὰ χέρια της!

—Μόνο;

—Ναί! Λίγο τὄχεις; Εἶδες τὰ μπράτσα της μήπως;

—Τὰ εἶδα. Δὲν μοῦ λὲς τώρα...

Ἀκούω θόρυβο πίσω μου. Γυρίζω καὶ βλέπω τὴν Ἑλενάρα μὲ τὸ γιατρὸ τῆς Ὑπηρεσίας. Ὁ γιατρὸς ἔρχεται στὸν ἀσθενῆ καὶ κάτι τὸν ρωτάει.

—Εἶναι σοβαρὰ χτυπημένος γιατρέ μου; ρωτάω τὸ γιατρό.

—Τὶ λέτε Κύριε! Δὲν ἔχει τίποτα...Ἐξωτερικοὶ μώλωπες καὶ οἰδήματα... μικροαμυχές. Σὲ δυὸ-τρεῖς μέρες θὰ εἶναι περδίκι.

—Γιὰ νὰ ξανασυνεχίσῃ τὶς βρωμιές του ὁ Καζανόβας; ὀρύεται δίπλα μου ἡ Ἑλενάρα.

—Πᾶψτε κυρία μου! τὴν ἀποπαίρνω. Ἐλᾶτε ἐδῶ : Γιατὶ ἐγκαταλείψατε τὸ σύζυγό σας σ' αὐτὴ τὴ κατάσταση καὶ φύγατε; Γιατί...

—...Πῆγα νὰ φωνάξω τὴ μαμά μου κύριε Ἀστυνόμου ὅταν τὸν εἶδα ἀναίσθητον. Ἦταν ἐκεῖ πιὸ πάνω, σὲ κάποιο σπίτι... μοῦ λέει μὲ παρθενικὴ συστολή...

Καταλαβαίνω τὸ ψέμα αὐτῆς τῆς γυναίκας. Κάνω ὅμως πὼς δὲν καταλαβαίνω καὶ ρωτῶ καὶ τοὺς δυό :

—Καὶ τώρα τὶ θέλετε νὰ γίνῃ;

—Τίποτα κυρ-Ἀστυνόμε μου, λέει τὸ θύμα. Θέλουμε νὰ μὴ γίνῃ λόγος... Ὅ,τι ἔγινε ἔγινε...

—Ναί, κυρ-Ἀστυνόμε, λέει κι' ἡ Ἑλενάρα. Ὅτι ἔγινε, ἔγινε. Τώρα ὅλα τελείωσαν... (Κλαίει). Ἔτσι Λιᾶκο μου; Τελείωσαν ὅλα;

—Ναί... Ἐλενίτσα μου... Τελείωσαν ὅλα... Ὤχ! Ὤχ!.. Ἐγὼ ἔφταιξα...

—Καὶ γὼ Λιᾶκο μου ἔφταιξα!.. Καὶ γώ... (Κλαίει δυνατά).

Γράφω γρήγορα τὶς ἐκθέσεις, τοὺς βάζω καὶ ὑπογράφουν καὶ φεύγω γρήγορα. Στὶς 23.40' βρίσκομαι πάλι στὸ Τμῆμα... «Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν...» μοῦ εἶχε πῇ ὁ Διευθυντής μου χθές, βλέποντας τὶς ἐγγραφές μου στὸ «Βιβλίο Συμβάντων». Γιά... νὰ τὸν ἐκδικηθῶ λοιπὸν καὶ γώ, κάθησα κι' ἔγραψα :

§ 25
Συμπληρωματικὴ ἐγγραφή.
Ὥρα 23.50'

«Συμπληρωματικῶς πρὸς τὴν ἐν σελίδι 857 παρ. 16 ἐγγραφήν μου κλπ. ἀναφέρω ὅτι, ὡς προέκυψεν ἐκ τῆς διενεργηθείσης προανακρίσεως, ἡ ἐν ἀφασίᾳ κατάστασις τοῦ δεῖνα κλπ. προῆλθεν συνεπείᾳ κακοποιήσεώς του ὑπὸ τῆς συζύγου του δι' ἀσήμαντον ἀφορμήν. Κατὰ τῆς δράστιδος συζύγου δὲν ἐστηρίξαμεν κατηγορίαν ἐπὶ παραβάσει ἄρθρων 309 καὶ 306 Π.Κ. πρὸς ἀποφυγὴν διαταράξεως τῆς συζυγικῆς ὁρμονίας....».

Εὐρ. *Χαρ. Σταμάτης Δόκ. Ὑπαστυνόμος*

Τίποτα ἄλλο δὲν ἔγραψα!!! Ἀμ' πῶς κύριε Διευθυντά;!!!

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΧΩΡΙΣ ΟΠΛΑ

— Η ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ ΚΑΙ Η ΑΤΑΡΑΞΙΑ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥΝ —

Δημοσίευμα εφημερίδος «Αθηναϊκή»

Πρὸ ἡμερῶν ἕνας κακοποιὸς στὸ Λονδῖνο, εἶχε κυκλωθῆ στὰ ἐρείπια ἑνὸς βομβαρδισμένου σπιτιοῦ, ὅπου εἶχε καταφύγει, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε πυροβολήσει ἐναντίον ἑνὸς ἀστυφύλακος. Ὅταν ὡστόσο εἶδε ὅτι, παρὰ τὴν τρύπα ποὺ μία σφαῖρα του εἶχε ἀνοίξει στὸ κράνος τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τὸ σπασμένο δάχτυλο ποὺ τοῦ εἶχε προκαλέσει μία δεύτερη, ὁ ἀστυφύλαξ ἄοπλος, ἐξακολουθησε νὰ προχωρῆ ἐναντίον του, ὁ κακοποιὸς ἔρριξε χάμω τὸ πιστόλι του καὶ παραδόθηκε. Στὸν δικαστὴ ποὺ τὸν δίκασε ἀργότερα, ὁ κακοποιὸς εἶπε, ὅτι, βλέποντας τὸν ἀστυφύλακα νὰ προχωρῆ ἐναντίον του ἀπτόητος, ἔνοιωσε σὰν νὰ κρατοῦσε στὸ χέρι του ἕνα πιστόλι τοῦ νεροῦ, καὶ πανικόβλητος ἔσπευσε νὰ παραδοθῆ.

Μὲ τὴν ἐξαίρεσι μερικῶν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, οἱ 69.000 ἀστυφύλακες τῆς Ἀγγλίας, ἀντιμετωπίζουν τοὺς κινδύνους τῆς ἐργασίας τους ἄοπλοι. Καὶ εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ αὐτὴ τὴν τακτική. Ὅπως χαρακτηριστικῶς ἐδήλωσαν πολλοὶ ἀπ' αὐτούς, αἰσθάνονται πιὸ ἀσφαλεῖς, κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας τους, ὅταν δὲν εἶναι ὡπλισμένοι.

Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ἀστυνομικῆς ὀργανώσεως, ποὺ καθιερώθηκε πρὶν ἀπὸ 129 χρόνια, γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθῆ τὸ ἐξαιρετικὰ μεγάλο κῦμα ἐγκληματικότητος στὴν Ἀγγλία, ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι ἐπέτυχε πλήρως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φόνων στὴν Ἀγγλία, ποὺ φθάνει τὸ ποσοστὸ τοῦ ἑνὸς φόνου σὲ 100.000 κατοίκους, εἶναι ἀπὸ τοὺς μικροτέρους τοῦ κόσμου. Καὶ εἶναι τόσο σπάνιες οἱ περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες ἕνας ἀστυφύλακαξ βρίσκεται ἀναγκασμένος νὰ ὁπλοφορήσῃ, ὥστε ἂν καὶ μόνο τραβήξει τὸ πιστόλι του ἀπὸ τὴν θήκη, χωρὶς νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ, πρέπει κατόπιν νὰ ὑποβάλῃ στοὺς ἀνωτέρους του εἰδικὴ ἔκθεσι στὴν ὁποίαν θὰ περιγράφῃ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὶς συνθῆκες ποὺ τὸν ἀνάγκασαν νὰ βγάλῃ τὸ ὅπλο του.

Οἱ εἰδικοὶ πιστεύουν, ὅτι ἕνας ἄοπλος ἀστυνομικός, ἀναπτύσσει ἰδιαίτερη νοοτροπία ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔχει ὅπλο. Ἐπὶ παραδείγατι ξέρει πῶς νὰ ἐνεργῆ ταχύτερα ἀπ' ὅσο θὰ ἐνεργοῦσε ἂν εἶχε ὅπλο. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν, μόνον μία ἔκθεσις γιὰ ὁπλοχρησία ὑπεβλήθη στὴν ἀστυνομικὴ ἔκθεσι τοῦ Λονδίνου.

Ἡ σκέψις ὅτι ἡ Ἀστυνομία θὰ τὸν συλλάβῃ χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ ὅπλο, ἀποτελεῖ τρομερὸ πλῆγμα στὸ ἠθικὸ τοῦ κακοποιοῦ. Πρὸ καιροῦ, ἕνας κακοποιὸς ἐσκότωσε ἕνα κοσμηματοπώλη καὶ τὸν βοηθό του. Πρὶν ὅμως προλάβῃ νὰ φύγῃ, ἔφθασε ἕνα ἀστυνομικὸ αὐτοκίνητο. Ὁ κακοποιὸς κατέφυγε στὸ ὑπόγειο, ἀποφασισμένος νὰ ἀμυνθῆ. Ἀλλὰ ὅταν εἶδε τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ κατέβαιναν ἄοπλοι νὰ τὸν συλλάβουν, ἐνῷ ἤξεραν ὅτι πρὶν ἀπὸ λίγο εἶχε σκοτώσει δύο ἀνθρώπους, πανικοβλήθηκε. Καὶ στρέφοντας τὸ πιστόλι στὸ κεφάλι του ηὐτοκτόνησε.

Γιὰ νὰ διατηρηθῆ ἡ παράδοσις αὐτὴ τῆς Ἀστυνομίας, οἱ ὑποψήφιοι ἀστυφύλακες περνοῦν ἀπὸ προσεκτικὴ διαλογὴ καὶ ἐπιμελημένη ἐκπαίδευσι. Στὴν ὁποία καταβάλλεται ἰδιαίτερη προσπάθεια νὰ τονισθῆ ἡ φυσική τους ψυχραιμία καὶ τὸ θάρρος, ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ ἀταραξία. Ἐπὶ 129 χρόνια, οἱ Ἄγγλοι ἀστυφύλακες, ἔχουν ὡς μόνο ὅπλο τους ἕνα «κλὸμπ» ποὺ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς πρέπει νὰ εἶναι κρυμμένο καλά, καὶ νὰ μὴν ἀνασύρεται παρὰ μόνο στὴν ἐσχάτη ἀνάγκη.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Ἀρκαδίας.

Ἀπὸ Μεσογείων 33, στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὸ γνωστὸ νομὸ τῆς Πελοποννήσου. Ἔχει κλῖμα ψυχρὸ καὶ ἠπειρωτικὸ ἐξ αἰτίας τῶν ὀρεινῶν μερῶν τῆς περιοχῆς. Πρωτεύουσά της εἶναι ἡ Τρίπολις.

Οἱ Ἀρκάδες ἦσαν αὐτόχθονες, ἡ δὲ γέννεσίς των ἀνάγεται στὸν Πελασγό. Πλὴν τοῦ γενάρχου των Πελασγοῦ, ὡς πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας θεωρεῖται ὁ Ἄτλας, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε πάνω σ' ἕνα βουνό, κοντὰ στὴ Βυτίνα. Ἡ Ἀρκαδία, ὀφείλει τ' ὄνομά της στὸ γυιό τοῦ Διὸς καὶ τῆς Καλλιψοῦς, τὸν Ἀρκά.

Ἀρκαδίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀδριανουπόλεως 8, στὸ Σταθμὸ Λαρίσης.

Πῆρε τ' ὄνομα πρὸς τιμὴν τοῦ γνωστοῦ μοναστηριοῦ ποὺ βρίσκεται στὴν Κρήτη. (Ἐπαρχία Ρεθύμνου). Σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσι, κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Βυζαντινὸ Αὐτοκράτορα Ἡράκλειο. Ἡ ἐκκλησία του, ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο καὶ τὴν Ἁγία Ἑλένη, εἶναι κτισμένη ἀνάμεσα σὲ κυπαρίσσια καὶ ψηλὰ δένδρα.

Τὸ Ἀρκάδι, ἔμεινε θρυλικὸ στὴν Ἱστορία ἀπὸ τὸ 1866, τὸν καιρὸ τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὅταν ὁ Μουσταφᾶ Πασᾶς Κιριτλὴς πολιόρκησε τὸ μοναστήρι μὲ 28.000 στρατιῶτες καὶ 6 πυροβόλα, στ' Ἀρκάδι μέσα εἶχαν κλεισθῆ 300 πολεμιστὲς καὶ 643 γυναικόπαιδα καὶ γέροι. Βλέποντας οἱ Ἕλληνες, ὅτι δὲν μποροῦσαν ν' ἀντισταθοῦν μέχρι τὸ τέλος, κτύπησαν τὶς καμπάνες. Ὁ ἡγούμενος Γαβριὴλ ἄρχισε νὰ τοὺς μεταλαμβάνῃ. Παράλληλα, παρήγγειλε στοὺς Τούρκους πὼς ὅλοι τους θὰ πολεμοῦσαν μέχρις ἑνὸς γιὰ τὴν ἕνωσι τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἑλλάδα. Στὶς 8 Νοεμβρίου, σὰν ἄλλοι Μεσολογγῖτες, ἀποφασίζουν νὰ κάνουν ἔξοδο. Ὁ Κώστας Γιαμπουδάκης πυροβολεῖ τὴν μπαρουταποθήκη, ὕστερα ἀπὸ σύνθημα τοῦ Γαβριήλ. Τὸ μπαροῦτι ἄναψε κι' ἔρριξε μιὰ πλευρὰ τοῦ μοναστηριοῦ ποὺ ἔπεσε πάνω στοὺς Τούρκους. Χύμηξε τότε τὸ Τουρκικὸ λεφούσι κι' ἔσφαξε γέρους καὶ νέους, γυναῖκες καὶ παιδιά. Σκοτώθηκαν 766 Ἕλληνες κι' ἄλλοι 97 αἰχμαλωτίσθηκαν.

Κάθε χρόνο στὶς 8 Νοεμβρίου, φέρνομε στὴ μνήμη μας μὲ ὑπερηφάνεια Ἐθνικὴ τὸ «ὁλοκαύτωμα τοῦ Ἀρκαδίου». Τὸ μοναστήρι, κάθε τέτοια μέρα, τελεῖ μνημόσυνο στοὺς ἥρωες ποὺ πολέμησαν, χύνοντας τὸ αἷμά τους γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Κρήτης.

Ἀρκάδος.

Ἀδιέξοδο τῆς ὁδοῦ Β. Βουλγαροκτόνου 19, στὴ Νεάπολι.

Ὁ Ἀρκὰς Ζαχαρίας, Ἕλλην ναυτικὸς ἀπὸ τὸ Λιτοχώρι (1793–1866) ἦτο ἀξιωματικὸς στὸ Ρωσικὸ πολεμικὸ ναυτικό. Ἔγραψε στὴ Ρωσικὴ γλῶσσα σπουδαῖες πραγματεῖες ἀναφερόμενες στὴν ἱστορία καὶ ἀρχαιολογία τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

Ἀρκάδων.

Ἀπὸ Καλλισθένους 52, στὰ Ἄνω Πετράλωνα.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στοὺς κατοίκους τῆς Ἀρκαδίας καθὼς καὶ στοὺς ἐξ αὐτῆς καταγομένους.

Ἀρκεσιλάου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πυθέου 38, στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Βουλιαγμένης.

Ἀρκεσίλαος ὁ Πιταναῖος, φιλόσοφος καὶ ἱδρυτὴς τῆς Μέσης Ἀκαδημίας, γεννήθηκε τὸ 316 π.Χ. Ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Θεοφράστου στὴν Ἀθήνα κι' ἀργότερα πῆγε στὴν Ἀκαδημία τοῦ Κράντορα. Ἦτο ὀπαδὸς τῶν ἰδεῶν τοῦ Πλάτωνος.

Ἀρκολέων.

Ἀπὸ Δ. Τερτίπη 60, στὶς «Τρεῖς Γέφυρες».

Οἱ Ἀρκολέοι, μέλη ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τοῦ Βυζαντίου, κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ἐγκατεστάθησαν στὴν Κρήτη, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάκτησί της ὑπὸ τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ. Πῆραν μέρος στοὺς κατὰ τῶν Βενετῶν πολέμους.

Ἀρκτίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους 3, στὸ Παγκράτι.

Ὁ Ἀρκτῖνος, ποιητὴς ἀπὸ τὴν Μίλητο, ἔζησε μᾶλλον κατὰ τὸ 800 π. Χ. Ἔγραψε τὸ «κυκλικὸν» ἔπος «Αἰθιοπὶς» ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη. Ὠνόμασε τὸ ἔργο του «Αἰθιοπίς», ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Αἰθιόπων Μέμνονα, τοῦ ὁποίου ἀφηγεῖται τοὺς ἄθλους.

Ἁρματωλῶν καὶ Κλεφτῶν.

Ἀπὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Βλαχοπούλου, στὸ τέρμα Ἱπποκράτους.

Οἱ Ἁρματωλοὶ ἦσαν Ἕλληνες μισθωτοὶ τῶν Βενετῶν. Ὠνομάσθηκαν ἔτσι ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸ Armi (ὅπλα). Σ' αὐτοὺς ἀργότερα συνετάχθησαν τὰ «μπουλούκια τῶν κλεφτῶν» οἱ ὁποῖοι ἀπὸ κλέφτες, ἔγιναν πολεμιστὲς καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐλευθερίας. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, οἱ ἁρματωλοὶ δημιούργησαν «τ' ἁρματωλίκια» ἢ «πρωτάτα».

Τὸ καιρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως, οἱ ἁρματωλοὶ καὶ κλέφτες, ἀπετέλεσαν τὸν πυρῆνα τῶν μαχίμων ἀνδρῶν καὶ συνέβαλον ἀποφασιστικὰ στὴν ἔκβασι τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Ἐλευθερίας.

(Συνεχίζεται)

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ, ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Ἔχοντες ὑπ'ὄψει τὸ ἀπὸ 29 Μαΐου 1959 Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ Νοσοκομειακῆς κλπ. περιθάλψεως τῶν τακτικῶν Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, τὸ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1959 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συστάσεως Κλάδου Ὑγείας παρὰ τῷ Ε.Τ.Υ.Α.Π.» καὶ τοὺς Κανονισμοὺς λειτουργίας παρεμφερῶν Ταμείων Ὑγείας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Α.Τ.Ε. ἀπεφασίσαμεν τὰ κάτωθι :

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας

Ἄρθρον 1.—Μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας δικαιούμενα τῆς παρεχομένης παρ' αὐτοῦ περιθάλψεως εἶναι :

α) Ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικοὶ καὶ Διοικητικοὶ Ὑπάλληλοι Ἀστυνομίας Πόλεων διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας των (ἄρθρον 3 Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας).

2) Προαιρετικῶς δύνανται νὰ μετέχωσιν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦσι καὶ οἱ καταστάντες ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος καὶ ἐντεῦθεν συνταξιοῦχοι ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι Ἀστυν. Πόλεων, ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς καθιστάμενοι τοιοῦτοι, δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας των (2 παρ. τοῦ ἄρθρου 3 Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας).

Μέλη οἰκογενείας ὑπαλλήλων

Ἄρθρον 2.—1) Μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπαλλήλου θεωροῦνται :

α) Ἡ σύζυγος καὶ ἐπὶ θηλέων ὑπαλλήλων ὁ συνεπείᾳ νόσου ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἄπορος σύζυγος, τῆς ἀνικανότητος αὐτοῦ βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς παρ' ἑκάστῃ Ἀστυν. Δ)νσει Ἀστυνομικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. β) Τὰ νόμιμα, νομιμοποίητα ἀναγνωρισθέντα, πρόγονοι ἢ θετὰ τέκνα παντὸς ὑπαλλήλου καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα γυναικὸς ὑπαλλήλου, ἐὰν τὰ μὲν θήλεα εἶναι ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλ' ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος λόγῳ διαρκοῦς σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἀναπηρίας, τῆς ἀνικανότητος βεβαιουμένης διὰ γνωματεύσεως τῆς παρ' ἑκάστῃ Ἀστυν. Δ)νσει Ἀστυν. Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς. Τὰ τέκνα τῆς ὑπαλλήλου δικαιοῦνται τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 περιθάλψεως, ἐφ' ὅσον αἱ πρόσοδοι τοῦ συζύγου αὐτῆς πατρὸς τῶν τέκνων δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 3.000 μηνιαίως. γ) Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ καὶ δ) Αἱ ἄγαμοι ἀδελφαί.

2) Τὰ ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς προηγουμένης παραγράφου πρόσωπα δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος προβλεπομένης περιθάλψεως μέχρι τριῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον καὶ ἐφ' ὅσον :

α) Αἱ ἐκ πάσης πηγῆς εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος πρόσοδοι ἑκάστου τούτων δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς (500) μηνιαίως, καὶ προκειμένου περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) καὶ β) Ταῦτα συνοικοῦσι μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου.

Προκειμένου περὶ γονέων ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 περίθαλψις παρέχεται καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ συγκατοικήσεως μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον οὗτοι διαμένουν εἰς τὸν τόπον τῆς καταγωγῆς του.

3) Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος πλὴν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 1 μελῶν οἰκογενείας του, ἔχῃ ἐνήλικον ἀδελφὸν ἢ ἄγαμον ἀδελφήν, ὧν αἱ μηνιαῖαι πρόσοδοι ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) τὸ Δημόσιον καταβάλλει διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 μελῶν τῆς οἰκογενείας του, τὸ ἥμισυ τῶν ἐν παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. Δ.Υ. δαπανῶν, ἐπὶ πλειόνων δὲ τοῦ ἑνὸς ἐνηλίκων ἀρρένων ἀδελφῶν ἢ ἀγάμων θηλέων, αἱ πρόσοδοι ἑκάστου τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 2.000 μηνιαίως τὸ ἓν τρίτον.

4) Τῆς περιθάλψεως τοῦ παρόντος δὲν δικαιοῦνται τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπαλλήλου τὰ δικαιούμενα τοιαύτης εἰς βάρος τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἢ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ Ταμείου ἢ Ὀργανισμοῦ. Δικαιοῦνται ὅμως συμπληρώσεως τῆς ἀσφαλίσεως εἰς ἣν περίπτωσιν αὕτη ὑπολείπεται τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἀναγνωριζομένης (Ν.Δ. Δημοσίων Ὑπαλλήλων).

Ἄρθρον 3.—Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοὶ καὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ συνταξιοῦχοι, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των, ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κλάδου Ὑγείας πᾶσαν ἐπερχομένην μεταβολὴν εἰς τὴν οἰκογενειακήν των κατάστασιν (Α.Τ.Ε.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Προϋποθέσεις παροχῆς περιθάλψεως

Ἄρθρον 4.—Ἡ περίθαλψις παρέχεται εἰς τὰ ἠσφαλισμένα μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας

α) Εἰς ἠσφαλισμένα μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ 1-1-60.

β) Διὰ τοὺς ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς διοριζομένους εἰς τὸ Σῶμα καὶ τοὺς Συνταξιούχους ἀπὸ 1-1-60, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχωσι συμπληρώσει ἑξάμηνον συμμετοχὴν εἰς κρατήσεις (ἄρθρ. 6 Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας).

γ) Διὰ τὰ μέλη οἰκογενειῶν τῶν συνταξιούχων, ἅτινα δὲν προστατεύονται ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. Δ.Υ. ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας, διαμένουσιν εἰς ἃς πόλεις λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ ὅρου «Πόλις» δυναμένου νὰ περιλάβῃ καὶ τὰ προάστεια ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τὴν Κέρκυραν τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν συνταξιούχων τὰ διαμένοντα ἐν τῇ Νήσῳ Κερκύρᾳ.

Διὰ τὰς Πάτρας, τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν συνταξιούχων τὰ διαμένοντα ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Πατρῶν.

Διὰ δὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν συνταξιούχων τὰ διαμένοντα ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς.

δ) Συνταξιοῦχος διαγραφόμενος κατόπιν αἰτήσεώς του ἐκ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἐφ' ὅσον ἔχει τοὐλάχιστον ἐτησίαν συμμετοχὴν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον δικαιοῦται περιθάλψεως δι' ἑαυτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς διεγράφη.

ε) Ὁμοίως ἀστυνομικὸς ἢ διοικητικὸς ὑπάλληλος Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπολυθεὶς τοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας καὶ μὴ συνταξιοδοτηθεὶς δικαιοῦται περιθάλψεως ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀφ' ἧς διεγράφη δι' ἑαυτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον ἔχει τοὐλάχιστον ἐτησίαν συμμετοχὴν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας.

Τὰ βάσει τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δικαιούμενα περιθάλψεως μέλη οἰκογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἐν περιπτώσει θανάτου ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικοῦ ἢ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου Ἀστυν. Πόλεων δικαιοῦνται περιθάλψεως ἐπίσης ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἐφ' ὅσον ὁ ἀποβιώσας εἶχε τοὐλάχιστον ἐτησίαν συμμετοχὴν εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας.

Ἐὰν τὰ ἀνωτέρω μέλη δικαιωθῶσι συντάξεως δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἀσφάλισιν, ἐὰν δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους καθ' ὃ παρέχεται ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον περίθαλψις, ἤθελον ὑποβάλλει σχετικὴν πρὸς τοῦτο δήλωσιν.

Τῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ἄνω Κλάδῳ Ὑγείας ἐξαιροῦνται οἱ Ἀστυνομικοὶ καὶ Διοικητικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἠσφαλισμένοι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς Ταμεῖον κυρίας ἢ ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας (ἄρθρ. 3 Ν.Δ.Κ.Υ. ἐν συνδυασμῷ πρὸς Ν.Δ.Δ.Υ.).

Ἄρθρον 5.—Οἱ ἠσφαλισμένοι παρὰ τῷ Κλάδῳ Ὑγείας δικαιοῦνται τῶν κάτωθι παροχῶν παρ' αὐτοῦ.

α) Τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ οἱ συνταξιοῦχοι καταβολῆς τοῦ ποσοῦ συμμετοχῆς αὐτῶν, καθ' ἃς περιπτώσεις προβλέπεται τοῦτο διὰ τὴν παρεχομένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου νοσοκομειακὴν καὶ ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὸ (ἄρθρ. 5 Ν.Δ.Κ.Υ.), ἢ καὶ ὁλοκλήρου δαπάνης καθ' ἃς περιπτώσεις τοῦτο δὲν προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Νομ. Δ)τος Δημ. Ὑπαλλήλων (παρ. 2 ἄρθρ. 3 Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας). Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται εὐθέως εἰς τοὺς δικαιούχους ἄνευ ἀναμίξεως τοῦ ἠσφαλισμένου. β) Τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν συνταξιούχων ὡς καὶ τῶν ἀποβιούντων ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων, νοσοκομειακῆς καὶ ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ὡς τὴν παρέχει τὸ Δημόσιον εἰς τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἀναλαμβάνοντος τὸ σύνολον (παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. Κλάδου Ὑγείας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περίθαλψις καὶ τρόπος παροχῆς της

Γενικά

Ἄρθρον 6.—Ἡ παρεχομένη παρὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας περίθαλψις καθορίζεται δυνά-

μει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἑκάστοτε ἀποφάσεων Τριμελοῦς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Βάσιν παροχῆς οἱασδήποτε περιθάλψεως εἰς ἅπαντας τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἀποτελεῖ τὸ βιβλιάριον ἀσθενείας ἑκάστου ἀστυνομικοῦ ἢ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ συνταξιούχου μετὰ τῶν δικαιουμένων ἀσφαλίσεως μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὅπερ καθιεροῦται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρακολουθήσεως τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως ἑκάστου μέλους, τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς καὶ τῆς ἀκολουθητέας θεραπείας.

Ἄνευ τοῦ βιβλιαρίου τούτου οὐδεμία περίθαλψις καὶ οὐδὲν φάρμακον παρέχεται.

Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις καὶ σοβαρὰς καταστάσεις τοῦτο δύναται νὰ προσκομίζεται ἐκ τῶν ὑστέρων.

Τὸ βιβλιάριον δέον νὰ προσκομίζεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν προσφυγῆς εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, εἰς ἰατρόν, ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα ἢ Νοσοκομεῖα συμβεβλημένους ἢ μή, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ συμπληρώνουν τὰς οἰκείας στήλας διαγνώσεως, παραγγελλομένων φαρμάκων, παρακλινικῶν ἐξετάσεων, θεραπειῶν, εἰσαγωγῆς εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Εἰς κεχωρισμένην δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον σελίδα μόνον ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις θὰ καταχωρίζεται εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα δι' ἅπαντας τοὺς ἠσφαλισμένους.

Ἕκαστος ἠσφαλισμένος ὀφείλει ἀπαραιτήτως νὰ ἀπαιτῇ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐνδείξεων τοῦ βιβλιαρίου κατὰ τ' ἀνωτέρω καθιστάμενος ὑπεύθυνος διὰ τυχὸν τοιαύτην παράλειψιν.

Ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ βιλιαρίου εἶναι καὶ τὸ συνταγολόγιον. Τοῦτο εἶναι οἰκογενειακὸν καὶ ἠριθμημένον πρὸς χρῆσιν ἁπάντων τῶν ἠσφαλισμένων μελῶν τῆς οἰκογενείας.

Συνταγαὶ ἐκδίδονται παρὰ τῶν ἰατρῶν εἰς διπλοῦν ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ ἐντύπου τούτου (Α.Τ.Ε.).

Ἰατρικὴ περίθαλψις—Κατ' οἶκον ἐξέτασις

Ἄρθρον 7.—Ἐφ' ὅσον ἡ σοβαρότης καὶ ἡ μορφὴ τῆς ἀσθενείας ἠσφαλισμένου δὲν ἐπιτρέπει τὴν μετακίνησιν, οὗτος δύναται νὰ καλέσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, διὰ μίαν καὶ μόνην ἐπίσκεψιν ἰατρὸν τῆς προτιμήσεώς του, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ τηλεφωνήσῃ σχετικῶς εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὑπογραφὴν ἀποδείξεως διὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν ἐπίσκεψιν τῆς ἀμοιβῆς καταβαλλομένης εἰς τὸν ἰατρὸν βάσει ταύτης ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, συμφώνως πρὸς τὸ Β.Δ. περὶ ἀμοιβῶν ἰατρῶν.

Ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλεται λόγῳ παρατάσεως τῆς νόσου ἡ συνέχισις τῶν ἐπισκέψεων ὁ ἠσφαλισμένος ζητεῖ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀσθένεια παρατείνεται πέραν τῶν τριῶν ἐπισκέψεων δέον καὶ πάλιν νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Κλάδος Ὑγείας διὰ τὴν ἔγκρισιν ἢ μή.

Ὁ Κλάδος Ὑγείας διατηρεῖ πάντοτε τὸ δικαίωμα τῆς δι' ἐλεγκτῶν ἰατρῶν παρακολουθήσεως τοῦ ἀσθενοῦς.

Ἐξωτερικὰ Ἰατρεῖα

Περίθαλψις παρέχεται ὁμοίως καὶ εἰς ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἰατρῶν Εἰδικοτήτων, ἢ εἰς Κρατικὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα καὶ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου Ἀγαθοεργοῦ Πρωτοβουλίας, ἢ εἰς ἐργαστήρια ἰδιωτῶν ἰατρῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ συνταξιούχου μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἢ εἰς τὰ Ἰατρεῖα καὶ Ἐργαστήρια τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου ἄνευ ἐγκρίσεως τινὸς ὑποχρεουμένου ἐκ τοῦ Νόμου εἰς τὴν παροχὴν τῆς τοιαύτης περιθάλψεως.

Προκειμένης δὲ σοβαρωτέρας περιπτώσεως εἰδικότητος ἐκδίδεται παρὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας διατακτικὴ πρὸς τὸν ἰατρὸν ἐκλογῆς τοῦ ἠσφαλισμένου ἀναγράφουσα καὶ τὴν πληρωτέαν ἀμοιβήν. Τὴν διατακτικὴν ὑπογράφει εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν ὁ ἠσφαλισμένος διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς πραγματοποιηθείσης ἐξετάσεως, τῆς ἀμοιβῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἰατρόν.

Ἐὰν ὁ ἐξετάσας τὸν ἠσφαλισμένον ἰατρὸς γνωματεύσῃ ὅτι οὗτος ἔχει ἀνάγκην καὶ ἑτέρων ἐξετάσεων ἢ εἰδικῆς θεραπείας ἐκδίδεται καὶ ἑτέρα διατακτικὴ ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολή, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας. Εἰς σοβαρὰς περιπτώσεις προκαλεῖται γνωμάτευσις Εἰδικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς (Α.Τ.Ε.).

Συμβούλια

Εἰς σοβαρὰς περιπτώσεις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ συμβούλιον ἰατρῶν καὶ ὅταν τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ τὸ ἰσχῦον ἐν ταῖς συμβάσεσι μετὰ τῶν ἰατρικῶν συλλόγων τιμολόγιον, πρωτοβουλίᾳ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἢ καὶ τοῦ ἀσθενοῦς, ἀνεξαρτήτως ἂν οὗτος εἶναι κλινήρης ἢ μή, μετὰ προηγουμένην ὅμως ἀπαραιτήτως ἔγκρισιν τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Παρακλινικαὶ ἐξετάσεις καὶ θεραπεῖαι

Ἄρθρον 8.—Παρακλινικὴ ἐξέτασις. Διὰ τοῦ ὅρου τούτου νοοῦνται γενικῶς ἅπασαι αἱ καθαρῶς ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις διαγνωστικοῦ κατ' ἐξοχὴν περιεχομένου.

Ὡς τοιαῦται ἐξετάσεις σημειοῦνται ἐνδεικτικῶς αἱ ἑξῆς :

1) Ἀκτινολογικαί, 2) Ἠλεκτροκαρδιογράφημα, 3) Ὀρθοδιάγραμμα καρδίας, 4) Μικροβιολογικαί, 5) Ἱστολογικὴ ἐξέτασις, 6) Βιοψία, 7) Βρογχογραφία, 8) Ἠλεκτροεγκεφαλογράφημα, 9) Βασικὸς μεταβολισμός, 10) Κυστεοσκόπησις, 11) Ὀρθοσκόπησις, 12) Ἐξέτασις ἐπιχρισμάτων κόλπου, 13) Ἐξέτασις προγναδιόλης ἐν τοῖς οὔροις, 14) Βιοψία ἐνδομητρίου (γραμμοειδὴς ἀπόξεσις), 15) Ἐξέτασις οἰστρογόνων, 16) Ἀρτηριογραφία κλπ.

Αἱ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις καὶ θεραπεῖαι ὡς ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν ἐνεργοῦνται εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἰατρεῖα τῶν νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων καὶ κλινικῶν ἢ εἰς ἐργαστήρια ἰδιωτῶν ἰατρῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ συνταξιούχου τῇ ἐγκρίσει τοῦ Κλάδου Ὑγείας κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 ὁριζόμενα ἢ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου, ἄνευ ἐγκρίσεως.

Νοσοκομειακὴ περίθαλψις

Ἄρθρον 9.—Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐνδείκνυται νοσοκομειακὴ περίθαλψις ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ὑγείας, ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸ Νοσοκομεῖον, Κλινικὴν ἢ Θεραπευτήριον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς νοσηλείαν. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας γίνεται συνομολόγησις συμβάσεων μετὰ ἰατρῶν εἰδικοτήτων ἢ μή, ἐξωτερικῶν ἰατρείων, ἰδιωτικῶν κλινικῶν, διὰ τὴν ἐν αὐταῖς νοσηλείαν τῶν ἠσφαλισμένων, διὰ τῶν συμβάσεων δὲ τούτων καθορίζονται καὶ οἱ ὅροι νοσηλείας διατροφῆς τῶν νοσηλευομένων, τὰ τιμολόγια κλπ.

Ἡ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἢ Κλινικῇ νοσηλεία τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας αὐτῶν κατὰ θέσιν ὁρίζεται ἡ καθοριζομένη ὡς θέσις νοσηλείας τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἐν συντάξει βαθμοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει κατωτέρα τῆς ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. «περὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων» προβλεπομένης.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος ἐπιθυμεῖ νὰ νοσηλευθῇ εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἐπιβαρύνεται μὲ τὴν διαφορὰν τῶν νοσηλείων ἀκεραίαν.

Ὅπου προβλέπεται κατὰ τὰς κειμένας «περὶ νοσηλείας Δημοσίων Ὑπαλλήλων διατάξεις» ὅτι γνωματεύει ἡ Πρωτοβάθμιος Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Ν. 1811)51 γνωματεύει ἀντ' αὐτῆς διὰ τοῦ ἠσφαλισμένους τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἡ παρ' ἑκάστῃ Ἀστυν. Δ)νσει Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή.

Ὁ Κλάδος Ὑγείας δι' ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ παρακολουθεῖ τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας καὶ τὴν ἐφαρμοζομένην θεραπείαν ἐν συνεργασίᾳ δὲ μετὰ τῶν θεραπόντων ἰατρῶν τοῦ Νοσοκομείου ἢ τῆς Κλινικῆς γνωματεύει καὶ περὶ τοῦ χρόνου παραμονῆς ἐν αὐτῷ.

Ὁ ἠσφαλισμένος πρὸ τῆς ἐξόδου ὑποχρεοῦται νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν καὶ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ Νοσοκομείου ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται ὁ χρόνος νοσηλείας, ἡ παρασχεθεῖσα περίθαλψις, αἱ γενόμεναι παρακλινικαὶ ἐξετάσεις καὶ θεραπεῖαι, τὰ χορηγηθέντα φάρμακα κλπ. διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ὑγείας βάσει τούτων πληρωμὴν τοῦ Νοσοκομείου.

Τὸ Νοσοκομεῖον ἀφ' ἑτέρου ὑποχρεοῦται εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν στηλῶν τῆς οἰκείας σελίδος τοῦ βιβλιαρίου ὑγείας τοῦ ἠσφαλισμένου (Ν.Δ. Δημ. Ὑπαλλήλων καὶ Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας).

Ἐνέσεις

Ἄρθρον 10.—Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνέσεων ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ ἰατρεῖα τοῦ Κλάδου Ὑγείας ὅπου λειτουργοῦν τοιαῦτα, παρ' ἐμμίσθων ἰατρῶν ἢ νοσοκόμων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν ἐπιτρέπουσαν τὴν προσέλευσιν του εἰς αὐτά.

Ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς παραμένει κλινήρης ἡ ἐκτέλεσις πραγματοποιεῖται κατ' οἶκον παρ' ἐμμίσθων εἰδικῶν νοσοκόμων τοῦ Κλάδου Ὑγείας μετὰ εἰδοποίησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν Κλάδον Ὑγείας, ὅστις ἐν προκειμένῳ ἐκδίδει εἰδικὴν ἐντολὴν βάσει τῆς ἐνδείξεως καὶ τῆς προηγηθείσης ἐκτελέσεως ἀναλόγου συνταγῆς τοῦ θεράποντος ἰατροῦ. Ὁ ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται ὅπως βεβαιοῖ ἐνυπογράφως ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἐντολῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐνέσεων. Οὐδεμία δαπάνη ἐκτελέσεως ἐνέσεων παρὰ τρίτου τινὸς ἀναγνωρίζεται ἐφ' ὅσον τῶς προελέχθη ὁ Κλάδος Ὑγείας διαθέτει ἀνάλογον εἰδικὸν προσωπικόν.

Ὀδοντοθεραπεία

Ἄρθρον 11.—Ἡ ὀδοντοθεραπεία παρέχεται ἐλευθέρως εἰς ὀδοντιάτρους τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἠσφαλισμένου (ἄρθρ. 10 παραγρ. 3 Ν.Δ.Δ.Υ.) τῇ ἐγκρίσει τοῦ Κλάδου Ὑγείας καὶ ἐν τοῖς ὀδοντιατρείοις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Νοσοκομείου καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Διὰ τὴν παροχὴν περιθάλψεως ὀδοντοθεραπείας εἰς ὀδοντίατρον τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἠσφαλι-

σμένου χρησιμοποιεῖται ἀπαραιτήτως ἔντυπος αἴτησις συμπληρουμένη ὑπὸ τοῦ μέλους τοῦ θεράποντος ἰατροῦ καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ διὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς αἰτουμένης θεραπείας.

Βάσει τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐκδίδεται ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ μὲ τὸ ποσὸν τῆς συμμετοχῆς τοῦ Κλάδου Ὑγείας εἰς τὴν ὅλην θεραπείαν, πάντως ἀνώτερον τῶν ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. περὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων δικαιολογουμένων.

Αἱ δαπάναι προσθετικῶν ὀδοντιατρικῶν ἐργασιῶν ἀναγνωρίζονται ἐπὶ ὅλων τῶν μελῶν εἰς τὸ ἀκέραιον, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ὀδόντων ἐπεβλήθη πρὸς θεραπείαν σοβαρᾶς νόσου.

Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀναγνωρίζονται τὰ 3/4 τῆς δαπάνης (Ν.Δ.Δ.Υ. καὶ Ν.Δ. Κλάδου Ὑγείας).

Φαρμακευτικὴ περίθαλψις

Ἄρθρον 12.—Εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους χορηγοῦνται ἅπαντα τὰ ἐν Κρατικῇ διατιμήσει ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ὑγειον. Συμβουλίου τοῦ Κράτους Φάρμακα.

Δὲν χορηγοῦνται καλλυντικά, καθαρτικὰ πολυτελείας, τροφαὶ (γάλα ἢ συμπεπυκνωμένον τοιοῦτον) μουρουνέλαιον, εἴδη ἐπιδέσεως κινίνης, ἀσπιρίνης, οἰνόπνευμα, θερμόμετρον, νοσηλευτικὰ εἴδη κλπ.

Τὰ φάρμακα χορηγοῦνται μετὰ προηγουμένην ἀπαραιτήτως θεώρησιν τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κλάδου Ὑγείας, βάσει τῶν εἰς διπλοῦν καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου συνταγολογίου καὶ μόνον ἐκδιδομένων παρὰ τῶν ἰατρῶν συνταγῶν τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Αὗται εἶναι ἐκτελεσταὶ προσκομιζόμεναι εἰς οἱονδήποτε τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἠσφαλισμένου φαρμακεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεώς των. Ὁ φαρμακοποιὸς ὑποχρεοῦται ὅπως συμπληροῖ τὰς οἰκείας στήλας τοῦ Βιβλιαρίου Ὑγείας (Ν.Δ. Δημοσίων Ὑπαλλήλων).

Ἡ παραλαβὴ τῶν φαρμάκων βεβαιοῦται, ἐνυπογράφως ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς συνταγῆς.

Ἡ ἀναγραφομένη ἐπὶ τῆς συνταγῆς συμμετοχή, καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ μέλους εἰς τὸ Φαρμακεῖον.

Ἡ ἰατροσήμανσις τῶν παρὰ τῶν ἐμμίσθων καὶ συμβεβλημένων μετὰ τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἰατρῶν, ἐκδιδομένων συνταγῶν, βαρύνει τὸν Κλάδον Ὑγείας παρὰ τῶν λοιπῶν δὲ ἰατρῶν τοὺς ἰδίους κατὰ τὸν ἰατρικὸν κώδικα.

Διευκρινίζεται ὅτι ἐφ' ὅσον ἐν φάρμακον δύναται νὰ παρασκευασθῇ δὲν θὰ γίνεται χρῆσις ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ.

Ἐπίσης δὲν θὰ γίνεται χρῆσις Εὐρωπαϊκῆς ΣΠΕΣΙΑΛΙΤΕ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Ἑλληνικὴ τοιαύτη θεραπευτικῶς ἰσοδύναμος (Α.Τ.Ε.).

Ἐπείγουσα περίθαλψις

Ἄρθρον 13.—Ἂν εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἀναποτρέπτου ἀνάγκης καὶ εἰς ἡμέρας ἀργίας, ὁ ἠσφαλισμένος ὑποβληθῇ ἄνευ εἰδοποιήσεως τοῦ Κλάδου Ὑγείας εἰς οἱανδήποτε περίθαλψιν (ἐξέτασις παρ' ἰατρῶν πάσης εἰδικότητος, παρακλινικὴ ἐξέτασις, φάρμακα, ἐνέσεις κλπ.) ὑποχρεοῦται ὅπως τὴν ἐπομένην εἰδοποιήσῃ ἀπαραιτήτως τὸν Κλάδον Ὑγείας διὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον.

Τὰ δικαιολογητικὰ τῆς παρασχεθείσης περιθάλψεως εἴτε κατεβλήθησαν εἴτε ὄχι, ὑποβάλλονται ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἠσφαλισμένου.

Εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ διερεύνησιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἐπραγματοποιήθη ἡ δαπάνη καὶ ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν, ἐναπόκειται ἡ ἔγκρισις ταύτης καὶ πάντοτε μέχρι τοῦ ἑκάστοτε καθωρισμένου ποσοῦ κατὰ τὰ ἰσχύοντα τιμολόγια (Α.Τ.Ε.).

Περίθαλψις εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν

Ἄρθρον 14.—Ἡ δαπάνη τῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ νοσηλείας τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων καὶ τῶν Συνταξιούχων δι' ἑαυτοὺς ἀναγνωρίζεται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου: α) εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις πασχόντων ἐκ σοβαρωτάτου νοσήματος, ἡ διάγνωσις ἢ ἡ θεραπεία τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐν Ἑλλάδι ἐλλείψει καταλλήλων ἐπιστημονικῶν μέσων καὶ ἰατρῶν διαθετόντων τὴν ἀπαιτουμένην εἰδίκευσιν καὶ β) προκειμένου περὶ τῶν διαμενόντων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δαπάναι περιλαμβάνουσι α) τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ ἀσθενοῦς εἰς ἀλλοδαπήν, β) τὰ ἔξοδα διαμονῆς εἰς ξενοδοχεῖον, γ) τὰ ἔξοδα νοσηλείας εἰς ξενοδοχεῖον ἢ κλινικὴν καὶ δ) τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἰατρῶν ὡς καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἀναλωθέντων φαρμάκων. Ἐὰν ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιβάλῃ τὴν χρησιμοποίησιν συνοδοῦ ἀναγνωρίζονται καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἔξοδα διαμονῆς εἰς ξενοδοχεῖον τοῦ συνοδοῦ.

Αἱ, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4 τοῦ Νομ. Δ/τος Δημ. Ὑπαλλήλων, ὑποχρεώσεις συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων, εἰς τὰς δαπάνας, ὡς καὶ ἡ τυχὸν διαφορὰ θέσεως συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμόν, βαρύνουσι τὸν Κλάδον Ὑγείας.

Παρεχόμενα είδη

Άρθρον 15.—Εις τους ησφαλισμένους χορηγούνται :

α) Ακουστικά βαρυκοΐας, μέ συμμετοχήν του ησφαλισμένου 50 %, β) Ανταλλακτικά μηχανημάτων βαρυκοΐας, μέ συμμετοχήν 30 % καί χρονικόν όριον άντικαταστάσεως 2 έτών καί γ) Μπαταρίας άκουστικών βαρυκοΐας μέ συμμετοχήν 50 %. Ορθοπεδικά χορηγούνται μέ συμμετοχήν 20 %.

Απαλλάσσονται συμμετοχής τών ησφαλισμένων αί πάσης φάσεως μετεγχειριτικαί ζώναι.

Άπαντα τά ώς άνωτέρω είδη χορηγούνται καί έφ' όσον ένδείκνυται τούτο κατόπιν γνωματεύσεως ιατρού τής έκλογής του ησφαλισμένου μετ' έγκρισιν του Κλάδου Υγείας. Βάσει τής γνωματεύσεως έκδίδεται έγγυητική έπιστολή, πρός τό κατάστημα τής έκλογής του ησφαλισμένου.

Κατά τήν παραλαβήν του είδους, ό ησφαλισμένος ύπογράφει άπαραιτήτως τήν έγγυητικήν έπιστολήν. Η άναλογούσα συμμετοχή προεισπράττεται κατά τήν έκδοσιν τής έγγυητικής έπιστολής. Δι' άποφάσεως τής Εκτελεστικής Επιτροπής δύναται νά μειωθή ήτιολογημένως τό ποσόν τής ώς άνω συμμετοχής του ησφαλισμένου.

Τοκετοί

Άρθρον 16.—Διά τάς δαπάνας του φυσιολογικού τοκετού τών συζύγων τών ησφαλισμένων ό Κλάδος Υγείας καταβάλλει τό άντίτιμον τής γενικής δαπάνης φυσιολογικής μαιεύσεως είς κλίνην άναλογον του βαθμού του άρχηγού τής οικογενείας, πάντως ούχί κατωτέραν τής Ββ θέσεως του Μαιευτηρίου «ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ».

Πόροι

Άρθρον 17.—Διά τήν άντιμετώπισιν τών δαπανών του Κλάδου Υγείας έχει ούτος τούς κάτωθι πόρους :

1) Κράτησιν έπί τών άποδοχών τών λαμβανομένων ύπ' όψιν, κατά τάς κειμένας διατάξεις, πρός ύπολογισμόν τής συντάξεως, τών έν ένεργείᾳ άστυνομικών καί διοικητικών ύπαλλήλων, άρμοδιότητος Αστυν. Πόλεων, ώς έπίσης καί κράτησιν έπί τής συντάξεως τών συνταξιούχων, άστυνομικών καί διοικητικών άρμοδιότητος Αστυν. Πόλεων, κατά τάς κατωτέρω διακρίσεις :

α) Οί βαρυνόμενοι μέ τήν συντήρησιν μέλους οικογενείας, ύποχρεούται είς είσφοράν 2 %.

β) Οί μή βαρυνόμενοι μέ τήν συντήρησιν μέλους οικογενείας, ύποχρεούνται είς είσφοράν 1 %.

2) Πάν έσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αύτού έκ δωρεάς κληρονομίας, κληροδοσίας ή άλλης τινός αίτίας.

Δι' άποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών, στηριζομένης είς σύμφωνον γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Κλάδου Υγείας καί πρότασιν του Αρχηγού τής Αστυνομίας δύνανται νά αύξομειούνται κατά κατηγορίας ησφαλισμένων ή κεχωρισμένως διά του έν ένεργείᾳ ή συνταξιούχους, τά ύπό τής άνωτέρω παραγρ. 1 του παρόντος προβλεπόμενα ποσοστά.

Δι' έσωτερικού Κανονισμού θέλει καθορισθή λεπτομερώς ό τρόπος είσπράξεως τών έσόδων καί άποδόσεως αύτών είς τόν Κλάδον Υγείας του Ε.Τ.Υ.Α.Π.

3) Εν ούδεμιᾷ περιπτώσει έπιτρέπεται οί πόροι του Κλάδου Υγείας νά χρησιμοποιηθώσι δι' έτέρους, πλήν τών ύπό του παρόντος προβλεπομένων σκοπών.

4) Η έν γένει περιουσία του Κλάδου Υγείας δέν κατάσχεται ούδ' έκχωρεΐται είμή διά χρέη πρός τό Δημόσιον ή κατόπιν τελεσιδίκου δικαστικής άποφάσεως (Ν.Δ.Κ.Υ.).

Άρθρον 18.—1) Πρός έκπλήρωσιν τών σκοπών του Κλάδου Υγείας, ούτος δικαιούται νά χρησιμοποιῆ, άνευ άποζημιώσεως ή άμοιβής :

α) Τά Ιατρεία του Νοσοκομείου Αστυνομίας Πόλεων καί τά Υπηρεσιακά Ιατρεία τών Αστυνομικών Υπηρεσιών, ώς καί πάντα τά ιατρικά μέσα, έπιστημονικάς έγκαταστάσεις καί έργαλεία τής Αστυν. Πόλεων. β) Τούς Υγειον. Αξιωματικούς του Σώματος τής Αστυνομίας Πόλεων. Είς τούτους μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Τ.Υ.Α.Π. δι' άποφάσεως του Υπουργού Εσωτερικών, δύναται νά καθορισθή χορήγησις άποζημιώσεως διά τάς πέραν ώρισμένου άριθμού κατ' οίκον έπισκέψεις.

2) Το Διοικ. Συμβούλιον του Κλάδου Υγείας, έφ' όσον κρίνῃ ότι τά άνωτέρω δέν είναι έπαρκῆ ή εύρίσκονται έν άδυναμίᾳ παροχής τής ύπό του παρόντος προβλεπομένης περιθάλψεως, δύναται όπως έν τῇ κατά τό άρθρον 9 έξουσίᾳ αύτού, άποφασίζῃ τήν καθ' οίονδήποτε άλλον τρόπον έξυπηρέτησιν τών ησφαλισμένων π.χ. διά συμβάσεων μεθ' οίωνδήποτε Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων, Ιδιωτικών Ιδρυμάτων, Ιδιωτικών Κλινικών, Ιδιωτικών Ιατρών κλπ.

3) Πάσα μή συμμόρφωσις του ησφαλισμένου πρός τάς ισχυούσας έκάστοτε διατάξεις καί κανονισμούς παροχής περιθάλψεως έπιφέρει τήν παντελῆ ή έπί ώρισμένον χρόνον διακοπήν πάσης παροχής, κατόπιν άποφάσεως του Δ. Σ. του Κλάδου Υγείας.

Άρθρον 19.—Ως δαπάνη τών όδοιπορικών έξόδων του άσθενούντος μέλους τής οικογενείας του έν ένεργείᾳ ύπαλλήλου, του συνταξιούχου, τών μελών τούτων, του μετακινουμένου ίνα

εἰσαχθῇ εἰς νοσοκομεῖον ἢ κλινικὴν ἢ ὑποβολὴν εἰς εἰδικὴν θεραπείαν ἀναγνωρίζεται τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου καὶ προκειμένου περὶ βαρέως ἀσθενοῦντος, οὗτινος ἡ μεταφορὰ δὲν εἶναι δυνατὴ διὰ τῶν συνήθων μεταφορικῶν μέσων, τὸ ἀγώγιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ διατεθέντος μεταφορικοῦ μέσου. Ἐὰν ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦντος ἐπιβάλῃ τὴν χρησιμοποίησιν συνοδοῦ, ἀναγνωρίζονται εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ συνοδοῦ (Ν.Δ. Δημοσίων Ὑπαλλήλων).

Χρονικοὶ περιορισμοὶ

Ἄρθρον 20.—1) Ἡ νοσηλεία ἑκάστου ἠσφαλισμένου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο μῆνας, παρατεινομένης τῆς ἀσθενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἡ νοσηλεία παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως τριῶν μηνῶν.

Μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ παρατείνεται ἡ ἐν Νοσοκομείοις νοσηλεία τῶν ἠσφαλισμένων μέχρις ἓξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ σοβαρᾶς νόσου, ἡ θεραπεία τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν.

2) Προκειμένου περὶ πασχόντων ἐκ φυματιώσεως, καρκίνου καὶ νευροψυχικῶν παθήσεων ἡ νοσηλεία δύναται νὰ παραταθῇ μέχρις ἓξ μηνῶν.

3) Ἐπὶ περιπτώσεων λοιμωδῶν νόσων, ἡ νοσηλεία τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰ εἰδικὰ διὰ τὰς νόσους ταύτας νοσοκομεῖα δὲν ὑπόκειται εἰς χρονικοὺς περιορισμούς, ἐφ' ὅσον ἐνεργεῖται εἰς Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα Δημοσίου Δικαίου.

Στερήσεις

Ἄρθρον 21.—Τῆς κατὰ τὸν παρόντα κανονισμὸν περιθάλψεως στεροῦνται ἐπὶ χρόνον οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ τριμήνου, οὐδὲ μείζονα τῆς πενταετίας τὰ ἠσφαλισμένα μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπαλλήλων, οἱ συνταξιοῦχοι καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἅτινα ἀποδεδειγμένως καταστρατηγοῦσι τὰς διατάξεις.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ στέρησις ἀπαγγέλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 22.—Δι' εἰδικῶν ἀποφάσεων τῆς Ε. Ε. τοῦ Κλάδου Ὑγείας δύναται νὰ ἐπεκτείνεται ἡ προστασία καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ἢ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐχόντων ἀνάγκην συμπληρωματικῆς περιθάλψεως, ὡς καὶ διὰ συνοικοῦντα μέλη οἰκογενειῶν αὐτῶν μὴ προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 23.—1) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη οἰκογενειῶν τῶν συνταξιούχων ἐφ' ὅσον δὲν προστατεύονται ὑπὸ τοῦ Ν.Δ.Δ.Υ. καὶ δὲν διαμένωσιν εἰς ἃς πόλεις λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Α.Π. ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. Δ.Υ. περὶ μελῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Δημοσίων Ὑπαλλήλων.

Διὰ τὰ μέλη τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀστυνομικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων, τὰ διαμένοντα ἐκτὸς τῶν Πόλεων ἔνθα λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς ὡς καθορίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. Δ.Υ. προσηυξημέναι εἰς βάρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας μὲ τὸ ποσὸν καθ' ὃ βαρύνεται ἡ συμμετοχὴ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως νοσηλείας.

Καὶ τῶν τοιούτων μελῶν δικαιουμένων νὰ ζητήσωσι οἱανδήποτε δυνατὴν περαιτέρω ἀρωγὴν τοῦ Κλάδου Ὑγείας, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Χρόνος ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν

Ἄρθρον 24.—Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθοῦν δαπάναι περιθάλψεως ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου τὰ δικαιολογητικὰ δέον νὰ ὑποβληθοῦν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεώς των μὴ ἀναγνωριζομένης ἄλλως ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ὑγείας οἱασδήποτε δαπάνης.

Ὁ παρὼν κανονισμὸς τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κλάδου Ὑγείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1959

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των διὰ λόγους ὑγείας ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Παπαδῆς Γεώργιος καὶ οἱ ἀστυφύλακες: Καλαμαρᾶς Γρηγόριος καὶ Στείρης Ἰωάννης.

—Παρητήθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀστυφύλαξ Κέκκος Ἰωάννης.

—Μετετάγη εἰς τὴν κατάστασιν τῆς μονίμου διαθεσιμότητος ὁ ἀστυφύλαξ Λιβᾶς Κωνσταντῖνος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Σαρλῆν Ἀθανάσιον, διότι τὴν 14-7-59 κολυμβῶν εἰς Παλαιὸν Φάληρον παρὰ τὸ ΕΔΕΜ καὶ ἀντιληφθεὶς ἄτομον πνιγόμενον νὰ καλῇ εἰς βοήθειαν, ἔσπευσε πάραυτα πλησίον του καὶ κατόπιν μακρᾶς καὶ κοπιώδους προσπαθείας καὶ μὲ ἄμεσον κίνδυνον τῆς ζωῆς του, κατώρθωσε νὰ σύρῃ τὸν πνιγόμενον ἐπὶ τῶν ὤμων του εἰς τὴν ἀκτήν, προκαλέσας τὰ εὐμενῆ σχόλια τῶν λουομένων καὶ τοῦ τύπου ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Σαρλῆν Ἀθανάσιον καὶ τοὺς ἀστυφύλακας: Σερέτην Γεώργιον καὶ Τσούσταν Χαράλαμπον, διότι οὗτοι τὴν 16-8-59 ἐκτελοῦντες περιπολίαν διὰ περιπολικοῦ αὐτοκινήτου κούρσας, μετὰ ραδιοτηλεφώνου εἰς τὴν περιοχὴν Παλαιοῦ Φαλήρου Ἀεροδρομίου, ἀντιληφθέντες περὶ ὥραν 11.50' παρὰ τὴν ἀκτὴν περιοχῆς «Μπάτης» μικρὸν παῖδα ὀνόματι Σιδηρόπουλον ἐτῶν 10 μαθητὴν ἑκτάδην κείμενον, αἱμοπτύοντα καὶ ψυχορραγοῦντα, ἅρτι ἐξελθόντα ἡμιθανῆ ἐκ τῆς θαλάσσης ἔνθα ἐκολύμβα μετὰ τοῦ πατρός του καὶ ἐνῷ παρὰ πάντων τῶν παρευρισκομένων ἐνομίζετο ὅτι εἶχεν ἐπέλθει τὸ μοιραῖον, οὗτοι ἐνεργοῦντες μετ' ἑτοιμότητος καὶ ταχύτητος παρέλαβον διὰ τοῦ ἀνωτέρω αὐτοκινήτου τὸν ἡμιθανῆ παῖδα καὶ μετέφεραν εἰς Κλινικὴν παρὰ τὸ Ν. Φάληρον ἔνθα ὁ παῖς τυχὼν ἀμέσου ἰατρικῆς βοηθείας διεσώθη ἐκ βεβαίου θανάτου, προκαλέσαντες διὰ τῆς ἀμέσου καὶ δραστηρίου των ἐπεμβάσεως τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Α' Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2221/18/6 ἀπὸ 17-12-1959 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον, διὰ τὸ ἔτος 1960, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως:

Ι. Τακτικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος: Ἀρεοπαγίτης κ. Ἀναγνωστόπουλος Ν.

β) Μέλη: Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ.κ. Ρακιντζῆς Θ., Ἀρχιμανδρίτης Ν., Κοντογεώργος Γ. καὶ Νούσιας Θ.

γ) Γραμματεύς: Ἀστυνόμος Α' κ. Μπογιατζόπουλος Εὐθύμιος.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη:

α) Πρόεδρος: Ἀρεοπαγίτης κ. Φλῶρος Α.

β) Μέλη: Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ.κ. Καθάρειος Α. καὶ Ταβουλάρης Ν.

γ) Γραμματεύς: Ἀστυνόμος Α' κ. Ἀνδρεόπουλος Βασίλειος.

Β΄ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2262/18/7 ἀπὸ 22-12-1959 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῶν Κατωτέρων Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων διὰ τὸ ἔτος 1960, συνεκροτήθη ὡς ἀκολούθως :

Ι. Τακτικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος: Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Χανδρινὸς Δημ.

β) Μέλη: Ἀστυνόμος Α΄ κ. Πολίτης Κ. καὶ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Ἀλεξανδρῆς Γ.

γ) Γραμματεύς: Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Πίτσιος Γεώργιος.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος: Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Βασιλάκος Δ.

β) Μέλη: Ἀστυνόμος Α΄ κ. Τσατούχας Γ. καὶ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Κατσιμαγκλῆς Δ.

γ) Γραμματεὺς: Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Τσιρίγκας Δημήτριος.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ ἐνθουσιάζῃ, νὰ συγκινῇ, νὰ τέρπῃ καὶ νὰ διδάσκῃ τὸ εὐρὺ κοινό. Ἔγινε ὁ ἀχώριστος φίλος σὲ χιλιάδες ἀκροατές.

—Τὸ πρόγραμμα τῆς 4/12/1959 ἦταν ἀφιερωμένο στὴν ἐφιαλτικὴ ἀνάμνηση τῆς κομμουνιστικῆς κτηνωδίας κατὰ τὸν Δεκέμβρη τοῦ 1944. Στὴν Ἐκπομπὴ αὐτή, ποὺ ἀπετίθη εὐλαβικὰ φόρος τιμῆς στοὺς ἥρωας καὶ τοὺς μάρτυρας τῆς Πατρίδος, μετεδόθη καὶ ἐπίκαιρο ἀντικομμουνιστικὸ κείμενο τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν κ. Νικολάου Ἀρχιμανδρίτου, ποὺ ἄρεσε ξεχωριστὰ καὶ συνήρπασε.

*

Ἐπίσης ἡ Ἐκπομπὴ τῆς 11/12/1959, μὲ πατριωτικὰ θούρια, ἐθνικὰ συνθήματα καὶ κλασσικὴ μουσικὴ ἦταν ἀφιερωμένη στὴ μεγάλη νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τὴ Δεκεμβριανὴ ἐξέγερση τοῦ 1944 καὶ εἰδικώτερα στὴν πολύτιμη συμβολὴ στὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

(Κείμενα, ἐπιμέλεια : Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ δόκιμος Ὑπαστυνόμος κ. Σπῦρος Πηλός).

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

—Τὰ Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς των ἑορτῆς εἰς τοὺς διακεκριμένους συνεργάτας των κ.κ. Χρῆστον Γιώτην τ. Ἐφέτην, Γενικὸν Γραμματέα Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Χρῖστον Τσαχαγέαν Ἰατρὸν—Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης.

Ἐπίσης εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Διευθυντὰς κ.κ. Βασίλειον Γεωργίου, Χρῖστον Γραμμένον, Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκην, Βασίλειον Ἀναστασόπουλον, Ἰωάννην Πανέτσον, Ἰωάννην Καραχάλιον, Ἰωάννην Χυτήρην, Ἰωάννην Δασκαλόπουλον, Ἰωάννην Κεφαλᾶν, ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—Σ.Τ. Ἀστυφύλακα. Ἡ μελέτη σας «Τὸ στομάχι κι' ἡ καρδιὰ» ἐλήφθη ἀλλὰ δὲν κρίνεται δημοσιεύσιμος.

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 1.30′ - 2 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.